

கஸ்கி

சுந்தரம்

KALKI மார்ச் 28, 1954

4

அனு

எத்தனை மனோரமையமான
நறுமணம்...

கலிபோர்னியன் பாப்பி
பர்பியூம்

இக்குறும்பு நேர்த்தியான இளாவழிக் தயாரிப்பு

கல்கி பொருளடக்கம்

மலர் 13
இதழ் 35

1954 மார்ச் 28

{ விஜயவாழ்
பங்குனி 15

அரசியல் பூகம்பம்	(தகவல்கள்)	...	3
பூகம்பப் படிப்பினைகள்	4
சரியான பாடம்!	(காட்டுகள்)	...	5
புதுச்சேரியில் திடீர்ப் புரட்சி!	6
பொன்னியின் செல்வன்	கவிதை	...	9
அட்டைப்பட விளக்கம்	16
சோதிட அனுபவங்கள்	18
வேணு கானம் (பார்பா மலர்)	விஜயம்	...	24
பொடிப் பழக்கம்!	சாமி	...	26
சர்க்கஸ் குதிரை	எஸ். வி. எஸ்.	...	27
கவி புத்தாண்டு மலர்	31
வாழ்த்த திடம்	கே. ஆர். கௌசல்யா	...	35
என்னுடன் இருப்பவர்	சுந்தர	...	38
சுந்தர காண்டம்	40
மனோரமா	ரமணாக் கசத்தலாக் தேவா-நா.வி.	...	48
யார் புன்னியவான்?	நக்கா	...	53
படித்துப் பாருங்கள்!	58
அழியா அழகு	பீஷ்மன்	...	59
தேன் மொழியான்	பிரதீபன்	...	63
தமிழ் நாட்டின் முன்னேற்றம்	70

"கவிதை"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள் ;
உண்மையானவை கற்பனையே.

தீன்படி தரும்

31

301

3001

ஜவவாது பத்திகள்

S.V. முருகேசன் & பிரதர்ஸ் * மதுரை-மதுரை-பிப்ங்குளார்.

S.V. MURUGESAN & BROS. 19, GOVINDAPPA NAIKEN ST, MADRAS, I.

மாங்கையர் குலம் தாய்மையின்

வெற்றி கண்டு பூரிக்கிறது!

மானவர் படை புதிய தமிழ்த்தேன்

அருங்கிப் புகழ் பாடுகிறது!!

- * பல் கலைப் புலவர்கள்
 - * பாட்டாளிக் கோழர்கள்
 - * பத்திரிகை நண்பர்கள்
- அனைவருமே

- * பாராட்டுகளைக்
- * குவிக்கின்றனர்!!!

"வெற்றியெட்டுத் திக்குமெட்ட
கொட்டு முரசே"..... என

திக்விஜயம்
செய்கிறது!

மனோகர் பிக்சர்ஸ்

மனோகாரா

திரைப்படம் வரலாம்:

கலைஞர்

மு. கருணாநிதி

Produced and Controlled by

நாகாதிநன்னு பிலிம்ஸ் லிமிடெட்

--- ஆலப்புகழ் ---

Balan

அரசியல் பூகம்பம்!

இந்தியாவின் கடமேற்குப் பகுதியில் பல இடங்களில் இந்த வாரத் தொடக்கத் தில் பூகம்பம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. அதனால் அதிக சேதங்கள் ஏற்பட வில்லை என்று அறிந்து ஓரளவு ஆறுதல் பெற்றோம்.

ஆனால் அதே பிரதேசத்தில் உள்ள மிழக்கு வங்காளத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் பூகம்பமோ, மிக விபரீதமான விளைவுகளுக்குக் காரணமாக அமைந்தது.

அந்தப் பூகம்பத்தினால் ஏற்பட்ட பெரும் பிளவானது, எத்தனையோ முஸ்லிம் பிரமுகர்கள் பாடுபட்டு வளர்த்த முஸ்லிம் லீக் என்னும் மகத்தான ஸ்தாபனத்தையே விழுங்கி விட்டது.

அந்தப் பூகம்பத்துடனே சேர்ந்து வந்த அரசியல் குருவளியானது பெரிய பெரிய முஸ்லிம் லீக் தலைவர்களைய நெடு யரங்களை பெல்லாம் வேரோடு பறித்து வீழ்த்திவிட்டது.

மிழக்கு வங்காளத்தில் இப்போது நடந்த தேர்தலில் முஸ்லிம் லீக்கர்கள் அடைந்த தோல்வியைப் போல் இதற்கு முன்னால் கண்டதும் இல்லை, கேட்டதும் இல்லை.

ஜனநாயக முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடுகளிலே அதிகாரத்தில் உள்ள கட்சி சில சமயம் தோல்வி அடைவதும், எதிர்க் கட்சி வெற்றி பெற்று அதிகாரப் பீடத்தில் ஏறுவதும் சகஜம்தான்.

இருந்தாலும், மிழக்கு வங்காளத்தில் சர்க்கார் கட்சியான முஸ்லிம் லீக் அடைந்த படு தோல்வியைப் போல் இதற்கு முன் எக்காலத்திலும் எந்த நாட்டிலும் ஏற்பட்டதில்லை.

தொண்ணூறு சதவிகிதத்துக்கு மேல் முஸ்லிம் லீக்கர்கள் படுதோல்வி அடைய நேர்ந்ததை ஜனநாயக அரசியலிலேயே கண்டிராத அரசியல் விபரீதம் என்றே சொல்லலாம்.

மிழக்குப் பாகிஸ்தான் முஸ்லிம் லீக் தலைவரும் மிழக்கு வங்காளப் பிரதம மந்திரியுமான ஜனாப் நூருல் அமீன் உள்படப் பெரும்பாலான மந்திரிகளும் தலைவர்களும் முறியடிக்கப்பட்டனர். அவர்களில் பலர் ஜாமின் தொகையை இழக்கும்படியான படுதோல்வி அடைந்தனர்.

பாகிஸ்தான் பிரதம மந்திரி ஜனாப் முகமது அலி ஜனாப் தின்புலின் சகோதரி முதலிய பலரும் மிழக்கு வங்காளத்துக்குச் சென்று செய்த பிரசாரம் எல்லாம் பயனற்றுப் போய் விட்டது.

முஸ்லிம் லீக்க எதிர்த்து ஜனாப் ஏ. கே. பஸ்ஸல் துக் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட ஐக்கிய முன்னணிக் கட்சியினர் பெருவாரியான ஸ்தானங்கள் பெற்று மகத்தான வெற்றி அடைந்திருக்கிறார்கள்.

மிழக்கு வங்காளத்தின் புதிய அரசாங்கத்தை அவர்களே அமைக்கப் போகிறார்கள்.

அமெரிக்கா - பாகிஸ்தான் இராணுவ ஒப்பந்தம் இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்கு மாந்திரமல்ல, பாகிஸ்தானின் சுதந்திரத்துக்கும் குந்தகம் விளைவிக்கும் என்று நேருஜி கூறினார் அல்லவா?

அவரது வார்த்தைகளுக்கு இப்போது பாகிஸ்தான் மக்களே முத்திரை வைத்துள்ளனர்; மோசமான மேற்படி ஒப்பந்தத்துக்கு முதல் அடி கொடுத்துள்ளனர்.

மதத் துவேஷத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாகிஸ்தான் சர்க்காரின் முறைகளைத் தாங்கள் ஆதரிக்க வில்லை என்பதைக் மிழக்குப் பாகிஸ்தான் மக்கள் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

அருமைத் தலைவரான எல்லை காந்தி கான் அப்துல் கபார்களை ஆறு வருஷ காலம் சிறையில் வைத்து இன்னங்களுக்கு உள்ளாகிய கொடுமைக்குப் பாகிஸ்தான் மக்களில் பெரும்பாலோர் சரியான பதில் கொடுத்து விட்டார்கள்.

பாங்கிலாந்தில் பெரும் பான்மையினராக இருக்கும் வங்காளிகளின் தாய் மொழியை அங்கு மொழி பெயர்த்து, அவர்கள் தங்கியிருக்கும் பான்மையினர் தினத்கு ஒத்தபட்ட மத்திய பாங்கிலாந்தில் எந்தெந்த இடங்களுக்கும் வங்காளத்தின் மொழியைப் பாடும் கல்வித் திட்டங்கள்.

மொத்தத்தில், பாரிஸ்தான் ஸ்காலர் அறங்கூர்
புத்த வகுப்பி ஒக்கிப்பாற மொத்தமாக அகித
அகி படுமொத்தமாகவ வந்து மெத்குப் பாரிஸ
தான் மகிஷ ஜிப்பிடி உதி லிட்டாகிஷ.

பாஸில்தாஸின் துணைதொகையில் இப்பத்திரை
சுத விதெய் பேர் மித்கு வங்காளத்தில் இருப்ப
தால், பாஸில்தாஸ் மக்களின் பெரும்பாலோர்
மூலத்தில் வீத சர்க்கார் ஆட்சி முறையில் ஆதரிக்க
வெல்ல ஏன் ஏற்பட்டு விட்டது.

முன்னர் தீவிர மாடுபெரும் நிலையும் பாதித்த
தான் சிறந்தது. கத்தாயுடைய ஐந்து திக்குகளில்
ஆதி, சிறந்தது பாதித்ததால் மகனின் தீர்மானம்
அந்தந்தம், என்ன பாடு படுகிற, தெரியவில்லை.

பூகம்பப் படிப்பினைகள்

[illegible]

1. பொது மக்களின் விருப்பத்தை அரசியலில் சிதறியெதிர்த்துக் கொள்வதற்கு வேட்டைப் பெட்டி வைப்போர் சிறிதே. சாதாரண வேறு வேட்பாடு எவ்வாறு ஒரு குகையினமாகப் பாய்ந்திருக்கிறது.

இப்போது சிழக்குப் பாகிஸ்தானில் சிவந்திருக்கும் அரங்க மாதிரி ஒரு பெரும் அரங்கப் பாட்சி எந்தே சொல்லாம்.

—தஞ்சை இரீத புரட்சியைப் பற்றியது குறைந்த அளவில் சொல்லு வந்திருந்தால், எத்தனை மீட்டர் காலியுருப்பாய்க், எவ்வளவு இரீத வெள்ளம் ஓடியிருக்கும், எத்தனை குற்றமற்ற ஜனங்கள் எவ்வளவு துன்பங்களை அனுபவித்திருப்பார்கள் என்று என்னால் பார்க்கும்!

மனதவரப் புரட்சி வடந்த மூடித் திறத்
அதன்பின் விநாயகன் எத்தனை வரம்பு மக்களை
மேதனை செல்த கொன்றிருக்கும்!

மேல்கட்டுப் பெட்டி மூலம் கட்டித் தரப்படும் புரட்சிசெய்து, பாகுப் பத்திரம் தயாரித்ததால் அப்படிப்பட்ட ஒரு சாத்தனமாக ஒரு மாதிரியை மாதிரி கட்டி விட்டது. பணியை மாதிரியை மாதிரி கட்டி விட்டது. அதாவது கட்டி விட்டது. அதாவது கட்டி விட்டது.

பொது மக்களின் விருப்பத்தை கவனப்படுத்திக் கொள்ள இல்லாமல், அருமைபுள்ள தேர்வு குழுக்குப் போது, அரசின் கருத்தைவிடப் பண்பு வாய்ந்தவரையே பிரதான செய்குத எண்ணுவது பெரும் குடத்தனம்! குடத்தனம் இல்லா செய்குத, எண்ணுவது பெரிய கவரத்தனம்!

தனதாயக முறையிலே கீழ் மிகச் சிறப்பாகவும்
பேரளவு ஒரு சிலர் பெரும் பங்கும் மக்களைத்
தங்கள் கீழ்ப்படுத்தித் தட்டியவர்களுடைய கீழ்ப்பு
தாங்கள் பகாந்தர முறையிலே பேரளவுமேய
மேல்புறமாகும். அந்தமையினர் கட்டுக்கும்
சமூகத்தையும் தரோடும் இரண்டிலுக்கும்

பெரும்பாலான மக்களின் கீழ்ப்படிதல் சிறை
மேற்ற மோட்டர்ப் பேட்டி ஒன்றையே சிறைத்

தலை, எழுபத்தாறு ஆக எத்திரைகள்
கொண்ட பனிக்ஞாள் அரபிக் கிரைய சம்ப
லிக் காப்பா போக்கு போகி சிழிது வந்த
அத்தாது கோத்தாண்ட் அது.

எனவே, கீழ்க்கு வரிசைப்படுத்திய முன்பின்
கீழ்க்கண்ட தோன்றி அடைந்த விட்டதாம், அரசி
யின் கீழ்ப்படிவ சமூகம் உள்ள முன்பின் கீழ்க்கண்ட
தாழ்த்திய செவ்விய அரசியல் தோன்றியதும்.

“தெற்குப் பாலிந்தான் தேர்தல் முடிவு
அரசியல் சீரமைப்பு உடனே அங்கத்தினரைப்
பாதிப்பது” என்று பாலிந்தான் தேர்தல்.

அரசியல் சீர்தரப் செய்குமுறு புதிய அக்கத்தி
சைரத்த தேர்தல் தெருத்தே நீரயோக்கி யிருக்கையு
இருக்கி யிட்டால், மேற்படி அரசியல் சீர்தரப்
செய் நீர்தரத்திலும் அரசியல் அமைப்பை ஒட்டித்
தொக்க எழுப்பாது என்னு முக்குறும் லாகித்தரம்
மக்கள் பெருங் பேர்தரத்திலேதொடங்குகிறது.

இக்காலது பல வீதங்களில் இழக்குப் பாலில் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாலில்தான் தயாராக வந்தால் கோலாகலம் உண்டாகத்தான் செய்கிறது.

இதன்படி எப்போதும் ஒத்திசைவு காட்டுவதில்
உறுதியாக இருக்கிறேன்.

2. சமீபத் தடவையும், சமீப வேற்றையும், இரண்டு பணமும் குறைந்ததைக் கோண்ட அரசு பல் கட்சி சேர்த்து இருக்க முடியாத காரணத்தால் இரண்டாவது முக்கிய படிப்பீடு.

நடுத்தரக் கீத நயோகத்தையளிப்பதாய்
ஒருபடி நீத நயோகம் செய்த பத்து வருஷ
காலம் தம்மில் ஒக்கிய அரசியல் ஆயுதமாக
செய்யுந்நீதர்கள்.

[illegible]

அவ்வாறு வரும்படி தயவுசெய்து பிரார்த்தனை
அளவற்றுக் இந்த நேரத்தில் நடைபெறுகின்றது.

பொருளாதார அபிவிருத்தியில், பொது மக்களின் உரிமைகளுக்கான இடங்களின் அபிவிருத்தியில், ஏற்பாடுகள் அரசியல் கட்சிகளுக்கே பொது மக்களிடமிருந்து செல்லாத ஏற்பாடு.

அத்தகைய பொருளாதார அடிப்படையில் தங்கள் கட்சியை அமைத்துக் கொள்படியாகத் தான் ஐரூப் பந்துக் லாக்டீம் எஃசி இந்த மாதிரியான வேதனைய அடைந்திருக்கிறது.

சமயத் துறையும், வகுப்பு வேறி, இரပ် பாகசைம ஆதிகளவ சிற்றிள சமயப் மக்களிக ஒரு பகுதியிலாள ஆட்ட வங்ககணரம்.

ஆனால் அவற்றின் எந்த ஒரு வரலும் சித்திரிக்க முடியாத ஏதாவது சிப்பெயி.

பாசிந்தாஸிமேயெய் வெற்றி காண ஸுடிபாத
நில துலையு சக்திகள் பாத ஸாட்டில் வெற்றி
காண ஸுடிபாத, மன்ன !

சிதம்பரம் பாகிஸ்தான் தேர்தல் முடிவுகளின் இடதீப் பாய்ப்பீகானினால் இ4இயாவதிதும் உள் கெட்டுவிட்டன ஆரம்பக் காலதிகள் பவன் பெறு வாக்தின் வந்து வியபிடுகும்.

அமெரிக்காவுடன் நிராணுவ ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட பாலிஸ்தான் எங்களுக்குக் கிழக்கு வங்காள மக்கள் தேர்தலில் சரிவர பாடம் கற்பித்து விட்டனர்.

புதுச்சேரியில் திடர்ப் புரட்சி

பிரஞ்ச இந்தியப் பிரதேசத்தில் நடவாத்த நடத்திடுக்கிறது; கம்ப முடிவாத சம்பவங்கள் நிகழ்க்கிடுக்கின்றன.

கேற்று வகையில் புதுச்சேரியிலே பிரஞ்ச ஆட்சியின் வலக்காரமாக விளங்கி வந்த பிரதேசங்கள் நிகழென்று பிரஞ்ச இந்தியப் பிரதேசங்கள் இந்தியாவுடன் ஐக்கியம் அடைந்து விடவேண்டும் என்று முடிவு செய்துக்கிடுக்கினர்.

பிரஞ்ச இந்திய சர்க்கார் நிர்வாகத்தை நடத்தி வரும் ஸ்ரீ என்வார்ட் குபேர் உள்பட ஐந்து மந்திரிகள் பிரஞ்ச இந்தியா பாரத நாட்டுடன் இணக்கிப்பட்டு விடவேண்டும் என்று பிரதேசம் செய்துக்கிடுக்கினர். பிரஞ்ச இந்தியப் பிரதேசங்களில் உள்ள மொய்களும், ஜனப் பிரதிநிதி சபை அங்கத்தினர்களும் அக்கிராசிக்கையை மனப் பூர்வமாக ஆதரித்திருக்கிறார்கள். பிரஞ்ச இந்திய மந்திரிகள் தங்களுடைய தீர்மானத்தைப் பிரான்ஸ் தேசத்து ஜனாதிபதிக்கும் மந்திரி சபைக்கும் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

இதை வெவ்வேறு கண்டு பார்ப்பில் உள்ள பிரஞ்ச சர்க்கார் தலைவர்கள் அதிர்ச்சி யடைந்து, என்ன செய்வதென்றே புரியாமல் திணறிக்கொண்டிருப்பதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

பாரத நாட்டில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளிய பெருமையி லிட்டது. ஆனால், பிரஞ்ச ஆட்சியாளிய அற்பமான தூவானம் இன்னும் விடவில்லை. இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் நாடு திட்டிப் பிரதேசங்கள் மாதிரியும் இன்னும் பிரஞ்ச சர்க்காரின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன.

பிரஞ்ச இந்தியப் பிரதேசத்தை தீர்க்கும் விஷயமாக அவசரப்பட்டு எதுவும் செய்து விடக்கூடாது, அங்க விஷயமாகப் பொதுமனமையக் கையாள் வேண்டும் என்று நேருஜி அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார்.

பிரஞ்ச சர்க்காரோ வெளியில், தாங்கள் ஜனநாயக தீர்மானத்துக்குப் புறம்பாக நடக்க முடியாது என்று பசப்பி வந்தார்கள். பிரஞ்ச இந்திய மக்கள் 'விரும்பாத' ஆட்சி முறைக்கு இன்னமும் படி அவர்களை வற்புறுத்துவது ஜனநாயகத்துக்கு உகந்ததல்ல என்று கூறி வந்தார்கள்.

இந்தியாவுடன் ஐக்கியமாவதை எதிர்க்கும் கூட்டத்தின் ஆதரவு தங்களுக்கு எந்தென்றும் இருந்து வரும் என்று கம்பிக்கையுடையே பிரஞ்ச சர்க்கார் அவ்வாறு கூறி வந்தார்கள்.

ஆனால், பிரஞ்ச இந்திய சர்க்கார் மந்திரிகள் தங்களுடைய கடமையையும் பொறுப்பையும் உணர்ந்து கொண்டு விட்டார்கள்; தாங்கள் தேச பக்தர்கள் என்பதை நீறுபத்து விட்டார்கள்.

பிரஞ்ச இந்தியத் திட்டிப் பிரதேசங்கள் இந்தியாவுடன் ஐக்கியம் அடைய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அங்குள்ள பொது ஜனங்களும் மந்திரிகளும் சகல கூட்சித் தலைவர்களும் ஏகோபித்து ஆதரிக்கிறார்கள் என்பது இப்பொழுது நீறுபனமாகி விட்டது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பிரஞ்ச அதிகாரிகள் கைகொல விடாமல், பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் முன்னுதாரணத்தைப் பின்பற்றிக் கண்ணியமாக நடந்து கொள்ள முற்படுவார்கள் என்று கம்புகிறோம்.

வாட்டர்மன்ஸ் இங்க்

உலகமே இந்தியாவில் சந்திக்கும் இந்த

முத்திரைகள், செரித்தி நெற வாட்டர்மன்ஸ் உலக முறையடி நடைக்கெடுகிறது.

ஹெக்ஸாபுளாயிட்
கூட்டியது

மூன்று வகை நிரப்பும் புட்டி
கிப்புவது கலம்
கவரவது கொள்கை.

'லக்' வகை முடி!

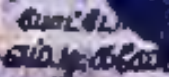
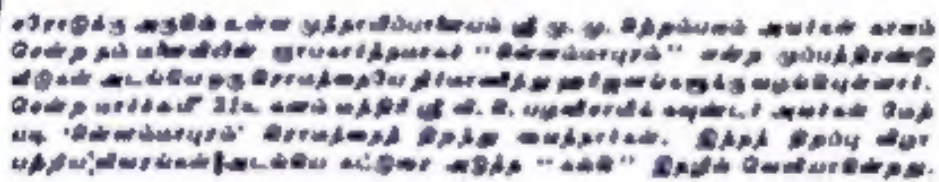

அருந்தமக முடி - கலவரை நிறக்கலாம்.
இங்க் கலவறு - விசேஷமான நிறை அரிப்பைத் தருகிறது.
கலவரின் நிறத்தை மாறுகக்கும்.

இந்தியாவிற்கு ஏகமேக கலவரவகைகள்:
கார்ட்ளையிட்ஸ் (சூரியன்) விமீடெட்
மதராஸ்-1

பூண்ட நித்யை எதற்கும்கு:
டி. ந. கிருஷ்ணமாச்சாரி & கம்பெனி
மதராஸ் மம்பாய் கல்கத்தா புனே

சின்னம்மாபுரம்

நானுக்கு நான் "டயர்ஸோல்ஸ்" ஓடும் டிரக்குகள் அதிகரிக்கின்றன

ஏனென்றால்.....

INSPECTION

நாங்கள்

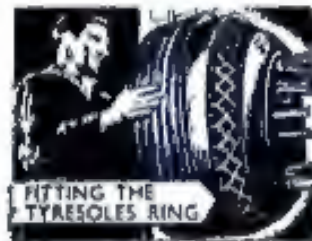
- மாயக்கூடி மேற்பரப்புள்ள டயர்களுக்கு "சிறிச்சரி" பயிக்கிறோம்.
- விறைவைப் பொருட்படுத்தா மல் சிறந்த பொருள்களை உபயோகிக்கிறோம்.
- புது டயர் "கவர்களைக் கொடுக்க" விஞ்ஞான சீதியை செய்கிறோம்.
- மிகுந்த மேற்பரப்பிற்கு ஓர் டயர் விரைவியப்பதிலும்.
- டயர்ஸோல்கள் சமனானவை.

REBUILDING THE TREAD

BUFFING

FITTING THE TYRESOLE RING

டயர்ஸோல்ஸ்

அதிக டயர் மைலேஜ்

அதிக டயர் பாதுகாப்பு

குறைந்த செலவிக் பெற

CURING

ஸ்டேன்ஸ் மோட்டார்ஸ் (பைட்) லிமிடெட்.

"டயர்ஸோல்ஸ் டயர்ஸ் மோட்டார்ஸ்"

பாக்டரிகள்:
கோயமுத்தூர், மதராஸ், கோட்டயம், பெங்களூர், கல்கத்தா
ஆகிய இடங்களில்.

இவ்வொரு நகரிலும் ஒவ்வொரு "டயர்ஸோலஸ்" டீலர் உள்ளது.

பொன்னியின் செல்வன்

கவிதை

அத்தியாயம் 82

சினத்து வர்த்தகர்கள்

ஆதி காலத்திலிருந்து பற்பலதேசங் களிலும் மக்கள் வருங்கால நிகழ்ச்சி களைப் பற்றி அறிவதற்குப் பிரயத் தனங்கள் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்களையும் படிப்பில்லாத பாமர மக்களையும் போலவே அரச குலத்தவர்களும் புலமை மிக்க அறிவாளி களும் எதிர் காலத்தை கண்டுவிடப் பார்க்க முயன்றிருக்கிறார்கள். சோதிட சாஸ்திரிகள், ஆளுட்காரர்கள், நிமித் தங் கூறுவோர், குறி சொல்துவோர், தேவை பார்ப்போர் முதலியவர்கள் கல்வி யறிவிலும் நாகரிகத்திலும் சிறந்த சமூகங்களிலும் பல்விப் பெருகி யிருந் திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, சோதிட சாஸ்திரத்தின் உண்மையைப் பற்றிச் சந்தேகித்து அந்தக் கலையையே கண்டனம் செய்தவர்களும் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

அறிவிற சிறந்த மங்கையர் திலகமான இளைய பிராட்டி குந்தவையின் உன்னத் திலும் இத்தகைய போராட்டம் அடிக்கடி எழுந்து கொண்டிருந்தது. ஆயினும் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் வருங் காலத் தைப் பற்றிக் கவலைப்பட நேர்ந்த போதெல்லாம், அந்தக் கவலை குந்தவை தேவியைச் சோதிடர் வீட்டைத் தேடிப் போகும்படி செய்தது.

சியாயமாகப் பார்க்கப் போனால், இப்போது குந்தவையின் உன்னம் சுந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி பெற்றிருந்த மன அமைதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். எதிர்பாராத நிகழ்ச்சிகள் என்னென் னவோ நேர்ந்து, அருள்மொழி வர்மர் சோழ சிங்காதனம் ஏறி முடி சூட்டிக் கொள்வது நீச்சயமாகி விட்டது. பின்னர்

பிராயத்திலிருந்து குந்தவை தன் இளைய சகோதரனிடம் கொண்டிருந்த எல்லை யில்லா வாஞ்சையை நாம் அறிந்திருக் கிறோம். நரங்களில் சங்கு சக்கர தேவை களுடன் பிறந்த அருள்மொழி வர்மனுல் சோழப் பேரரசு மகோக்ஷத்தை அடை யப் போகிறது என்று அவன் உன்னத் தில் பலமான ரம்பிக்கை குடி கொண்டிருந்தது. காவேரி வெள்ளத்தில் தவறி விழுந்தவனை, தெய்வமே போன்று வந்த பெண்மணி ஒருத்தி எடுத்துக் காப்பாற் றிய நிகழ்ச்சியும் இன்னும் இது போன்ற வேறு பல சம்பவங்களும் அவளுடைய நம்பிக்கையை மேலும்மேலும் வலுவடை யச் செய்து வந்தன. அந்த ரம்பிக்கை மெய் யாகும் காலம் இப்போது நெருங்கி வந்தி ருந்தது. ஆனாலும் அந்த அரசினங்குமாரி யின் உவனத்தில் இன்னமும் அமைதி ஏற்படாமற் போன காரணம் என்ன?

அருள்மொழி வர்மனைப் பற்றிக் கூறி யது போலவே கொடும்பாளூர் இளவரசி வானதியின் ஐராக விசேஷத்தைப் பற்றி யும் பலர் கூறி வந்தார்கள். உண்மையாக நானாயும் கோடியும் ஆராய்ந்து வருங்காலத்தை உணர்ந்துதான் கூறினார்களோ, அல்லது அச்சமயம் குந்தவை தேவிக்கு உகப்பாக இருக்கட்டும் என்று தான் சொன்னார்களோ, தெரியாது. ஒரு முகமாகப் பலர் சேர்ந்து கூறும் வாக் கு சில சமயம் அதிகசயமாக உண்மையாகி விடுவதைப் பார்க்கிறோம். இன்னும் சிலருடைய வாக்கிலேயே ஏதோ விசேஷம் இருக்கிறது. அவர்கள் சொன் னது சொன்னபடி பளித்து விடுகிறது.

குடந்தையிலிருந்து திருவையாற்றுக்கு வந்து குடியேறிய சோதிடர், அன்றைக்கு

மார்சுழி மாதத் திருவாதிரை கான் என்பதை நினைவு கூர்ந்து, "சோழ குலத்துக்கு மிக்க சிறப்பை அளிக்கும் போரும் என்னுள் அது!" என்று சாற்ற அழுத்தமாகக் கூறி வைத்தார்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அநே மார்சுழித் திருவாதிரையில் சோழர் குலத்தில் ஆண் குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. அந்தக் குழந்தை வளர்ந்து உரிய பிராயம் அடைந்த போது, சந்திர குப்தன், அசோகன், விசயாதித்தன், ஹர்ஷ வர்த்தமன் ஆகியவர்களுடன் ஒப்பிடக்கூடிய சக்கரவர்த்தியாகி வினும் வினும். இராஜேந்திரன் என்ற அபிஷேகப் பேரர் பெற்று இவங்கை முதல் கங்கை வரையில், வடசத் தீவு முதல் ஸ்ரீ விஜயத் தீவு வரையில் வெற்றி கொண்டு ஆண் செலுத்தினான்.

ஜோசியர் கூறிய வார்த்தை இவ்விதம் அதிகமாய் முறையில் பின்னும் பவித்து விட்டது. ஆனால் அக்கதைக்கு அவர் அவ்விதம் கூறியபோது குந்தவைக்கு அதில் பூதனா சம்பிக்கை ஏற்பட விவ்வி. வானதிக்கோ சோநிடரின் வார்த்தைகள் கோபத்தைப் உண்டாக்கின. அந்தக் கோபத்தை உடனே காட்டுவதற்கு ஒரு வழியும் ஏற்பட்டது.

சோநிடச் கைடியைத் தூக்கி அந்தப் பெண்ணாரி பூசியின் மேல் எறித்து விட்டு, "சோநிட என்னைத்துக்கும் உபயோகம் உண்டு!" என்று கூறினான்.

அதைக் கேட்ட சோநிடர் திரும்பிப் பார்த்து விஷயம் இன்ன தென்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, "இவ்வாரி! வய்ஸை னுக்குப் புல்லும் ஆயுதம் என்பார்கள். அது போல் தங்கள் திருக் கரம் பட்ட மகிமையினால் இந்த ஓலைக் கையையும் ஓர் உயிரைக் காப்பாற்றியது. வரும் காலத்தில் எத்தனை எத்தனையோ உயிர்களுக்கு அபயம் அளித்துக் காப்பாற்றப் போகும் மலர்க் கரம் அவ்வாறு?" என்றார்.

வானதி "அக்கா! இந்தச் சோநிடர் மூகத்துதி கூறுவதில் மிகவும் கேட்டிக் காரர். வாரூக்கள் போகலாம்!" என்றான்.

"தேவி! இன்னதைக்கு நான் சொல்லும் வார்த்தைகள் தங்களுக்குப் பிடிக்க விவ்வி. ஒரு காலத்தில் நான் கூறியவை பெல்லாம் உண்மையாகியே திரும். அப்போது இந்த ஏழாயை மறந்து விடா தீர்கள்!" என்றார் சோநிடர்.

குந்தவைப் பிராட்டி குறுக்கிட்டு, "ஐயா! இந்தப் பெண்ணுக்குத் தங்கள் வார்த்தைகள் பிடிக்காவிவ்வி. கேட்டிக் கேட்டி இவன் மனத்திற்குள் சந்தேகவு

மாக இருக்கிறது. ஆனால் 'போகலா யில்லாமல் ஏதோ ஒரு சபதம் செய்து விட்டோமே' என்று ஆத்திரப்படுகிறான்! அந்த ஆத்திரத்தைத் தங்கள் ஓலைக் கையின் பேரில் காட்டினான்! அதைத் தங்கள் பொருட்படுத்த வேண்டாம்!" என்று கூறினான்.

"அவ்வளவுக்கு வரும் ஆத்திரமும் கண் பவியையே அளிக்கும்! தங்களை இனிமையோழியால் அழைத்த என் அருமைக் கிளி கைழ்த்தது அவ்வாறு?" என்றார் சோநிடர்.

பின்னர் குந்தவை சோநிடரிடம் இன்னும் சிறிது நேரம் பேசிக் கொண் டிருந்தான். முன்பெனக் அருள்மொழி வர்ம குக்குத் திருமணம் எப்போது நடக்கும் என்று கேட்டான். அதைப் பற்றி இளைப் பிராட்டி குந்தவைக்குக் கவலை ஏற்படக் காரணம் இருந்தது.

ஏனெனில், நேற்றைய தினம் சோநி பதி பூதியீக்கிரம கோரி இளைப் பிராட்டியிடம் வந்து, "நாயே! நான் கொடும்பாளூர் போகிறேன். என் சகோதரன் மகன் வானதிகையும அழைத்துச் செல்லலாம் அவ்வாறு?" என்று கேட்டான்.

குந்தவை தடுக்கிட்டு, "மாமா! இது என்ன அவசரம்? பட்டாபிஷேகத்துக்கு இல்லாமலா போகிறீர்கள்?" என்றான்.

"நாயே! பட்டாபிஷேகத்தின் போது வந்து விடுவேன். அதுவரையில் இங்கு என் எத்திருக்க வேண்டும்? நான் வரும் போது பெரும்கைவந்தோடு வந்தேன். தெய்வானையாக, சம்முதைய மனோரதம் சண்டை ஒன்றுமில்லாமலே சிறைவெறு வதாவிவிட்டது. சக்கரவர்த்தித் திருமகன் முடி குட இனங்கி விட்டார். அதை எவ்வாச் சிற்றரசர்களும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். இனி இவ்வளவு பெரிய கைவந்ததை இங்கு வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இவ்வி. இவ்வளவு பேருக்கும் உணவு அளித்து சீர்வெப்பமும் தஞ்சை கரைத்தாருக்குச் சிரமமாக இருந்து வருகிறது. ஆகையினால் என் கைவந்ததை அழைத்துப் போய் அங்கங்கே பிரித்து விட்டு விட்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது!" என்றார் சோநிபதி.

"அப்படியே செய்யுங்கள்! ஆனால் என் தேழி வானதியை எதற்காக அழைத்துப் போக வேண்டும்?" என்று கேட்டான் குந்தவை.

"தேவி! அதற்கும் ஒரு காரணம் இருக்கிறது. நேற்ற சிற்றரசர்களைய

நாங்கள் எவ்வாறும் கூடி யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். தங்கள் பாட்டினர் அரிஞ்சய தேவரின் தந்தையாரைப் பரார்த்த சக்கரவர்த்தி பெண்ணாரிகள் அறுவரை மணந்திருந்தார். என்னுடைய குலத்திலிருந்தும், மிவாடுடைபார்க்குலத்திலிருந்தும், பழுவேட்டையார், முயலையார், சம்புவரையர் குலங்களிலிருந்தும் ஒவ்வொரு பெண்ணை மணந்து கொண்டிருந்தார். ஆகையால் அவருடைய காலத்தில் சிற்றரசர்க்கு விடையில் பூசம் ஏதும் இல்லாமலிருந்தது. தங்களுடைய பாட்டினர் அரிஞ்சயரும் அவயாரே பல சிற்றரசர் குலப் பெண்களை மணந்து கொண்டார். அவர் வெற்றி கொண்டவையும்தரையர் குலத்திலிருந்து தங்கள் பாட்டியாரை மணந்து கொண்டார். ஆனால் தங்கள் தந்தை இந்த கல்வ வழக்கத்தை அனுசரிக்கவில்லை. தங்கள் அண்ணையாள் மலையமான் மகனாரை மட்டும் மணந்தார். அதனால் சிற்றரசர்களுக்கும் போருகையுமே பூசலும் விரிந்தன. இனி, இந்தச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தியாக முடி சூட்டிக் கொள்கிறவர்கள் பரார்த்த சக்கரவர்த்தியையும் அரிஞ்சய தேவரையும் பரால் பல சிற்றரசர் குலங்களிலிருந்தும் பெண் கொள்ள வேண்டும் என்று நேர்வதற்கு ஏக மனதாக முடிவு செய்திருக்கிறோம். போன்னியின் செல்வரின் முடி சூட்டு விழா நடந்த பிற்பாடு அவரிடம் இவ்வாறு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ள எண்ணியிருக்கிறோம். வானதியை ஏன் வரக்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்புகிறேன் என்று தாங்கள் விவதித்துக் கொள்ளலாமே? அவளை இங்கே விட்டிருந்தால் நான் உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாக நடக்கப் பார்க்கிறேன் என்று மற்றவர்கள் சந்தேகிக்கக் கூடும்!" என்றார் கொடும்பாளூர் வேளார்.

இதைக் கேட்ட குந்தவைக்கு உள்ளத்தில் பெரிதும் ஆத்திரம் உண்டாயிற்று. அதை அவள் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல், "சோநாபதி! அன்ன தந்தையை இழந்த தங்கள் தம்பி மகனுக்கு நானே தந்தையும் தாயுமாய் இருக்க வேண்டும் என்று முன்னொரு சமயம் கேட்டுக் கொண்டீர்கள். அதை மறந்து விட்டீர்களா? வானதியைக் கொடும்பாளூருக்கு அனுப்ப முடியாது. அவளை விட்டுக் கண நேரமும் என்னால் பிரிந்திருக்க இயலாது. நான் வேண்டுமானால் வானதியையும் அழைத்துக் கொண்டு பழையாறைக்குப் போய் விடுகிறேன். முடி

சூட்டு விழாவுக்குக் கூட வராமல் அங்கேயே இருந்து விடுகிறேன். கல்வாணத்தைப் பற்றிய பேச்சே இப்போது வேண்டாம். பட்டாபிஷேகம் ஆன பிறகு சிற்றரசர்களின் விருப்பத்தைப் பொன்னியின் செல்வரிடம் சொல்லுங்கள்! பிற்பாடு பார்த்துக்கொள்ளலாம்!" என்றான்.

சோநாபதியும் அதை ஒப்புக் கொண்டு போய் விட்டார்.

குந்தவை தேவி சோநாபதரைத் தேடிக்கொண்டு வருவதற்கு இது ஓர் அதிகப் படிபாச காரணம் ஆயிற்று. ஆகையினாலேயே போன்னியின் செல்வரின் திருமணத்தைக் குறித்து அவ்வளவு கவலைபுடன் சோநாபதிடம் கேட்டான்.

அதே சமயத்தில் வானதியின் நீண்ட பழையதொரு சம்பலத்துக்குப் போயிருந்தது. அதிலும் ஒரு பறவையுமே பூனையும் பாத்திரங்களாய் இருந்தன. பூனையுடன் ஒரு பாணியும் பாணைப் பாகளும் அதில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார்கள்.

மரக் கிளையிலிருந்து தொங்கிய ஒரு பறவையின் உட்கை அந்தக் காட்டுப் பூனை தாக்கி அதிலிருந்து பறவைக்குக் கிளிக் கபனிகரம் செய்ய முயன்றது. தரல் பறவை உட்கைச் சுற்றி வந்து பூனையைத் தடுக்கப் பார்த்தது. வானதி அதைக் கண்டு செவ்வதரியாது அவரினான். அதில் நீந்திக் கொண்டிருந்த இளைஞன் ஒருவன் ஓடி வந்து பார்த்தான். பிறகு அவன் விசாரித்து சென்று ஒரு பாணியின் பிது ஏறி வந்தான். பறவைக் கூண்டையும் அதிலிருந்த பல்லினம் குஞ்சுகளையும் அந்தக் காட்டுப் பூனையின் வாயிலிருந்து காப்பாற்றினான்.

அந்த இளைஞன் பாணைப்பாகன் என்று வானதி அப்போது கருதினான். பின்னால் அவன் தான் போன்னியின் செல்வன் என்று தெரிந்தது. ஆகா! அவன் வெறும் பாணைப் பாகனாகவே இருந்திருக்கக் கூடாதா? அல்லது சாதாரண விராஜயிருந்திருக்கக் கூடாதா? அவன் கந்தர சோழர் சக்கரவர்த்தியின் திருமகனாக இருப்பதால் அல்லவா தான் இத்தகைய தொல்லைகளுக்கு ஆளாக நேர்ந்தது? தன்னை யொத்த தோழிமார்களும், பூங்குழை போன்றவர்களும், சோழநாட்டுப் பட்டத்தரசியாக விரும்பும் கள்ள நோக்க முடைபவன் என்று தன்னைப் பற்றி அவனாறு கூறும்படி நேர்ந்தது.....!

வானதி இத்தகைய நீண்டகாலிலும் குந்தவை வரும் காலத்தைப் பற்றிச் சோநாபதி கேட்பதிலும் ஈடுபட்டிருந்த

சமயத்தில், சோதிடரின் வீட்டு வாசலில் "சேத்துப் பட்டு வேண்டுமா? சேத்துப் பட்டு!" என்ற பெரும் குரல் ஒன்று கேட்டது. வேறு குரல்களும் கேட்டன.

குந்தவையும் வானதியும் தாங்கள் வந்து நேரமாகி விட்டது என்பதை உணர்ந்து எழுந்தார்கள்.

அப்போது சோதிடரின் சீடன் உன்னை வந்து, "கவாமி! சேத்து வந்ததர்கள் இருவர் வந்திருக்கிறார்கள். தங்களிடம் சோதிடம் கேட்க வேண்டுமாம்! அவர்களை நாளைக்கு வரும்படி சொல்லட்டுமா?" என்று கேட்டான்.

குந்தவை, "வேண்டாம்! இப்பொழுதே வரட்டும். நாங்கள் விடை

பெற்றுக் கொண்டுபோகும்" என்று சொல்லி விட்டு வானதியின் கையைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டாள்.

இளவரசிகள் இருவரும் வாசலில் வந்த போது, அங்கே ஒரு யானை நிற்பதையும் அதன் பேரில் இரண்டு சே வந்ததர்கள் பெரிய துணி மூட்டைகளுடன் உட்கார்ந்திருப்பதையும் பார்த்தார்கள். மேலே நின்ற யானைப்பாகனிடம் அந்தச் சேத்து வந்ததர்கள் ஏதோ கேட்டுக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றியது.

அவர்கள் மீது அதிக கவனம் செலுத்தாமல் இளவரசிகள் தங்களுடன் வந்த வீரனை அழைத்துக் கொண்டு சேழ மானிகை போய்ச் சேர்த்தார்கள்.

அத்தியாயம் 83

அப்பர் கண்ட காட்சி

அன்று மூன் இரவில் திருவாதிரைத் திருவிழாவை மூன்றிட்டு ஐயாறப்பரும் அறம் வளர்த்த நாயகியும் திருவையாற்றின் விசாலமான மாட வீதிகளில் திருவோலக்கம் எழுந்தருளினார்கள்.

வெள்ளிப்பனி மூடிய கைகிழங்கிரியை நீண்ட மூன்று வெள்ளியினால் அமைத்த கைவாச வாகனத்தில் அன்று கவாமியையும் அம்மனையும் அவங்கரித்து வீற்றிருக்கச் செய்திருந்தார்கள்.

ஊர்வலத்தின் முன்னணியில் யானைகளும், ஒட்டகங்களும், பெரிய பெரிய சிலைகளும் சென்றன. அவற்றின் மீது ஏற்றியிருந்த பேரிகைகளும் முரசுகளும் எட்டுத் திசைகளும் எதிரொலி செய்யும்படி முழங்கின. அவற்றின் பின்னால் வரிசை வரிசையாகப் பலவகைத் திருச்சின்னங்களை ஏந்தியவர்கள் சென்றார்கள். விதவிதமான வாத்தியங்களை வாசித்தவர்கள் கோஷ்டி கோஷ்டியாகச் சென்றார்கள். நடன கணிகையர் ஆங்காங்கு நின்று நடனம் ஆடி விட்டுச் சென்றார்கள். நந்தி பகவானும், சண்டிகேசுவரரும், விநாயகரும், வள்ளி தேவயானை சமேதரான முருகக் கடவுளும் தனித்தனி விமானத்தில் அமர்ந்து சென்றார்கள். கடைசியாக, பார்வதியும் பரமேசுவரனும் கைவாச வாகனத்தில் அமர்ந்து சேவை தந்து கொண்டு வந்தார்கள்.

இன்னும் பின்னால் தேவார கோஷ்டியினர் வீணை, மத்தளம், தாளம் முதலிய இசைக் கருவிகளுடன் அப்பரும் சம்பந்தரும் கந்தரரும் பாடிய திருவையாற்றுத் திருப் பதிகங்களை இசையோடு பாடிக்கொண்டு நடந்து வந்தார்கள்.

முன்னாலும் பின்னாலும் ஆயிரமாயிரம் ஜனங்கள் வீதிகளை அடைத்துக்கொண்டு மென்மென்மென் ஊர்வலத்தோடு போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஜனங்கள் அவரவர்களுடைய மனப் போக்குக்கு ஒத்தபடி, சிலர் யானை ஒட்டகை முதலியவற்றைப் பார்ப்பதிலும், சிலர் வாத்திய கோஷ்டிகளின் தேங்களைக் கேட்பதிலும், சிலர் தேவகணிகையரின் நடனங்களைப் பார்ப்பதிலும், பெரும்பாலோர் திருவோலக்கம் வந்த தெய்வ மூர்த்திகளைத் தரிசித்துப் பரவச மடைந்து துதிப்பதிலும் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

கண்ணுக் கெட்டிய நூதம் மூன்னும் பின்னும் நூற்றுக் கணக்கான தீவர்த்திகள் பிரகாசித்து அந்த அபூர்வமான தெய்வ ஊர்வலத்தை ஒரு கனவு லோகக் காட்சியாகச் செய்து கொண்டிருந்தது.

இந்தக் காட்சியைச் சேழ மானிகையின் மேன் மாடத்திலிருந்து குந்தவையும் வானதியும் பூங்குழலியும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். முதன் முதலில் வந்த மூரக சுமந்த யானைகளிலிருந்து கடைசித் தேவார கோஷ்டி வரும் வரையில் ஆர்வத்துடன் பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். பரவச நிலையிலிருந்த பக்தர்களையும் பலவித வேடிக்கைகளில் மனத்தைச் செலுத்தி யிருந்த பரமர மக்களையும் பார்த்தார்கள். நந்தி தேவர் முதல் சிவன் பார்வதி வரையில் விதி வசம் வந்த தெய்வ வடிவங்களையும் அவர்கள் தரிசித்து மகிழ்ந்தார்கள்.

அவ்வளவு ஜனக் கூட்டத்துக்கு மத்தியில் ஒரு யானையின் மீது இரண்டு சே

வந்தவர்கள் ஏதிக் கொண்டு வருவதை யும், அவர்கள் அல்லப்போது பாசா மேலிருந்து கீழிறங்கி ஜனக் கூட்டத்தி னிடையில் மறைந்து விடுவதையும், பிறகு மறுபடியும் வந்து பாசா மீது ஏதிக் கொள்வதையும் கண்டார்கள்.

“ஆகா! இந்தச் சேனர்கள் இருவரும் உண்மையில் வந்தவர்களா? அல்லது அயல் நாட்டிலிருந்து வேவு பார்க்க வந்த ஒற்றர்களா?” என்ற ஐயம் குத்தலையின் உள்ளத்தில் ஏற்பட்டது.

சோழ இராச்சியத்து அரசரிமை சம்பந்தமாகச் சில கணக்க ஏற்பட்டிருந்த தகராறுகள் — குழப்பங்கள் பற்றிய செய்திகள் உலகெங்கும் பரவி யிருக்கக் கூடியது இயல்பேயாகும்.

அதை முன்னிட்டு, பகை அரசர்கள் இந்த ஒற்றர்களைச் சேன காட்டு வந்தவர்களின் தோற்றத்தில் அனுப்பி வைத்திருக்கக் கூடும் அல்லவா!

இதைப் பற்றிக் குத்தலையும் வானதியும் பேசிக் கொண்டிருந்தது பூங்குழலியின் காதில் விழுந்தது. அந்தப் பெண் “தேவி! அவர்கள் கோயில் கோபுர வாசலில் என்னை அனுமிச் சேனத்துப் பட்டு வேணுமா” என்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களிடம் ‘சோழ மானிகைக்கு வாரும்பன்; தஞ்சைக்கு இருந்து இளவரசிகள் வரப் போகிறார்கள்; அவர்கள் ஒருவேளை வாங்குவார்கள்!’ என்று சொல்லி யிருக்கிறேன். ஆகையால் ஒரு வேளை இங்கு வந்தாலும் வருவார்கள்! உங்கள் சந்தேகத்தை கேரிலேயே கேட்டுத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்!” என்றான்.

அச்சமையும் கைவலங்கிரி வாகனத்தில் அமர்ந்திருந்த ஐயாறப்பரும் அறம் வளர்த்த நாயகியும் சோழ மானிகையின் வாசலுக்கு வந்திருந்தார்கள். அங்கே கவாமினையே நிறுத்தச் செய்து தீபாராதனை முதலியை நடந்தன. தெய்வ ஊர்வலத்

துடன் வந்த சேப்பேன் மாதேவியும் அவருடைய புதல்வரும் விமானம் அங்கிருந்து சென்ற பிறகு அரண்மனைக்குள் பிரவேசித்தார்கள். இளவரசிகள் மேன்மாடத்தி விருப்பதை அறிந்து அங்கேயே வந்து சேர்ந்தார்கள்.

உற்சவத்தின் சிறப்பைக் குறித்துச் சிறிது கேரம் சம்பாஷினை நடந்தது. பின்னர், சிலநாள் கண்டராதித்தரின் தேவி தம் அருமை மகனைப் பார்த்துக் “குழந்தாப்! இந்தத் திருவையாற்றில் அப்பர் பெருமான் கண்ட காட்சியைப் பற்றி ஒரு பதிகம் பாடி யிருக்கிறாரே! அதை நீ ஒரு முறை பாடு. கேட்கலாம்! தேவர சோஷ்டியார் பாடக் கேட்டது எனக்கு அவ்வளவாகத் திருப்தி அளிக்க வில்லை!” என்றார்.

இளவரசிகளும் பூங்குழலியும் அந்தக் கோரிக்கையை ஆமோதித்தார்கள்.

பின்னர், சேர்தன் அமுதநாகியை மது சாந்தகத் தேவர் அந்தப் பதிகத்தைத் தமது இனிய குரலில் பாடினார்.

“மாநிப் பகரக் கண்ணியனை
மகியான் மகனொடுங்கியாடு
போதொடு தீயவந்தேத்தப்
புருவாயிப் பிப்புதலென்
வந்து கவலுபடாமல்
ஊயா அடைக்கிறபோது
சந்தமடப் பீடியோடு
தேவ வருவன கண்டேன்!
கண்டேனான் தீதப்பாடம்!
கண்டதீயாதன கண்டேன்!”

இந்த அடியுடன் தொடங்கிப் பின் வரும் பத்து அடிகளையும் மதுராந்தகர் தன்னை மறைந்த நிலையில் பாடினார்.

கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களும் தங்களை மறந்திருந்தார்கள்! அன்று அப்பர் பெருமான் கண்ட காட்சிகளை யெல்லாம் அவர்களும் கண்டார்கள்.

கர்நாடக சங்கீத சபா (கொடி.), புது டில்லி

4-4-1954 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4-15 மணிக்கு

புது டில்லி, டீயு ரோடு, ஹிஸ்பெல் பன்னிக்கட சதுரக் கட்டிடத்தில்

அக்டோபர் 2, 1954-55-ம் ஆண்டு

ஸ்ரீ அரியக்குடி சாமாணுஜ அய்யங்கார் — பாட்டு

ஸ்ரீ பாய்லா கெங்கடாசம்மா — வயலின்

ஸ்ரீ பாலக்காடு மணி அய்யர் — கிருதங்கம்

டிக்கட்டுகள் : ரூ. 10, 7, 4, 2 சபா மேம்பாட்டிற்கு மட்டும் ரூ. 1

கிளர்களுக்கு டி. எம். சி. (பேக் 41/271) அக்டோ 21, 1954-55 ரோடு அலகிடல் கிளர்களுக்கு
மெ. என். தாராஜன், ஜெனரல் கெக்டர்ட்டி

பாடல் முடிந்து விதித்து நேரம் வந்த
யில் அங்கே சொசம் குடிசொன்
டிருந்தது. பின்னர், குந்தகவ சொம்பி
யன் மாடுதெய்வம் பார்த்து, "அம்மா!
அப்பர் இந்தப் பதிகம் பாடிய வர
வாற்றை முன்னொரு முறை எனக்குச்
சொல்லி யிருக்கிறீர்கள். இப்போது இன்
னொரு தடவை சொல்லுங்கள்; இவர்
களும் கேட்கட்டும்!" என்றான்.
மற்றவர்களும் வற்புறுத்திக் கேட்ட
தன் போல்பெரிய பிராட்டி சொம்பியன்
மாடுதெய்வ அந்த வரவாற்றைக் கூறினார்:

அப்பர் வொய்
பிராவம் முதிர்ந்து
கடல் தளர்ச்சி வற்றி
தந்த வாயத்தின் வலி
யங்கொக்குச் சென்று
இவ்வாறாகத் தரிசிக்க
விடும்கிறார். செஞ்சி
தூசம்வடிகை பிரா
யிப் பிரவானம் செய்
தார். செவ் வடிகை

முடிவாய் விட்டது விழுந்தார். அப்போது
 ஒரு பெரியவர் அங்கே வந்தார். "அப்போது
 எங்கேயாவது நேரு நீ எங்கே சென்றேன்?
 போய்விட்டேன் கதை விளையுங்கள் திருமலை
 வாந்துக்குச் செல்லுங்கள்! பூமேகை கதை
 எம் அதுதான்!" என்று அருளிச் செய்த
 மனதார்த்தம். அது திருமலை வந்து என்ரு
 அதிர்ஷ்ட அப்பர் திரும்பித் திருமலை வந்
 தார். அந்த மனதவததை நேருங்கி வந்த
 போதே அவருடைய உணவும் பரவசம்
 அடைந்தது. பல அடியார்கள் கையில்
 பூங்குடிகளும் கொண்டுகள் காபேரிக்கும்
 என்ரு ஸ்தலப்பிரசாத தரிசிப்பதற்காகச்
 சென்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார்.
 அவர்கள் இறைமனதுடைய புண்ணியப் பாதிக்
 கொண்டு சென்றுள்ளனர். அவர்கள் பன்
 மூய் அப்பரும் சென்று. அப்போது திரு
 மலை வந்து வந்து புறத்தில் அதுவும் பெண் ஸ்த
 லமாக இரு பாண்டுகள் வந்தன. அந்தக் களி
 தும் பிடியும் சிலரும் என்ருவாரு அப்பதிக்
 குக்காட்சி அளித்தனர். இவர்களை அடைவ
 தற்குள் இவ்வாறு பல விவங்குகளையும்
 பறவைகளையும் ஆன் பெண் அடியவததல்
 அப்பர் பார்த்தார். நேரு பெண்டியோடு
 கூடக் குலாவி வந்தது; ஆன் மலிய் பெண்
 மயிலோடு ஆடிப் பிளந்த
 வந்தது. அருகிலிருந்த
 கோவிலில் ஆன் குயிலோடு
 பெண் குயில்
 பாடிக்களித்
 தல் கொண்டி
 ருந்தது; இது
 முடிவாக் கு

வீல் முழங்கிக் கொண்டு ஏனம் ஒன்று அதன் பெண் இனத்தோடு சென்றது; காரையும் அதன் சுற்றுணையும் சேர்ந்து பறந்து சென்றன; கைப்பிளியும் அதன் பேடையுடன் பகமரக் கிணிகளில் மழைப் பேசிக் கொண்டிருந்தன; காரையும் பகவும் கம்பீரமாக அசைத்து நடந்து சென்றன. இவ்வாறு ஆனும் பெண்ணுமாக அப்பர் கவாடிகளின் முன்னால் தோன்றியவை யெல்லாம் சிலமும் சக்தியுமாக அவருடைய அகக் கண்ணுக்குப் புலனாயின. உலகமெல்லாம் சக்தியும் சிலமும் விரைந்ததைக் கண்டார். "இந்த உலகமே கைலாசம்; தனிவாக வேறு கைலாசமில்லை" என்று உணர்ந்தார். இத்தகைய மெய்ஞ்ஞான உணர்ச்சியோடு மேலே சென்றபோது, சூயாறப்படும் அறம் வளர்ந்த நாயகியும் கைலாசவாகனத்தில் எழுந்தருளி விதி வலம் வருவதையும் பார்த்தார். தாம் அன்று புறக் கண்ணாலும் அகக் கண்ணாலும் பார்த்து அறுபவித்ததை யெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக இனிய தமிழில் இசைத்துப் பாடி அருளினார். இத்தனை காலமும் தாம் கண்ணால் கண்டும் கருத்தினால் அறியாம விருந்தவற்றை இன்று திருவை யாற்றில் கண்டு அறிந்து கொண்டதாக ஒவ்வொரு பாடலின் முடிவிலும் "கண்டறிவாந் கண்டேன்!" என்று திரும்பத் திரும்ப வியந்து வியந்து கூறினார்.

முதிய எம்பிராட்டியர் கூறி வந்த இந்த வரலாற்றை எல்லாரும் மெய்மறந்து கேட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். வரலாறு முடிந்த பிறகு கொடும்பாளூர் இளவரசி ஒரு கேள்வி கேட்டாள்:— "அம்மா! அப்பர் கவாடிகள் விலங்கினம்-பறவை இனங்களின் காதலில்

குறித்து இப்படி யெல்லாம் வியந்து வியந்து கூறி யிருக்கிறாரே? மனித இனத்தைப் பற்றி மட்டும் ஏன் குறிப்பிடவே இல்லை?" என்றாள்.

"மனித குலத்தில் பிரதிப் பயினை விரும்பாமல் உண்மையான அன்பு கொண்ட ஆண்-பெண்கள் இல்லவே இல்லை. அதனாலேதான் அப்பர் மனித குலத்து ஆண் பெண்களைக் குறிப்பிடவில்லை!" என்றாள் பூங்குழலி.

"அது சரியல்ல, மகனே! உன்னையும் என் மகனையும் அப்பர் கவாடிகள் பார்த்திருந்தால், மனித குலத்தின் காதலையும் சேர்த்துக் கொண்டு பாடி யிருப்பார்!" என்றார் செம்பியன்மாதேவி.

"ஆமாம்! ஆமாம்!" என்று மற்ற இருபெண்மணிகளும் ஆமோதித்தார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில் அந்த மானிகையின் வரையில் ஏதோ சுவ சுவப்பு உண்டாயிற்று. சேவகன் ஒருவன் உள்ளே வந்து "சேனத்துப் பட்டு வர்த்தகர்கள் இருவர் வந்திருக்கிறார்கள். இளவரசிகளைப் பார்த்து விட்டுத்தான் போவோம் என்கிறார்கள்!" என்றான்.

இனிய பிராட்டி வியப்பும் கோபமும் அடைந்து, "அவர்கள் யார் அவ்வளவு அதிகப் பிரசங்கிகள்? இப்போது ஒன்றும் வேண்டாம் என்று சொல்லி அவர்களைப் போகச் சொல்!" என்றாள்.

இதற்குள் பூங்குழலி, "தேவி! அவர்களை நான் வரச் சொல்லி யிருந்தேன். மன்னிக்க வேண்டும்!" என்றாள்.

"அப்படியானால் வந்து விட்டுப் போகட்டும்!" என்றாள் இளையபிராட்டி.

சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் சேனத்து வர்த்தகர்கள் இருவரும் இரண்டுமூட்டை களுடனே அவரு வந்தனர். (நோடும்)

எழுதிச் செல்லும் விதி

இதோ, காதலைப் பிரிந்த காதலி, பிரிவுத் துயரத்தை ஆற்ற மாட்டாமல், காதலைத் தன்னிடம் சேர்க்குமாறு விதிவை நிறைவுசெய்து, ஆனால் அவளை மட்டுமே பல் லுயரத்தில் விதி. இதை எம்மவர்கள் வேறு வற்று உணர்ந்திருந்தார்கள். பத்திரோரம் தாற்காலிகமாகப் பாரதேக் கவிஞர் உயர்க்கொழும் உணர்ந்து பின்புறமாறு கூறினார்.

எழுதிச் செல்லும் விதியேன்கை

எழுதி எழுதி மேற்கொள்ளும்

தொழுது போற்றி திங்குலும்

சூழ்ச்சி பகவும் செய்காறும்

அழுது கண்ணீர் விட்டாலும்

அபயம் அபயம் என்குறும்

வழுவிப் பின்னாக ஏவியொரு

வார்த்தை மாற்றம் செய்திடுமோ?

பாரதேக் கவிஞர் உயர்க்கொழும் பரட்டின் அருமையான தமிழில் கவிமணி தெனிக விரயகம் பிள்ளை அவர்கள் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். அதில் மேற்கண்ட பாடலுக்கு மொழி தெனிக்காரர் 'சக்திரா' அருமையான தெனிய விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்.

செய்யுள் வியதிப்படி எழுதிச் செல்லும் விதியின் கதையையும், அதை ஒரு பெண்ணரசி 'தொழுது போற்றி திங்கும்' காட்டுவதையும் தீவிரத் ததையும் அழகிய தெனிரமாகத் திட்டித் தீர்த்திருக்கிறார்.

அழகிற்கு உதாரணம் மஸ்தானி...

மஸ்தானிப் பூமிகித் துதி,
தக்தானி தீவரேயேகாரத் து அழகி, மது
தந்நதானாரிஷத் உட. தடாக
கெயித் அபயுத்தித் து ரேஷு மெர.
கொருநகர ஆட்பாண ஆடகம்
கொன் அழகி கெயிப்படுத்தி,
தீவரத்தித் துதிஷுத் கிதானித்
தேத்தியா ஆடகம் அடக
தது உதிரெயெய் N. R. C. கோன்
ததுஷு அழகித். N. R. C.
கோன் து உதிரெயெய், தேத்தி
யா மகெயெய் மெய் கோத்த.
தீத்தியாவித் கோயகத்திரெயெய்,
மகெயெய் 279, 188 கெயெ
யெ மெயெய் து N. R. C.
கோன் துமெய் மெயெயெயெயெய்.

தீத்தியாவித் கோயகத்திரெயெய் மெயெய்.

கொத்தித் துதிஷுத் துதிஷுத் துதிஷுத் துதிஷுத்
கொத்தித் துதிஷுத் துதிஷுத் துதிஷுத் துதிஷுத்
கொத்தித் துதிஷுத் துதிஷுத் துதிஷுத் துதிஷுத்

கொத்தித் துதிஷுத் துதிஷுத் துதிஷுத் துதிஷுத்

தடுத்தித் துதிஷுத் துதிஷுத், 279, 188 துதிஷுத் துதிஷுத், துதிஷுத்
188/188, துதிஷுத் துதிஷுத் துதிஷுத், துதிஷுத் துதிஷுத் துதிஷுத்
தடுத்தித் துதிஷுத் துதிஷுத் துதிஷுத், 188, துதிஷுத் துதிஷுத், துதிஷுத்

என்றும், இரேபெல் என்னைப் பற்றிக் கவலைப் படாதுப் பயனாகிய பென்றும் சொல்லி, அவர்னைப் பயனுறுத்தி விட்டார். அவர்கள், அனாத புரண்டு கொண்டு விட்டு போய்ச் சென்றார்கள்.

சங்கமிக்கிறது கால் கண்டால் பழப்பட்ட கால்கள் மாண்டனென்று போய்ச் சென்றோம். மாண்டனென்றும் நம்பினால்பின் குண்டு வீச எங்களைத் தொடக்கிது வந்தது. மாண்டனென்றே போய் கண்டதே தவிர போய்வாடி கால்கள் விட்டது. எங்களுக்குள் வந்தபோலாவென்றென்பதில் ஐந்தாம் பார்ப்பதில் திடுக்கிடும். அடிக்கடி ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். அவர் வயது கமர் 35 இருக்கும். அவர் "விடு போய்ச் சென்ற கமரம் இன்னும் 40 வயதும் இருப்பின்" என்றும் அவளுக்கு 35 வயதில் தான் கால என்றும் சொல்வார். அவர் எங்கள் பக்கத்தில் இருப்பதால்தான் அவனுடைய பால்கள் எங்கள் எங்கோதரவும் குண்டு வீசிக்கொடுத்து தப்பித்து விடுகிறது என்றும் சொல்வார். கால்கள் அது உண்மையென்றுதான் கம்பிக்கை கொண்டு அவர் விட்டு கால்கள் எங்காவதாவது கொண்டும் பின்புறமிருந்தோம். ஒருநாள் இரவு எங்கள்மேலே பெரிய காட்டில் படுத்திக் கொண்டு இருக்கையில், அது சிறிது நேரத்தில் கிழவனாகக் கவலைபடு ஆகவந்தில் படுத்த கொண்டிருந்தேன். எங்கள் குழந்தைகளை வந்த அதுமீத, குழந்தை ஒன்று கத்தி விடுவதற்குமையால் அந்தக் குழந்தை சென்றதும் பரவாயில்லை பென்று எங்கள் அங்கீகரித்தது விட்டு கால்கள் மறுத்து விட்டோம். போலாவென்ற எங்களை எங்கள் இருந்த இடத்திலிருந்து கமர் இரண்டு பின்புறம் தூரத்தில் ஒரு பருமியிருந்தது. அக் குழந்தை ஒன்றை கொள்ளையர் என்று கிணங்கி அங்கிடம் போய் உட்கார்க்கு கொண்டு பிடி ஒன்றை பெருத்திக் கொடுத்திவரவில்லை கவந்தோன். அவ்வளவுதான் திரும்பி, திரும்பி என்ன இருந்ததென்று கேட்டேன். கால்கள் எங்கள் தம்பியை 'பாய்' கிழந்த விட்டதென்று அப்படியே குப்புற விழுந்த விட்டோம். பூரி ஆட்டில் கொடுத்தது. என் பருமியும் புறவாய் எங்களை முடிக்கொண்டது. அரை மணி நேரம் கழித்ததால், குழந்தை என் இரக்கமில்லை பென்று எங்களுக்கு வாய் உண்டாய் வந்தது. என் என் பக்கத்திலிருந்தவர்களைப் பார்த்தோம். அவர்களும் உயிரோடு இருக்கிறோம். எப்போது பார்த்துக் கொண்டார்கள். பிறகு போலாவென்ற ஐந்தாம் வந்தது. அவர் எங்களுக்கு இருந்த போய்விட்டதால்தான், எங்களுக்கு இந்த ஆபத்தை வந்தது என்றுகிறந்தோம். அவனுடன் போய் ஒன்றை கொள்ளையனாகவா வந்ததென்று. என் மேலும் சென்ற போலாவென்றாகக் கம்பிட்டுக் கொண்டு போனோம். ஆனால், போலாவென்ற பதில் போய்விட்டது. கால்கள் கத்தினோம், இன்னும் சற்று அருகில் போனோம்.....

அவர் ஐந்தாம் அத்துடன் முடிந்தவிட்டது. மிதிபுள்ள என் என் பின்புறம்வந்தும், பருமியுக்கு கொள்ளையனாகப் பாய் அகலினால் முகமீது வந்த சென்றோம். என் பெற்றோர்கள் என் வரவதற்கு முன்னால், ரேபெலாவின் பார்த்து கலை கம்பி, இனி என் உயிருடன் வர மாட்டேன் என்று எங்கள் விட்டதை காலி செய்து கொண்டு கிராமத்துக்குப் போய் விட்டார்கள். அங்குமிருந்துவந்தவர்கள் எங்கள்வாசுக்குத் தக்கவர்கள் கிராமத்தினராகவாம். என் தம்பியைத் தவிர எங்கிலும் போய்விட்டது விட்டார். இவ்வென்ற ஒரு நாள் இரவு என் என் வரவதற்குப் போய் போய், என்னை எங்கோதரவும் போய் பார்ப்பதற்குப் போய்

பார்த்துக் கதை ஆய்வித்த விட்டார்கள். என் கிராமத்திலும், ரேபெலும் இக்கொடுக்கு எங்களைக் செய்துவிட்டது என்று என் தாய் புலம்பினால், என் இதயவாசியும் கொள்ளையனாகத் தான் இருக்கிறேன் என்பதை பற்றித் போய்விட்டிருந்த என் என் பின்புறம், உறவினர்களும் என்னை யோசிக்கை பார்த்த வந்தவிட்டார்கள். ஆகையால் ரேபெலும், திரும்ப பணம் குழந்தையாகவாசில் கம்பிக்கை எண்பதில் பயனாகிய பென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரம்மா
22-2-84

என். கிருஷ்ணசாமி

★

ரேபெலும் கிணங்கிய பார்த்த வரும் ஒரு மானம் என்ற குறையில் எதப்பட்ட ஒரு மன அடங்கல்கள் எழுந்திருந்தன.

என் நேரமிருந்திருந்த போலாவென்று "கொண்டில் உட்கொண்ட" என்று பணம் உயிரினை. அவன் தாயார் தனக்கு மாப்பிள்ளை வரும் வேலை வந்த விட்டது என் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் அந்தப் பெண் இரண்டு குழந்தை தவிர கிராம பித்தாவில் என் கொள்ளை கால்களை பார்த்திருந்த நேரம் கவந்தோன். குழந்தை பென் வந்ததும் பித்தாவில் சென்றிருந்தது தருகிறது. என்ன பித்தாவை வயதில் மெத்தப் படுத்த ஒரு ரேபெலும் "1945" வரும் குழந்தை முடிபுறம் கிராமம் உட்கொண்ட" என்றார். ஆனால் என். என். என். பித்தாவில் பார்த்திருந்த குழந்தை மானம் பார்த்த பெருமையாகத் தந்தது அந்த குழந்தை.

பித்தாவில் ஒரு ஐந்தாம் பார்த்தோம். "இந்த ஐந்தாவது என் குழந்தை இருக்கின்றது!"

தாய்மாமகனின்
பின்புறம் கொண்டு
முன்னு

NOVA
Toilet Powder

சுருள
பாக்கியமாய்

தி சோனா கம்பி, கால்கள், பால்கள்.

பரீட்சையில் தேர்வு பெறும், ஐவர் பதிகெட்டாய் தேதி அறிவிக்க னா" என்றும் எழுதி விடுகிறது. அதன்படியே அங்குமுள்ள சீதைய மாரீசருடன் வாங்கித் தேர்வு பெற்றோம். தேர்வு முடிவு தெரிந்த தேதி ஐவர் பதிகெட்டு. அப்பதிலில் போட்டிருந்த பணம் என் வகையில் சந்தித்தும் பறித்து விட்டது.

"இந்தக் கடிதம் ஆசிரியரின் பணத்துக்கு உரிசை தரப் அனுப்பித் 'கல்வி' வாரம் பதிப்பிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டு, அதனோடு சிவசுமார் வங்கிச் சான்றாணம் கிடைக்குமா?" என்று வான் ராசி பாரிசு ஆராய்ந்து இந்தக் கடிதத்தை அனுப்ப முடியுமா? கடிதம் ஆசிரியரின் குழப்பம் உடனடியாக அடைந்ததால் அடையலாம்.

ஆகவே அங்குடம் கல் உடையலாகச் செல்பவர்களுக்குப் பரீட்சைத் தேவையெய் மிக்க. இவ்விஷயத்தில் மக்கள் அதிக கவனத்தை வைத்துத் தீர்ப்பம் வந்ததால் "இப்படி வேந்தோ" என்று மனமுடையவரும் கூடாது. ஒரு அறவோடுகூட வருவதை எதிர்த்தோன்றும் திடம் வேண்டும்.

சீதாநாதர்மேட்டம்

டி. ராஜேஸ்வரி

24-3-55

★

எனக்கு வயது முப்பத்தொன்றே ஆகிறது. எனக்கும் பத்து வயதில் எனது தாய் ரோகம் பார்த்து விட்டு, "உனக்கு ஒரு தாய் வேண்டும் வேறு கிடைக்கும்" என்று ஒரு சாத்திரியர் சொன்னார். பத்து வருஷம் எதிர்பார்த்தேன்; கிடைக்கவில்லை. பத்திரிசுதான் வருஷத்தில் சாத்திரியர் சொன்னபடி எனக்குத் தாய் வேண்டும் வேறு கிடைத்தது. அதற்குத் தனக்குச் சொந்தத்தில் அதிக கவனத்தை இருக்கிறது. காலம் சாத்திரியர் சொன்னது விருது அனைவரே சொந்தப் புத்தகங்களால் பார்த்திருக்கிறோம். அனைவரே சாத்திரியர்களானால் ஆசிரியர்தான் பார்த்திருக்கிறோம். சொந்தம் என்பது உண்மை. ஆனால் அதைப் பார்த்துச் சொல்லுவதற்கு உடைய பிழைகளைத் தவிர சாத்திரியர்கள் ஐவர் பதிகெட்டு கல்விக்காவலியைப் போய் விடுகிறது.

சீதாநாதர்மேட்டம்

டி. உரைத்திரன்

18-3-55

★

மிகுதரையில் 1946-ம் வருடம் எனது ஐந்தாம் வகுப்பு பார்த்த ஒருவர் என் மனைவியை வான் கூடிய சீக்கிரம் இழந்து விடுவான் என்று கூறினார். என் மனைவி 1945-ம் வருடம் கூறுசில் இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்று அவையன்றாம் இருந்த போதுடன் என் மனைவியின் உடல் நிலையும் எனது வகுப்பில் குடும்பம் கடந்த முடியாத நிலை விருது வருகிறது. எனக்குத் தந்தையின் வயது 39. ஆகவே எனது 32-வது வயதிலேயே என் மனைவி உடல் வலி குன்றியதால் வான் என் ஐந்தாம் வகுப்பில் என் மனைவியின் ஐந்தாம் வகுப்பில் பார்ட்டி கட்டினோம். ஒவ்வொரு நேரமேயும் சொன்ன பணம் சீக்கிரம் இதுகூட எனக்குச் சிப்பி வருகிறது! ஒருவர் எனக்கு 1946-ம் வருஷம் மிகுதரையில் எவ்வளவு கூடிய சீக்கிரம் வந்து மென்றார். மந்திரிசுதான் (மேந்திரிசுதான்) என் மனைவியை இழந்து விடுவான் என்று. இன்னொருவர் தந்தையின் 100 வகுப்பில் வந்த விபரீதமான நேரமே சென்று என் மனைவிக்குள் நேரத்தை சீக்கிரம் சென்றெனினார். சென்றும் பணம். இன்னொருவர் திருப்பதிக்கு 1 முகதான் சென்ற வந்ததான் குழப்பமென்றார். அதுவும் சென்றேன். ஆனால் பணம். எனக்குத்

சரியான வழி!

ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை நாடெங்கும் பரவச் செய்ய வேண்டுமே என்றால் ரேடியோ விநியோக முடியாது.....

வரிய பிரசுரங்களை மூலமும் முடியாது.....

... செய்திப் பத்திரிகைகள் வேறுபாடு பிரசாரம் செய்தாலும் முடியாது.....

அந்த விஷயத்தைக் கார்த்திக் கார்த்திக் 'பரம ரகசியம்' ஒருவருக்கும் தெரியக் கூடாது' என்று சொன்னால் போதும்; பரம ரகசியம்.

என தனதே ராஜ புத்தி வட்டிவந்த தென்றும், ஒரு புத்தி வந்தபுடல் என்னும் சிவனவீடு மென்றார். இன்னொருவர் என தனம் போய் புத்தர் தனம் புத்தி போனதுதான் எனவும் எழுந்தார். இன்னொருவர் எனக்கு இரண்டாவது திருமணம் நடந்தே திரு மென்றார். மற்றொருவர் அவருக்கு 900 கொடுக்கும் படித்தினை என் எதன் பென்னை விருப்பமின்றேன அல்ல அல்ல பெற்றோரிடம் சொல்லி ஜாதகத்தைப் பொருத்த மாகும்படிபாக்கி அட்டி)எனக்கு முடிந்த வைக்கிறேன் என்று. என்வாயற்குக்கும் மொகம் ஒரு புன்னிப்பவன் என் ஜாதகமே தப்பியம் என்று ஒரு போடு போட்டார். எனக்கு ஜோதிடத்தினைப்பெய்க்கை போய் விட்டது.

"அடிப்பதில் இருக்காதுமே வைக்கி ராமரேனும் பிறப்பு எடுத்தாரன். பனாவே வைக்காத இந்த அடிப்பி வைக்கினை ஜோதிடம் படித்த தாக்கடும்புன்னிப்பவர்கள் என் வைக்கினார்கள்? " அவிட்ட வைத்திரத்தின் பிரத்தவன் விட்டியல் தவிட்டுப் பனா பென்வாய் படிக்க " என்று மற்றொரு பழமொழிகாரர். ஐயா! எத்தப் போய் அவிட்ட வைத்திரத்தின் பிரத்த என் என்வாய் இரண்டு பெருமைய விட்டியல் தவிட்டுப் பனாவைத் திருட்டுத்தனமாக உடைத்துப் பார்த்தேன். தவிடு விக்கிப் போனதுக்கு என்மே புகுது! ஆகையினால் பிராதகத்தை கொண்டுள்ள ஜோதிடனை ஒழிக! "வனென் செய்யுமெனென் செய்யும்" என்று ஆண்டவன் வழிபட்டு அவனானவன் வாழ்மென்று போதிக்கும் புனிதன் வாயுடும்.

புத்தகமேனட

1-2-34

★
 என் தம்பியார் ஜோதிடம் பிரதம் வளவடவன். ஆனால் அவருக்கு வாய்த்த என் அம்மையும் ஒரு பென்வான வாயும் ஜோதிடத்தை அறவே

பெறப்பவர்கள். என் பெற்றோர்களுக்கு என்வாய் பொருத்தம் பார்த்தாரென அது அந்தச் ஜோதிடங்களுக்குதான் தெரியும். வயவாயம் ஒரு வாயம் உண்டு என்று தந்தி பத்திரம், மற்றொரு வாயம் இக்கம் என்று பத்திரம். கடைபிடுவீ ஏப் படிவோ மனவாய் விட்டது. அப்பொழுது ஜோதிடம் பார்த்தார் தான் இப்பொழுதும் என்வாய் குழம்பு ஜோதிடரை இருக்கிறார். ஒரு வாயம் கடை ஜோதிட பார்த்தும் ஒருவர் அப்பவாய் ஜோதிடமாய் பார்த்துவிட்டு, "உங்கள் வயவாயம் ஏனோ கூதிருக்கிறேன் தவிர, உங்களுக்குமே, உங்கள் மனவாய்க்கும் சிந்தனையும் பொருத்த மிக்கம்" என்று. இதை என்வாய் ஜோதிடமே கொள்வதற்கு "என் என்வாய் செப்பெது! அவராய் தலை எறிப்படிதான் என்வாய் வடக்கும். பனாய், கொவாரக்கு, படிப்பு முதலிய வரதிகள் இருந்தாலும் விதிவின் பிடிவிலிருந்து வயவாய் பிரிக்க முடியாது" என்று.

திரு. எனக்கு இப்பொழுது வயது பதினொழு. இந்தக் குழம்பி வாய்த்துக்குள் ஜோதிடத்தில் அவையிடுக்கை ஏற்படப் பன வரவாய்க்கல் ஏற்பட்டு விட்டன. ஆனால் ஒரு சில வரவாய்க்கலையே சொல்லுகிறேன். என்னுடைய ஜாதகத்தைப் பார்த்தவர், "உமீ மீவாய் அவித்துவாரிப்பன பென். உனக்குப் படிப்பு இன்றும் வரது வரது க்குக்குத்த தீமையானது இருக்கிறது. நீ ஒரு பட்டதாரியாய்" என்று. ஆனால் என்னோ என். என். என். என். என். என். என். என். என். என். இரண்டு வரவாய்க்கலையே உட்காந்திருக்கிறேன்.

என்வாய் தையும் விட இந்த வயவாய்க்கல் மீவாய் பெய்க்கலையானது. ஒரு வாயம் வயவ ஜோதிடம் என்று என்வோராலும் உறப்பிட்ட குழவியிடம் என்வாய் சித்தியின் ஜாதகத்தைக் கொள் பிரதமம். முதலிய எடுத்ததும் அவர் அந்த ஜாதகத்திற்குமீவாய் வயவ திடுக்காய் உடைவாய் என்று ஆய்வித்தார். ஆனால் என்வாய் ஆர்வியம், என்வாய் சித்தி அப்பவாய்க்கல் இந்தத் தவிட்டு வரவாய்க்கல் என்வாய். இவ்வாய்க்கல்கு, ஜோதிடம் என்பது ஜாதகம் பனாய் பரிக்கும் முதலியுக் சாதவாய்க்கல் வயவாய்க்கல் அடியும் என்பதே எனது அனவாய்க்கல் முடியாத வயவாய்க்கல்.

மரபு
 20-1-34

★
 என் வயவாய் ஒருவர் ஆய்வித்திட்டு உமீ வயவாய்க்கலையும் பனாய் இத்தியாலும் என்வாய்க்கல் வயவாய் ஜோதிடம் குபாய் பெறவான ஆர்வியம் வாய்க்கலார். அவர் ஜாதகத்தில் பனாய்க்கலையே வாய்க்கலார். பிரதம் குழவியைப் பார்ப்பதற்கே, இவ்வாய்க்கல்கு திருப்புவதற்குள் பனாய் வயவாய்க்கல் பெற்றுக்கொண்டு இத்தியாலென்றார். குழவியை ஜாதகத்தை ஜோதிடமே விடம் விட்டியாலும், இன்றும் ஒரு வரவாய்க்கல்கு உன்வாய் பெருக்கிய உதவியை உதவியால் இத்தியாலெனவோ ஜோதிடம் செய்த குபொருக வயவாய்க்கல் ஜாதகம் இது என்று உறி விட்டார். அவ்வாய்க்கல்கு, ஜாதகத்தை வயவாய்க்கல் இன்றும் ஒரு வரவாய்க்கல்கு குபொருக ஆய் வயவாய்க்கல் தமக்கு இவ்வாய்க்கல் வாய்க்கல் எதற்கு! இந்த ஜோதிடம் குபாய் ஆர்வியம் எதற்கு! இந்த வயவாய்க்கல் ஒரு வரவாய்க்கல்கு தாரவாய்க்கல் வயவாய்க்கல் ஆய்வித்த விட்டார். இது உதவியை என்வாய்க்கல் வரவாய்க்கல் மீருக்கும். இன்று அவர் பனாய்க்கல்கு எழுதி முடியாது.

மரபு
 26-2-34

பாது

மெனடபார்: - என்வாய், இவரின் தலை விடம் இருக்கிறார்
 மெனடபார்: - உன்வாய் விட்டு தலைப் படி இருந்த விட்டது...

வோர்க்குநவைவல்லாக்க
கார்டில்முறையை அனுசரிக்கவும்

கார்டில் பர்க்ஸ் ஹீட் பவுடர்

கார்டில் கருமத்தை
நாணியற்ற முறையில்
மேன்மை படுத்துகிறது.

வேளிற் காலத்திய
உபகரணங்களை குணப்
படுத்தும் பொருட்டு
விசேஷமான ரசாயன
முறைகளினால் தயாரிக்
கப் பட்டது. கோடை
காலத்திய எரிச்சல்
அறிப்பு முதலியவைகளை
உடனடியாகக் குணப்
படுத்தும்.

வருகிறது கோடைகாலம்

“ கார்டில் ”

உபயோகியங்கள்

பூபதியைத் தேடிச் சென்று பிடித்தார்கள். அவன் தன் தூக்கத்தில் இருந்தான். அவன் எழுப்பியும் எழுந்திருக்க வில்லை. ஆனால் அந்த ராஜகுமாரன் அதற்காக அவனை அப்போயே விட்டுவிட வில்லை. அவனைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு போய்க் குதிரையின் கவர்த்துக் கட்டினான். பிறகு வீரர்களுக்குப் பிரயாணத்தைத் தொடங்கும்படி கட்டளை விட்டு விட்டுக் குதிரையின் ஏதிக் கொண்டான்.

பிறகு எக்கரக் குதிரைகளும் புறப் பட்டன. ஒரு வரம், இரண்டு வரம், மூன்று வரம், நான்கு வரம் என்று குதிரைகள் ஹவுஸையும் மனோஹஸையும் பறத்தன. உயர்த்த இளைத்ததில் சேர்த்த வேளையும் பளையும் கொண்ட சிறை குதிரை ஸாராஜன் அவ்வகை சேற்றும் சேர்த்து விடாமல் ஓடிய.

இந்த நீண்ட நெடுந்தூரப் பிரயாணத்தின், பூபதி வன் விழிகளையே விட்டான். அவர்த்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

சீட்டுவதற்கு குதிரைகள் தின்றன. 'டக் டக்' என்ற இனிமையான சத்தத்துடன் அறிவித்து அறிவித்து போய்க் கொண்டிருந்த குதிரைகள் தின்றதும் பூபதிக்குத் தூக்கம் வந்தது விட்டது.

வன்னை விழித்ததும் அவனுக்குப் பெரிய அநியாயம் வந்துக் கிடந்தது. உதய சூரியனின் விரைந்திரண்டுகள் படித்து எங்கும் இன்பமயமாகக் காட்சியளித்தது. நெடுந்தூரத்துக்கு நெடுந்தூரம் பரந்து கிடந்த தூக்க வன் 'ஓ' வென்ற இரைச்சலுடன் அகிலமேதிக் கொண்டிருந்தது.

பூபதி இது யதையின் எழுத்திரத்தையே பார்த்த திண்ண. "அப்படியே!" என்று எழுத்திரத்தையே பார்த்த ஆனந்தத்தில் பூபதி தன்னை மறந்து கத்தி விட்டான்.

"சோனாபதி, இந்தப் பலம் மிகவும் போகாத பயலா விருப்பான் போலிருக்கிறதே!" என்று வீரர்களின் குரல்கள் வந்தன.

ராஜகுமாரனும் போக நேரத்தம் அளித்தவன் ஒரு சாதாரணச் சோனாபதி என்று பூபதிக்குத் தெரியவந்தது. ஏனோ அவனைக் கண்டால் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை.

"பூபதி, இந்தனை பெரிய எழுத்திரத்தைய உன்னால் விழுங்க முடியாது. அப்படியே விழுங்கினாலும் அது ஓரேயடியாக உப்புக் கிக்கும்! நீ தாமதிக்காமல் புறப்படு!" என்று கூறி விட்டு, அந்தச் சோனாபதி மந்த வர்களையும் துரிதப் படுத்தினான்.

அந்த வீரர்கள் பூபதியை நடுவில் விட்டு அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு சென்றார்கள். சோனாபதி அவர்களுக்கு முன்னுக்கொன்றான்.

மனக்கூடும் உடம்புக்கும் திறத்ததில் கொடுக்கும் கடற்காற்று பூபதிக்கு மட்டந்த மகிழ்ச்சியை அளித்தது. வெண்மணல் பரப்பில் நடந்து சென்றுவது அவனுக்கு இன்னும் ஆனந்தமாக இருந்தது.

கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் பூபதி ஒரு ஐக்க கட்டளைகளும், பற படகுகளையும் பார்த்தான். வீரர்கள் பூபதியைப் படகில் ஏறினார்கள். சோனாபதியையும் இன்னும் சிறகும் இன்னொரு படகில் ஏறிக்கொண்டார்கள். உடனே அந்தப் படகுகள் அகிலமேதும் ஆழ்கடலில் ஆடி அரைந்து சென்றதே தொடங்கின.

படகு இப்படியும் அப்படியும் சேயும் போது பூபதிக்குப் பயலா விருந்தாலும், உன்னத மகிழ்ச்சியையும் இருந்தது.

சிறிது நேரத்துக் கொண்டால் படகுகள் ஒரு கப்பலை நெருங்கின. அது பிரம்மாண்டமான தீரையில் கப்பல்கள். அதன் முகம் போக்கியின் வழியாகக் கரியமேகத் திரிபுப் போன்ற முகம் குறுகு வென்று வெளி வந்து கொண்டிருந்தது. (தொடரும்)

பொடிப் பழக்கம்

பொடி போடுகிறயா? கில்லையே அப்பா!

அப்பா! வடுகிற் கொட்டி எடுக்கிறது உம்.. உம்..

அப்பா! பொடி எல்லாம் கொட்டுகிறது உம்.. உம்.. பொடி உம்..

என்னடா! தேடிக்கொண்டு இருக்கிறாய்? பொடி உம்.. உம்..

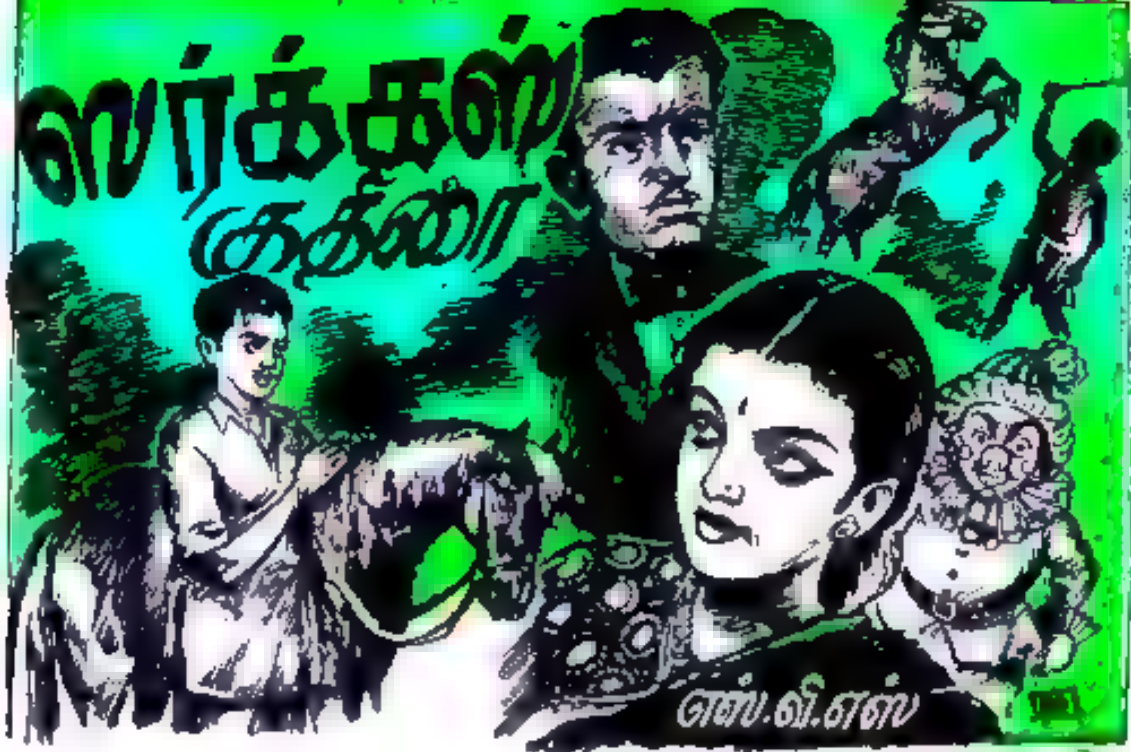
அப்பா! என் பொடி உம்.. உம்.. கொட்டி கொட்டி! கில்லையே!

அப்பா! தீ திரும்ப வதம் போது எனக்கு ஒரு உம்.. உம்.. பொடி வாங்கிவா

ஸர்க்கஸ் குதிரை

எஸ்.வி.எஸ்

சிங்காரம் பத்து வயதில் சிறுவனாக இருப்போது அந்தச் சர்க்கஸ் கம்பெனியின் சேர்க்கை, அவனிடம் ஒரு குதிரை வீரத் தது. அந்தக் குதிரைக்குச் சில அழக விறகைகள் எவ்வாறு அவன் பழக்கி வைத் திருந்தான். அவை பொது மக்களுக்குப் பிடிக்கலாம் என்ற காரணத்தால் உத்தே சித்துச் சர்க்கஸ் கம்பெனியின் முதலாளி சங்கரன் அவனையும் அந்தக் குதிரைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டார். அப்போது சிறுவன் சிங்காரம் அடைந்த மகிழ்ச்சி இவ்வளவு அகவனவயல்! ஒருவாறுச் சேர்த்துக்கு அந் தச் சமயம் அவன் திட்டாடிக்கொண்டிருந் தான். அவன் மட்டுமல்லாமல் அவன் குதிரைக்கு வேறு ஆசாரம் தேடித் தர வேண்டிய பொறுப்பு அவன் தலையில் சேர்க்கிருந்தது! அந்தச் சமயத்தில் சர்க்கஸ் கம்பெனியின் முதலாளி சங்கரன் அடைக் கவும் அளித்தார் என்றால் அவனுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டானால் விவர்பு என்ன இருக்கிறது?

சர்க்கஸ் கம்பெனியில் பதிலான உத்தியோகஸ்தரும் தன் குதிரைக்கு கவலைபுஷ்டியான நிவியும் கிடைக்க ஆரம்பித்ததும் சிங்காரமும் அவ னுடைய அருமைக் குதிரை கல்யாணியும் தேகத்தின் சதைப் பற்று பெறலானார். இருவரும் அழகுத் தேவியின் அருள் பாலிக்கப் பெற்றனர்.

இப்போது சிங்காரமும், அவன் குதிரையும் சர்க்கஸ் அங்கிற் தோன்றலானார். சில அழகமான விறகைகள் சிங்காரம் செய்து காட்டினான். பொது மக்களின் குதுகலம் சொல்லி முடிவாகு. கைதட்டி, தங்கள்

இருப்பிடத்தி லிருந்து எழுந்த குதிரை முதல ஆணையாரும் வாகனத்தை இடித்தது! முதல் காணே சிங்காரத்தை இவ்வளவு உற்சாகத்துடன் பொது மக்கள் வரவேற் றதைக் கண்டு சர்க்கஸ் முதலாளி சங்கரன் தோம்பவும் சந்தோஷப் பட்டார். 'சரி, இவனை வைத்துக் கொண்டு கொஞ்ச நாட் னளினே ஒரு மாபெரும் புதைபல் எடுத்து விடலாம்' என்று எண்ணினார். அவர் நினைத் தது தவறாக விட்டது. சிங்காரத்தின் பெயர் மூலம் முடிக்குகள் எவ்வாறு எட்டியது. சர்க் ஸேய் சிங்காரமும் அவனுடைய அருமைக் கல்யாணியும் செய்தவரும் அற்புத விறகை களைக் காண வேண்டி மக்கள் படை திரண்டு வந்தார்கள்! சங்கரனின் பணப் பைப் பணம் மாதிரி னாதிப் பருத்துக் கொண்டே வந்தது.

சிங்காரம் தனக்கு இவ்வளவு புகழ் கிடைத்து வருவதைப் பற்றி அவன் உணர்ச்சி திருத்ததாகத் தெரியவில்லை. தன்னால் முத லாளிக்குப் பணம் இவ்வளவு சேர்க்கு வருகிற உண்மையை அறிந்தவனாகவும்தெரியவில்லை. அவன் சதா சிவதா கல்யாணியுடனேயே இருந்து வந்தான். அவன் இருப்பது கல் யாணியின் காயத்தின்; உடுப்பது கல்யாணி யின் காயத்தின்; உறங்குவது கல்யாணியின் காயத்தின்தான். உற்று உறவினர் தாய் தந்தை யாவரும் இரதக் குதிரைதான். வெளியுலகில் யாருடனும் பழகமாட்டார்கள். 'பழகமாட்டான்' என்றால் அவனுக்குப் பழ கக் கூடாது என்றே, பழகத் தெரியாது என்றே என்னக் கூடாது. அதற்கு அவ னுக்குச் சிறிதும் ஒழிவே கிடையாது; கேரமே கிடையாது! கல்யாணிதான் அவ

ஹைடப எக்ஸா ரோத்தையும் தனதாக்கிக் கொண்டு விடுகிறேன்!

இப்படியே வருஷங்கள் ஒன்றிரண்டுகள், பத்து கழித்து விட்டன!

மினிதஹைடப மனத்தில் விசித்திரத்தை என்னவென்று சொல்வது? எந்தப் பொருள் விட்டாரோ, அந்தப் பொருளின் மீதே மனம் திரை ஆகா கவர்த்து விடுகிறது.

சர்க்கஸ் எம்பென் முதலாளிக்குச் சாவித் திரி என்ஸூர் அருமை மகன். அவனுக்குத் தாய் இயல்; தந்தை சக்கரவர்த்தி தாய்க் இருக்கு தம் உயிருக்கு உயிராக மதித்து வளர்த்து வந்தார். இந்த அருமை மகன் மிகக் கூலி பணக்காரர்க் குடும்பத்தில் கல்யாணம் செய்து கொடுத்து மீதே வேண்டும் என்பது சங்கரனின் விருப்பம். தம்முள் பிரகு புதி, கரடி, சிங்கம் இவற்றுடன் மாசடிக்கும் தொய்க்குயை வேறு யார் தலைதேயும் கமத்தி விட்டுப் போக அவர் விரும்பவில்லை. அதிலும் புகை விட மெல்லியனான சாவித்திரிக் கொ, ஹைடப என் வறுக்கோ சிதனாகவோ, வரதட்சிணையாகவோ கொடுக்கச் சந்தும் விரும்பவில்லை, சாவித்திரியின் மன உறுதி புரானத்தில் வரும் சதி சாவித் திரியின் மன உறுதிக்குச் சந்தும் சந்தித்த உயவ என்பது அவர் தந்தைக்குப் பிள்ளை நான் தெரிய வந்தது.

சிங்கரத்தின் சிங்கமக்கும் சாவித்திரியின் சிங்கமக்கும் எந்த விதத்தில் பொருத்தம்? இருப்பினும் சாவித்திரியின் உண்மை சிங்கரத்தையே காடியது! சிங்கரத்தின் அவன்சாதம் பேச்சுக்கள் பெரிபதே ஹைடபது. இருப்பினும் அவன் மனம் அவையே காடியது! அதிலும் அவன் கல்யாணிபுடன் கொஞ்சிக் குறையிப் பேசும் அழகைப் பார்க்கும் போது, அவனுக்குத் தாய்க் கல்யாணிபாக இருக்க விரும்பியே என்ற ஏக்கத்தாக் ஏற்படும்!

ஹைடப, என்பவன் படித்தவனாக இருக்கலாம், மெத்தப் படித்தவனாக இருக்கலாம்; புருஷன் என்பவன் பணக்காரனாக இருக்கலாம், பெரும்பணக்காரனாக இருக்கலாம்! பெண் என்பவள் விரும்புவது அன்பல்லவா? ஹைடப அன்பில்லாத, பாடுவனம் போன்ற உண்மை படைத்தவர்களான வாய்த்து விட்டால் அந்தப் பெண்ணின் கஷ்டம் இயல்வது அவ்வளவு என்று சொல்வித்தான் முடியுமா? அதனாய் அவன் அறிந்த மட்டில் படித்தவர்களும் பணக்காரர்களும் தப்பித் தவறி ஓரளவு அன்பு பெற்றிருந்தாலும், சிங்கர

ரத்தில் அன்பு இடவந்துக்குக் கொஞ்சக்கூட தெருவி வராத அவர்கள் உண்மை என்று சாவித்திரி நினைவித்தான்.

மேலும் எனக்குப் படிப்பிருக்கிறது; தந்தை ரோத்த கவர்த்தன் பணம் இருக்கிறது. பின் இதை இரண்டையும் காடி காள் ஏன் செய்க வேண்டும்? அன்பு உண்மை படைத்த வரையே காடிச் செய்வது தான் சரியல்லவா? சிங்கரத்தில் அன்புப் பெற்றுக் கண்ண விடப் பார்ப்போலி யார் இருக்க முடியும்?

இப்படி அவன் தன் மனத்துள் எண்ணினானே தவிர தன் தந்தையிடம் சொல்லவில்லை! அதற்குச் சந்தர்ப்பமும் தனாலும் அவனுக்கு ஏற்பட வில்லை!

சிங்கரத்திற்கோ தன்னை இப்படி ஒருத்தி கொடுக்கிறார்: இரவும் பகலும் தன்னையே சிங்கத்து உருகுமென்று என்ற விஷயமே தெரியாது! அவனிடம் தப்பித் தவறி யாராவதும், "உன்னிடம் அவன் அளவு கடந்த அன்பு வைத்திருக்கிறார்" என்று சொன்னால், "யார்? கல்யாணிதானா?" என்றுதான் கேட்டிருப்பான். அவனுள் தன் மீதுகூட ஒரு மனிதப் பிரதீபாய் அன்பு வைக்க முடியும் என்று சந்திக்கூட என்ன முடியவில்லை. அவன் உலகமே கல்யாணிபாகத் தான் இருக்கிறது. கல்யாணியை விட்டு அவனுள் ஒரு கணம் கூடப்பிரிக்கிறுக்க முடியவில்லை. சதா அதன் சிங்கரவே!

சர்க்கஸ் கம்பெனி முதலாளி சங்கரன், தம் மகன் சாவித்திரிக்கு உயர்ந்த பணக்கார இடத்தில் வரன் தேடினார். 'சர்க்கஸ்காரன் மகன் எவன் வாங்கிக் கொள்வான்?' என்று அலட்சியம் செய்து வந்தார். படித்தவர்கள் மூன் வரவில்லை. அப்படித் தப்பித் தவறி மூன் வந்தாலும் பரம ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள். அத்தகைய சம்பந்தம் செய்து கொள்ளச் சங்கரன் விரும்ப வில்லை. படிப்பும் பணமும் இருந்த இடத்தில் அவமரியாதையும் ஏதாவது சொந்தம்தான் விடத்தக்க. சங்கரன் மனம் ரொம்பவும் புண்பட்டது!

தந்தையின் தயாரத்தையும் ஆற்றாமையையும் கண்ட சாவித்திரி, "அப்பா, எனக்கு வரன் தேடுவதில் ஏன் இவ்வளவு சிரமப்படுகிறீர்கள்? காள் ஒரு வறி சொல்லுகிறேன். கேட்பீர்களா?" என்றாள்.

"என்ன அம்மா?" என்று கேட்டார்.

"கோபித்துக் கொள்ள மாட்டீர்களே?"

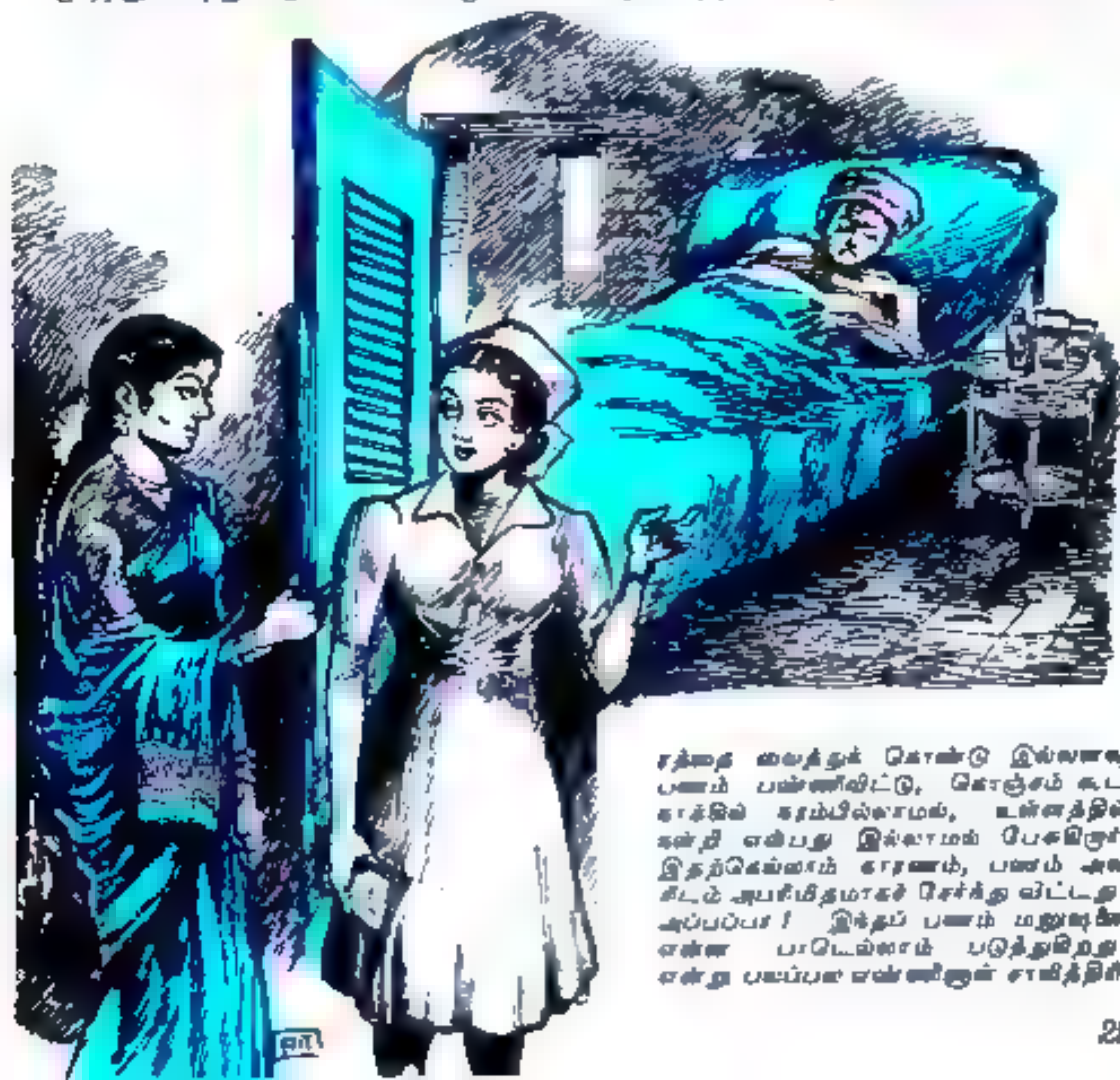
"இல்லை, சொல்!"

"எனக்கும் சிக்காரத்துக்கும் மனம் முடித்து வைத்து விடுங்கள்!" என்றாள்.

"என்ன சொல்லுப்? சிக்காரத்துக்கா? உன்னைப்பா? எங்கேயோ தெருவில் விடத்தக்கவன் எடுத்து வளர்த்தாய் அவனைப் போய்க் கட்டிக் கொள்கிறேன் என்கிறாயே! எம் அத்தன்து ஏங்கே, அவன் ஏங்கே? சே, சே, இந்த மாதிரியெல்லாம் பேசாதே, அம்மா!"

"சரி, அப்பா!" என்று சொல்லிவிட்டு அப்பாக்க போய் விட்டாள் சாவித்திரி.

ஆனால் அவன் மனத்துக்குள் சிரித்துக் கொண்டான். "அப்பா, தனக்குரொம்பவும் கொளவன் இருப்பதாக சினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். 'செய் துண்மங்களுக்குப் பட்டாய் கூடத் தெரியாது' என்பதற்கு அப்பாவே என் ஏதிரே காணும் உதாரணம். தனக்கு இன்னும் சமூகாபத்தில் அத்தன்து, கொளவன் இருப்பதாக சினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னைப் பெற்ற தாய் ஒரு கார்டோடி மாது என்பது உலகம் அறியும். உலகம் இன்னும் ஜாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் அப்பா மறந்து விட்டார் போயிருக்கிறது. இவ்வ பென்றும் சிக்காரத் தைப் பற்றி அப்பாடிப் பேசுவாரா? சிக்கா

ரத்தத் தைத்துக் கொண்டு இவ்வளவு பணம் பண்ணிவிட்டு, கொஞ்சம் கூட காக்கில் கரம்பில்லாமல், உன்சத்தில் கன்றி எகிபது இல்லாமல் பேசுகிறார். இதற்கெல்லாம் காரணம், பணம் அவ சீடம் அபரிமிதமாகச் சேர்ந்து விட்டது! அப்பப்பா! இந்தப் பணம் மறுஷன் என்ன பாடெல்லாம் படுத்துகிறது! என்று பணப்பை எண்ணினால் சாவித்திரி.

பிரதமர் மூதல் காரம் தாதுவாய் இருந்ததில் ஒரு கைபயம் தடைபெற்றது. தடைய ஆகியவர் திரு பக்கிசேலியின் சிஷ்யரான கரீசா. யாழ்ப்பாணம் மூலம் மூலமும் பரத நாட்டினம் ஆகியுள்ளபடியை எடுத்துக்கொண்டார். மட்டத்தில் துறையிடுகிற திரைக்கு மக்களிடத்தில் பரத நாட்டினங்களையும் குறைவிடம் காணாமல்.

“செங்காரம்! உன் உத்தம எள்குக் கொஞ்சங்கூடப் பிடிக்கவில்லை!” என்று சங்கரன் சொல்லமாக.

இப்படிச் சென்ற கால்கு மாதங்கொகச் செங்காரத்தை அடிக்கடி கண்டித்து வந்தார். செங்காரத்துக்கு முதலாளியின் மனம் இப்படிக் கொஞ்ச நாட்கொகத் தன் மேல் காரண மின்றி அடிக்கடி எரித்து விழுவதன் கோக்கம் புரியவில்லை. தான் அப்படி என்ன தவறு செய்து விட்டோம் என்பதும் அவனுக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் அடிக்கடி அவனைக் கடித்துக்கொண்டிருக்கிறதான் என்று அவனுக்குப் பொறுக்க முடியாமல் போய் விட்டது!

“ஐயா! என் நடத்தையில் என்ன தவறு என்று விட்டிருக்கிறீர்? தான் என்ன தவறுதலாக நடந்து கொண்டு விட்டோம்; தவறு செய்து கொள்ளுங்கள்!” என்று வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டாகக் கேட்டு விட்டான்.

இத்தனை கால வாய் நிறவாத அடிமை யாக இருந்த செங்காரம் இன்று திடீர் என்று குறுக்குக் கேள்வி கேட்டது சங்கரனைத் தன் கீழ் இழக்கச் செய்துவிட்டது. அவனுக்குத் திடீர் ஆகியதில் பொங்கி வந்தது. “என்ன! என்னை எதிர்த்துப் பேசுகிறாய்! அவ்வளவு துணிச்சல் உனக்கு வந்து விட்டதா? ஓ கெட் அயுட்!” என்று கத்தி, அவன் கழுத் தில் கைவைப் போட்டு வெட்டித் தள்ளினார். அவன் கழுண்டு அப்பாய் போய் விழுந்தான்!

சங்கரனுடைய உச்சஸ்தானியில் எழுப்பிய குரல்க் கேட்டதும் அந்தச் சர்க்கன் கூடாரத் தில் இருந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் அவர் அவர்கள் இருந்த இடத்தில் அப்படியே பிரமை பிடித்து விழுந்தார்கள். இம்மாதிரி கூப் பாடுகள் அந்தச் சர்க்கன் கம்பெனியில் எவ் வகையாக எட்கும். ஆனாலும் அவர்களால் ‘நிக்பிரமை’ கொள்ளாமலிருக்கமுடியவில்லை.

செங்காரம் மென்மன எழுந் தான். கண்களில் கண்ணீர் ஆறுகள் பிரவாக மெடுத்தது. கொஞ்சம் கிம்மியது; தொன் னையை அடைத்தது. அதனுட் டேயே தட்டுத் தடுமாயிர். “ஐயா, கொஞ்ச நாட்கொக யேன என்னைக் கண்டால் உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பது அறிந்து கொண் டோம். தான் உங்களிடம் இருப்பது உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை வென்றால் அப் போதே ‘நீ இதை விட்டு வெளியே போ!’ என்று சொல்லி விருத்திரகாளானுப் போயிருப்போம். இவ்வளவு உத்தமம் கறாட்டராவும் வெண்டியதே இல்லை. ஐயா! தான் வருகிறேன்! இத்தனை கால என்னையும் என்ருதினா கல்பாணியையும் ஆகரித்த தற்கு என் மனமார்த்த கத்தி” என்று சொல்லிவிட்டு உட்புறமாக வந்தான்.

“எங்கே வருகிறாய்! வெளியே போ!” என்று இரைத்தார் சங்கரன்.

“என்ருதினாவை வரத்திறிருத்த அவிழ்த தக் கொண்டு போகிறேன், ஐயா! அங் வளவுதான். வேறு ஒன்றும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை!” என்றான் சங்கரன்.

“என்ன! உன் ருதினாயா? அங்கிதம் வர் கொன்னது! அது கம்பெனியில் ருதினா! ருதினாவின் மீது கைவை வைத் தாயோ கட்டுக் கொன்று கிறுவோம்! வெளியே போ!” என்று பிண்டும் இரைத் தார் சர்க்கன் கம்பெனி முதலாளி சங்கரன்.

இப்பொழுதுதான் செங்காரத்துக்கு மண்ணை யில் துற சம்மட்டியாக ஒரே சமயத்திற் றக்கி வடித்தாற்போல் இருந்தது.

“கல்பாணி, கம்பெனியின் ருதினாயா? கல்பாணி கம்பெனியின் ருதினாயா?” என்று இரண்டு மூன்று தரம் கொன்னான் - இவ்வி- அவன் வாய் முணுமுணுத்தது. ‘அடுத்த கணம் கெடுமாய்போல் தவறவில் விழுந்த மூச்சுசெய்துப் போனான்.

மீதுவடிவும் கன் கிழித்துப் பார்த்த போது செங்காரம் தான் ஆகப்பத்திரியில் இருப்பதை யுணர்ந்தான்.

கல்பாணியின் கீழ்வு வந்து விட்டது. “கல்பாணி! கல்பாணி! என் அருமைக் கல்பாணி!” என்று இரைத்து கொண்டு எழு மூலத்தித்தான். அவனுள் காணியோ, கைகையோ இம்மிக்கட அகசக்க முடிய வில்லை. ஆனால் அவன் வாய் மட்டும், “கல்பாணி! கல்பாணி!” என்று முணு முணுத்துக் கொண்டிருந்தது.

“யின்பு, இப்படிச் சத்தம் போடாதீர் கள்! உங்களுக்கு ஜூரம் அதிகமாகிவிடும்! பேசாமல் தூங்குங்கள்” என்று எச்சரித் தான் ஆஸ்பத்திரி நர்ஸ்.

“என்னை என் கல்யாணியின் பக்கத்தில் கொண்டு போங்களை” என்று மதுபடி யும் பலமாகக் கத்தினான்.

“ஒழுங்குதான், போ!” என்றான் நர்ஸ்.

பிறகு அவனுக்குத் தூக்க மருந்து ஊசியிடு துத்திக் கொடுத்தார்கள். அவன் மருத்தின் வேகத்தினால் தூங்கிப் போனான்.

சர்க்கஸ் கம்பெனி வாயிலில் சிங்காரம் மூர்க்கையுற்றவுடனே அவனை ஆஸ்பத்திரி யில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் அவனுக்குக் கடுமீ ஜூரம் கண்டது. மூர்க்கையுற்ற நிலையும் ஜூர வேக மும் சேர்க்கை அவன் கண்களைத் திறக்க விடா மல் செய்தன. பிறகு அது ‘டைபாய்டு’ ஜூரம் என்று டாக்டர்கள் முடிவு கட்டினார்கள்.

எனவே, சிங்காரம் ஆஸ்பத்திரியில் இரு பது நாட்களுக்கு மேல் இருக்க வேண்டிய தாகி விட்டது. அவனுக்கோ, உற்றுச் சுற வினா தாய் தர்கை யாரும் இடையாது. டாக்டர்களும், நர்ஸ்களும் தான் அவனைக் கவனித்து வந்தனர். தினம் மாலை சாவித்திரி மட்டும் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து அவனைப் பார்த்து விட்டுப் போவாள்.

தினத்தோறும் சாவித்திரியிடம் கல் யாணியின் கேட்கும் வேண்டுகோ விசாரித்து வருவான் சிங்காரம்.

கல்யாணி, அவளைப் பிரிந்ததில் ரொம்பவும் சோர்ந்து காணப்பட்டாலும் மொத்தத்தில் கன்றாகவே இருக்கிறது என்று சொல்லி வருவான் சாவித்திரி.

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுத்தானே என்னவோ அவன் உடல் நிலையும் தேறி வந்து கொண்டிருந்தது.

ஒரு நாள் சிங்காரத்தைக் கவனித்து வந்த நர்ஸ் “இவரு எப்போது பார்த்தாலும், ‘கல்யாணி! கல்யாணி’ என்று ஜபம் செய் கிறாரே. அந்த அம்மா இவருடைய கட்டின பெண்டாட்டியோ? இல்லை—காதலியோ?” என்று சாவித்திரியைத் தவியாகப் பார்த்த போது கேட்டாள்.

சாவித்திரி, “கட்டின பெண்டாட்டிக்கும் மேலே, காதலித்த காதலிக்கும் மேலே...” என்று சிரித்துக் கொண்டே அவனுக்குப் பதில் சொல்லி விட்டுப் போனாள்.

இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு, நர்ஸ் ரொம்பவும் அவசர அவசரமாகச் சிங்காரத்தி னிடம் வந்தாள். “கேததைக்கு சாத்திரி சர்க்கஸ் கொட்டகையிலே நடத்த சமரசாரம் உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்றாள்.

கல்கி புத்தாண்டு மலர்

பிரபல எழுத்தாளர்கள், எழுத்தர்கள், தலைவர்கள் இயர்கனின் கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகளுடனும் நெகிழ்ந்த செத்திரக்காரர்களின் பல வர்ணச் செத்திரங்கள், தோல்யச் செத்திரங்களுடனும் “கல்கி” புத்தாண்டு மலர் மலருவிறது. ஏப்ரல் மாதம் பதினேராம் தேதி “கல்கி” இதழ் புதிய ஐய வருஷ விசேஷ மலராக மனம் விசித் திகழும். துந்து அதுபது பக்கங்கள் கொண்ட இம்மலர் முழுவதும் கவிமனம் கமழும்.

விலை அணு எட்டு

உங்கள் தேவைக்கு உள்நாள் “கல்கி” ஏஜன்டுகளிடம் முன் கட்டியே பதிவு செய்து கொள்ளக் கொடுக்கிறோம்.

மாதிரி : கல்கி கவிமனம்

கீழ்ப்பாக்கம் - சென்னை - 10

"என்ன?" என்று கேட்டார்.

"அந்தக் கொட்டகையிலே ஒரு குதிரை பெரிய பெரிய வித்தைகள் எம்மாம் செய்து வந்ததாம். அதைப் பழக்கின குதிரைக்காரர் ஏதோ காரணத்தினாலே சர்க்கஸ் முதலாளி வீடம் சங்கட போட்டுக் கொண்டு வெளி யேறி விட்டார். அது முதல் கொண்டு அக் தக் குதிரை ரோம்பச் சங்கடத்தான் பண்ண ஆம்பிச்சதாம். ஆனால் மேயல் எம்மாம் வேணும் என்று பரையுமாம். குறுக்கே பெருக காந்தளாவி போட்டிருந்தால் மூன்றே எம் மாம் தானிக் கொண்டு போகும். இப் பொழுது வேண்டுமென்று இடித்துக் கொண்டு போகும்மாம். அதுவும் கேற்று ராத்திரி அது ஒரு வித்தைகடச் சரிவரப் பண்ணவில்லையாம்! சர்க்கஸ் முதலாளிக்குச் சொய்கி மூடியாத ரோபம் வந்த விட்ட தாய். அதை அக்கேயே நம் கைத் துப் பாகிலாய் ஐனங்கள் பார்க்கக் கட்டுக் கொண்டு விட்டாராம்....." என்று சொக் கிக் கொண்டே வந்தான்.

இதனாலும் பொறுகையுடன் கேட்டு வந்த செகரம் "கொத்து விட்டாரு உங்கி, உங்காணி! ஆ! மகாபாணி! உங்கித்

கொத்து விட்டாரு உங்காணி! உங்களுக்கு என் தெரியாது; வேறும் குறுடி என்பது அவனுக்கு என்ன தெரியும்! உங்களுக்கு என் னுட இருந்த இந்திரன் என் இந்திரன் வித்தைகள் செய்யப் பழக்கி கைத்தேன்! உங்காணி, இனி எனக்கு இங்கு வந்ததில் வேலை இல்லை. எனும் உங்களுடன் வரு இறேன்!" என்று உதிக் கொண்டு மூடினான்.

அன்று மாலை செகரத்தையப் பார்க்க வந்த ஸாவித்திரி, இம் செவ்நிறைக் கேட்டுச் சில போய் சீங்குன்.

அப்பொழுது அவள் உக்கரத்தில் பஸ்பன் எண்ணுக்கள் அலமோதின்.

"செகரம், உன் குதிரைக்குக் கண்ணுட இருந்து அதை அப்படிமான வித்தைகளைச் செய்யப் பழக்கினால்! மகா ஐனங்களின் பேரங்கையுள் பெற்றுப்! இதற்கெல்லாம் காரணம் நீ உங்காணிக்குக் கன் பார்வை அளித்தததான். ஆனால் நீ உன் சொத்துப் பார்வைகை இழந்த விட்டாய்! உன் இருத் தும் என் காதலிக் காணாமலே போய் விட் டாய்.....!" என்று என்னினும், அவள் கெஞ்சிக் ஆழத்திலிருந்து சீண்ட பெரு மூச்சு வெளிய் பட்டது.

கதகளி சங்கீத மகா வித்துவான் கோஷ்டி

கோவத்திரி கைச் செவ்வான சதனி உடாத்தர மூடிய கோவ மக்கள் மாத் திரமே அனுபவித்த மிழ்த்த வந்தார்கள். ஆனால் இங்கே, சதனி உடாத்திர் தெப்பு இத்திரா முழுவதும் விவரித்திருக்கிறது. அடிப்படைபாச அம்மக்களிக் சதனி சங்கீதம் விவரம் சங்கீதத்திலிருந்து வேறுபட்டதாம். என்னும் விவரம்

சங்கீதத்தையப் போய் சதனி சங்கீ தத்தில் கவரங்களுக்கும் சங்கி ணுக்கும் அதில் பிரதானம் கொடுக்கப்படுவதில்லை; சங்கித்தி பத்துக்கே அநாவது வந்ததர ணுக்கே மூலப்பததாம் அங்கிப் படுகிறது. சதனி கடிக்கனிக் அபிவயங்களிக் மூலம் கைதகை எம்மோரும் தெனியாச அதித்த கொக்கவத்திரப் பின்பாடல் சங்கித் திவத்தில் விசேஷ கவனம்செறுத்த வேண்டி இருக்கிறது. சதனி சங் கீதத்தில் மத்ததாம், செண்டா இத இரண்டு தர வாத்நியங்களைத் தவிர வேறு சந்த வாத்நியமும் உபயோகிக்கப்படுவதில்லை. பாட கலிக் கையிம் இருக்கும் சேமகணம் சகாயத்தில் எருதிராகவும் தர வாகவும் அமைகின்றது. சதனி சங்கீதத்தில் பங்கடபய் பெருகம மூன்றாவது அதிக் பன் அபி விருத்திகளைச் செய்து புதிய பாணி கையக் கவரணம் மீர் வித்துவான் ஸ்ரீ எம். ஆர். வேங்கட கிருஷ்ண பாகவதரையும், மத்ததாம், செண்டா வாகிலும் வித்துவான்களையும் பட்டத்தில் காண்காம்.

சோப்புத் தொழில் சரித்திரத்தில் பிற்போக்கா?

காந்திஜ் சொன்னார்—

“அம்மிய லாட்டு ஓசை தாத்தையோ அல்லது அம்மிய லாட்டு தொழி வரிகளையோ, அத்தகைய வாதிகள் இந்தியாவில் கிடைக்காவிட்டால் அய்யா அய்யகன் மகன்ரு அத்தியாவசியமாக இருக்க தாக, பயன்படுத்திக் கொள்வதைப்பற்றி லாண் குறைபாடுகளை. ஆனால் ஓரே ஒரு வசத்தான வையின் அத்தகைய ஓசை தாலும் தொழில்துறையில் குற்றமும் இல்லைவாயின் ஈட்டுப்பாடு, அதிசாயம், சிவசாயம் இவையின்க்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டும்; மேலும் இந்தியாவின் வளம் உத் தேசத்தின் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும்.”

இத்தாற்றுகண்டு ஆதிலும் முதலாவதாக ஆரம்பிக்கப் பட்ட முந்தினதும் சுதேசி மயமான சோப்புத் தொழில் கம் தேசத்தின் சகல தேவைகளைக் காட்டிலும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் சிவயிலிருக்கிறது. அது பாதுகாப்பை கேட்டதில்லை. ஆனால் எடுத்துக் காட்டாக விளக்கும் இந்த சுதேசித் தொழில் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஓர் ராஜ்ய சர்வதேச இணைப்பு வந்தபாணத்தின் போதாதுக்கொண்டிருக்கிறது. ஏனெனில் அப்பெரிய வந்தாபணம் இப்பொழுது தன் வசமுள்ள 50 சத விசிதத்திற்கு அதிகமான வியாபாரத்தை — ரூபகரத் தொழில் வியாபாரம் உட்பட — வெகு சீக்கிரம் தேசீகாடவாகவே ஆக்கது அத்தகு முண்பாடான உபயவத்தானே பெருக்கக்கூடும். ஆகையால் இவ் விஷயத்தைப் பற்றி உடனே விசாரணை செய்யுமாறு கால்கன் கேட்டுக் கொண்டிருேம்.

அங்கே உபயவுக்
மத்தும் பாரி
ச. என். சி. உபயவுக்—
பெரிய
கோத்தெடு தே. 1—“கந்தி”
கோட்டன் ஹாண்ட்ஷுட்
நீட்டைகள்
ஹாண்ட்—501
நீயாவி மெரு மத்தும்
கிண்கிரன் கோம்
கககாண்ட் ஹாண்ட்—
108 வாகிள்

கால்கிணா மத்தும்
நிப்பாண்ட் டாண்ட்
காந்தி — 777 பாரி
கககாண்ட் கிண்ட்
மத்தும் 4 கோர்
கார்டோ — ஹாண்ட்
கககாண்ட் ஹாண்ட்
தந்தி கால்கிண
கந்தி கோண்ட்

கூடு
கால்கிணா
மத்தும் கால்கிண
கககாண்ட் தந்தி
கககாண்ட் கோண்ட்
கககாண்ட் “கால்கிண”
கககாண்ட் கககாண்ட்
கககாண்ட் கககாண்ட்
கககாண்ட் கககாண்ட்
கககாண்ட் கககாண்ட்
கககாண்ட் கககாண்ட்
கககாண்ட் கககாண்ட்

உயித்த ரக டாண்ட் மத்தும் கால்கிண கோண்ட் கககாண்ட் கககாண்ட்
இந்த ஜாத்தானை கககாண்ட் கோண்ட் கககாண்ட்

மத்தும்
கககாண்ட் கககாண்ட்
கககாண்ட் கககாண்ட்
கககாண்ட் கககாண்ட்
கககாண்ட் கககாண்ட்
கககாண்ட் கககாண்ட்
கககாண்ட் கககாண்ட்

இந்த
கககாண்ட்
கககாண்ட்
கககாண்ட்
கககாண்ட்
கககாண்ட்
கககாண்ட்
கககாண்ட்

கககாண்ட்
கககாண்ட்
கககாண்ட்
கககாண்ட்
கககாண்ட்
கககாண்ட்
கககாண்ட்

தென் இந்திய சோப்பு தயாரிப்பை சகலம் (இணைக்கப்பட்டது).

ஒன்று மட்டும் உண்டு வந்தது; ஒற்றைப் பீக்கில் அனைவருக்கும் தாழ்வு.

பொருளாதார சுதந்திரம் பெற, தேசியத் தொழிலை ஆதரிப்புகள்—மற்றும் சகாதாரத்தானை அபிவிருத்தி செய்வதுடன் வேண்டும் அளியுங்கள்.

I இந்தியன் S கோம் அங்கு T டாண்ட்ஸ் M மேக்கன்ஸ் A அனோனியேஷன்

அவனுடைய தீர்ப்புப்பின்பாளுக்கு சம்பந்தம். சம்பந்தம் வைத்த வேலை மூத்திருந்த வேலை உயர்ந்தது. விட்டவே ஓரளவு அமைதி நிலைபெறு.

என்கறக்கு வேலைவை விட்டுவிட்டு, கணபதி 'விவாதி' என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தாரோ, அந்தே மங்கனம் நீதிதர தெய்வைப் பணக்கத்தாகத் தன் ஸ்டியிருந்து விட்டது விட்டான். இரவு பகல் பாராமல் கணபதியின் படுக்கையையையேயே விட்டது, வேலை தவறாமல் மருத்து கொடுத்தது. எழுந்திருக்க, உட்கார், சாப்பிடுதல் கொண்டு உயிர் செய்து உட்கார்வாட்டி கைத்திட்டுக் கொண்டான் மங்கனம். மாமிசாருக்கு உதவியாகச் செய்து அவ் வப்போது மாமனுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய செலவு ஒத்தாசையாக இருந்தது உடல் பொறுக்கக்கூடிய விதிக்கு, 'மருக்கா ஆகா' என்று பிறந்தால் சென்று வந்த சம்பந்தி அடியோடு மாறி விட்டிருந்தான், பெற்ற தாயின் உயிரோத்ததாய்!

சதா சேவ காலமும் வேலின் உழந்துவெண் டிருக்கும் கணபதியருகில் இருந்து வேலை செய் தால் சம்பந்திக்கும் அந்த விவாதி வந்ததும். இனி அவர் அருமையும் வாடக்கடாது என்று எழுந்த பாக எச்சரித்திருந்தான் அவர். தாயின் உயிரை சேத்துக் குழுவையையும் பிரேமம் உட்கார்ச் சம்பந்தி. அவனுடைய புதிய மாறுதல் மங்கனத்தின் செஞ்சாப் புள்ளிக்கிபது. ஆயினும் சம்பந்தியின் பக்கம்தான் தெய்வம் இருந்தது. திடீரென்று மூத்திருந்த செங்காக்கு மாற்றலாயிற்று. "கி இல்லாமல் காள் என்ன செய்வோமோ குழந்தை! எனக்குத் தைரியம் சொல்லக்கூட ஆனிலையே!" என்று மங்கனத்தின் மூறுவிட்டுக்கு "கி என்ன சிவன் குழந்தையா அம்மா! மாமனாகப் பணம் அனுப்பி விடுகிறேன். அதைவிட என்னால் வேறு என்ன செயல் முடியும்!" என்று கூறிவிட்டு மங்கனத்தின் கண்களிலுக்கிடவே ஊருக்குப் புறப்பட்டுச் சென்று விட்டான் மூத்தி.

அருகருப்புப் பாராமல் தன்சருகிலேயே தன் னத்தையாளாய் இருந்து, என் விழித்து, உட்கார்ச் சேவையாகப் பிறித்து வேலை செய்பும் தம் பத்தினியைக் காட்டு கண்ணிர் உழித்துக் கண்க் கிணர் கணபதி. "மங்கனம்! கி தெய்வம் பிறவி?" செஞ்சாப் பிரித்து விடும் போன்று கெம்பும் இருமங்கனம் கிடைபே — துபரத்துக்கிடப்பே அவர் இருப்பும் திரும்பச் சொன்ன சொல் இது ஒன்றுதான். இதனைப்பித்தான் மூத்தி ஒரு கடிதம் எழுதி யிருந்தான்.

".....அருகே உன்சருக்கு அநி கிண்கிண பதறித் கொள்ளும் கொடிய தன்மை காங்கித்

விவாதி வந்திருப்பதாய் உங்களை இங்கே அழைத் துக்கொண்ட முடிபயித்தி. என்ன செய்வது? மணம் கண்டாகிதே....." என்று அவன் எழுதி யிருந்ததைப் படித்தபொழுது மங்கனம் 'கோ'வெனக் கதறிவிட்டான். கடிதத்தைக் கண்களிடம் உடக் காட்டாமல் மறைத்து விட்டான். 'விவாதி தொத் திக் கொள்ளுமாம். அல்லும் பதையும் அவரருகி னேயே இருந்து உழைக்கிறேன். எனக்கு என்ன வந்து விட்டது இப்போது' எப்படியப்பட்ட கடிதம் கொஞ்சம்!" என்று எண்ணி எண்ணி மாவ்த்து போனார் மங்கனம். சத்தையோ பொறுமை வடிக், புள்ளுறுவதுடன் கணவனுக்குப் பணி விடைக் செய்துகொண்டு வந்த மங்கனத் தின் மணப்போக்கில் திடீரென்று தான் அந்த மாற்றம் கண்டது.

விவாதிவாதி பிரி அவன் கணவன் உலகத் தாயைப் போல் வாயிப் பிழிக்குடன் முடியாடி அவனுடன் ஆசைத் வாழ்க்கை நடத்தியது ஏதோ சொற்ப காலம்தான். 'எப்போதோ' என்று சொல்லும்படியாக ஒரு கனவு கண்ட மாடுமறைத்து விட்டது அது. எழுந்திருக்கவும், உட்காரவும் உடல் பிரி உதவியைத் தேடி, மருக்கையின் விழித்துள்ள கோவாக்கி கணவன் கணபதியின் அருகில் கண்களில் கண்களிய கையுடன் அவன் உட்காரித்திருக்கும் நிலைதான் மங்கனத்தின் கண்ணெதிரே தெற்றெனப் புறப் பட்டது. கணபதி இனி என்னதான் இருந்தாலும் அநிக் காட்சம் இருக்கப் போவதில்லை. இருக்கும் சொற்ப காலமும் தன்னின் போன்று மணச் செயல். அதையும் தாந்தகைக் காத்திருந்த தான். அவ் ஒரு காலை கதறித் திடக்கும்படியாக இருப் பதனாக்தான் அந்த உதறிக்கொண்டு தன் பிள்ளி யிடம் அவனாக் செல்ல முடியவில்லை என்பதை எண்ணி எண்ணி மணம் முகாயினான் மங்கனம்.

".....மங்கனம்! என்னை மனந்ததாய் ஒரு கடிதம் காணவில்லை! அடுத்த ஜன்மத்தியாவது உன் வாய்வு பொயிடி பெற்று விளங்கவேண்டும். ஆடித முழுமதம் கண்டாக்குண்டாய் இருந்த உன் வாழ்க்கையைச் சொர்க்கச் செய்யும் கணவன் உனக்கு வந்து வாய்க்காட்டும்!" தருமமும் குரலி வின்றும் வெண்கலத் திருத்த கடைசி வாந்ததை விடக் கூறிவிட்டு, செஞ்சாப் பிரித்த இரும வேன்றுடன் ஆயாசத்துடன் கண்களை மூடித் வென்று விட்டார் கணபதி.

மங்கனம் தகிழ்ந்தும், முகத்திலும் அறைந்த கொண்டு புறப்பினான். தந்தி கண்டவுடன் பிள்ளை

டால்மியா

இன்னுமேட்டிக்கும்

குவிட் ஜாடிக்கும்

**உயர்ந்த சகத்துக்கும்
சிறந்த உழைப்புக்கும்**

•

டால்மியா கிமெண்ட் (பாரத்) லிமிடெட்

டால்மியாபுரம் - (தூத்துக்குடி)

**நீலயான
வீரியத்தைப் பெறு**

ஸனடோஜன்
உட்கொள்குங்கள்
ஜெர்மன் டாக்டர் உணவு

கார்ட்டூன்

புதிதும் புதிய தக்க பலனின் பாலிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டதும் 'ஸனடோஜன்' அதிக பலமும் புத்துணர்ச்சியும் அளிக்கக் கூடிய ஓர் இயற்கையான டாக்டர், அநிசெய்கத்தக்க மூலம் பலம் அளிக்கும் அதன் விசேஷ குணங்கள் 25,000க்கு அதிகமான டாக்டர்கள் பரிசீலித்து யிருக்கின்றனர்.

'ஸனடோஜன்' எப்பொழுதும் ஸற்புறுத்திக் கேளுங்கள்

26 - 3 - 1954 முதல் ஸ்டாரிஸ் (மதராஸ்)

ராஜ் கபூரின்

சமூக சீர்திருத்தக் கதை

பூட் பாலிஷ்
(ஹிந்தி)

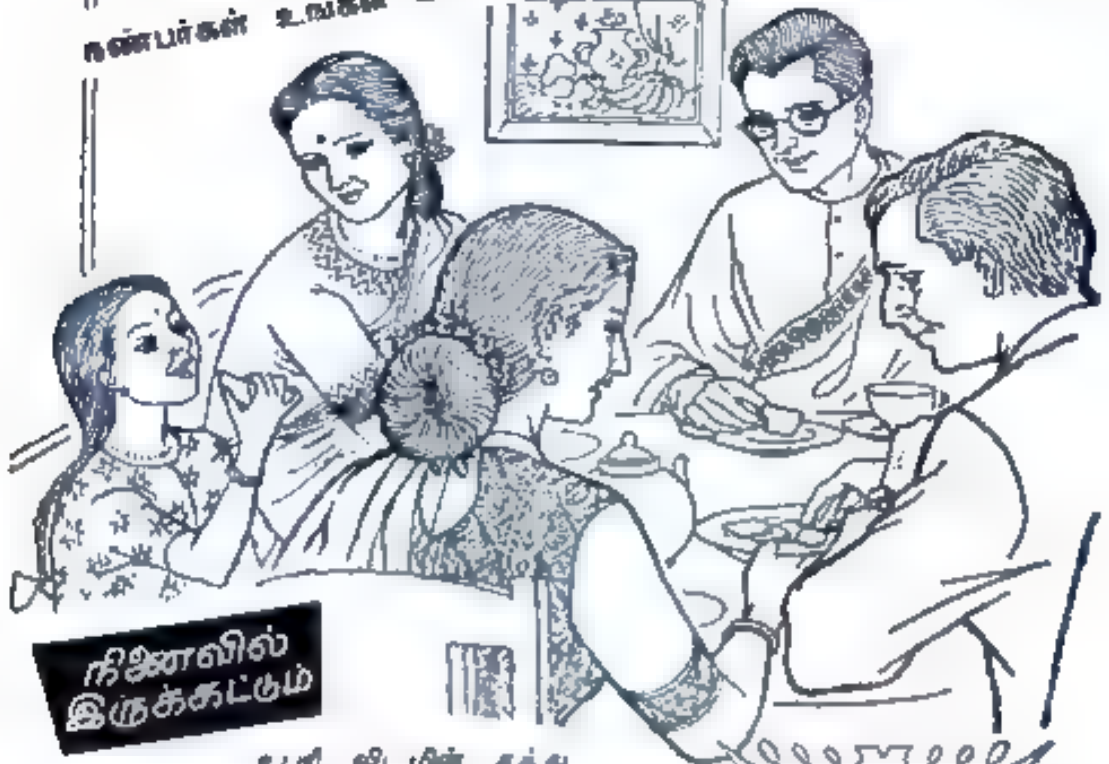
★

விவாகரதர்களாக எவரும் பிரம்ம
நிகலி; ஆனால் அவர்கள் சத்தியம்
காத்தான் நினைவா எடுத்தனவென்க?

இதுதான் இளைய பிரேம் ?
இதைத் தீர்ப்பதுதான்
சமூகத்தின் முதல் காரியமாகும்!

இப்பொழுது பம்பாய் லிபர்டி சினிமாவில் 7வது வெற்றிகரமான வாரம்
ஆல் இந்தியா பிரீம் கார்ப்பொரேஷன் வெளியீடு

நண்பர்கள் உங்கள் வீட்டுக்கு வரும்போது...

நினைவில் இருக்கட்டும்

உபரி விடமின் சத்து
சேர்க்கப்பட்ட பிஸிட்
டானியா பிஸ்கோத்
துகள், இளைஞர், முதி
யோர் யாவராலும் விரும்
பப்படுகிறது.

'பிசிட்' திறமை குறி
பாடுங்கள். கைகாப்
பாகவும், உப்பிட்டு
குடிசையாய்வுள்ள இந்த
பிஸ்கோத்துகளை
விரும்புபவர்கள்.

சிறந்த பிஸ்கோத்துகள்

பிரிட்டானியா

88x 170

மொழியைப் படிப்பது: 1947.

ராமணலால் வசந்தலால் தேசாய்

42. உள்ளம் புகுந்தாள்!

சாதாரண குரலில் எரிச்சல் தொனித்தால் என்ன? ஆத்திரம்தான் தொனித்தால் என்ன? அதற்கெல்லாம் பரமானந்தர பரப்படை கடியவர்? "நீ சொல்படி கண்டு விட்டாயாக்கும்! இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகளுக்கு மனம் என்று ஒன்று வேறு இருக்கிறதா? இந்த விஷயத்தில் எண்க்குத் துளிக்கடா நம்பிக்கை இடையாது!" என்றார்.

"மனம் என்று ஒன்று இருக்கிறது என்று கேட்டுக்கொள்! இல்லாமல் என்ன? அப்படியே நீங்கள் சொல்வதுபோல் இவ்விஷயம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இருந்தால் என்ன செய்வார்களாம்?" என்று கேட்டான் சாதாரண ஆத்திரம் தொனிக்கும் குரலில்.

"பழைய காலத்துப் பிள்ளையாக இருந்தால் தலக்குப் பிடித்த பெண்ணைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடி விடுவான்!"

"பெண்கள் சொத்து அல்ல, இஷ்டப்பட்டவன் இஷ்டப்படி தூக்கிக் கொண்டு ஓடுவதற்கு! அவர்களை அப்படிச் சொத்தாகப் பாவிப்பதும் கூடாது!" என்றான் சாதாரண.

"அப்படியே நீ சொல்வது போலிருந்தால் இன்னும் எவ்வதாகப் போயிற்று! நானு பேருக்கு கடுவில் வெகு தைரியமாக நாம் மென்று சேர்க்கு வாழலாம் அல்லவா?"

"அது சொல்ப சொல்பக் காட்டு மிரண்டித்தனமான காரியம்; மிக மிகப் பண்பாடற்ற பழக்கம்!" என்றான் சாதாரண.

"இருக்கலாம். ஆனால், அது உலகத்தில் நடந்திராத காரியமோ வழக்கமற்ற வழக்கமோ அல்லவோ!" என்றார் பரமானந்தர்.

சாதாரணக்கு அவர் சொல்வது வித்திரமாகத் தோன்றியது. ஆனால் உண்மையாகவும் பட்டது. அவர் வாய்மொழியாக அத்தகைய பேச்சைக் கேட்கும் போழுது அளவற்ற ஆச்சரியமும் அவனுக்கு ஏற்பட்டது.

நிருமணம் என்பது புனிதமான சடங்கு; வெகு பரிசுத்தமான பரிணப்பு. சமூகத்தின் நன்மைக்கும் மேன்மைக்கும் இந்த தகைய சடங்கு கட்டாயம் தேவை. ஆனால் வெ சமூகங்கள் நிருமணத்தைப் பரிசுத்தமான பரிணப்பாக, புனிதமான சடங்காக ஒப்புக் கொள்வதில்லை. அவற்றின் கருத்துப்படியே பார்த்தாலும் நிருமணம் என்பது சமூகத்துக்கு அத்தியாவசியமான மிக மிகச் சௌகரியமான பழக்கமாகவே தோன்றுகிறது. அத்தகைய பழக்கம் ஏற்படுத்திக் கொள்வதனால் சமூகம் ஒரு தெரியான சலாட்டில் செல்ல முடியும். பாதை விட்டுப் பாதை சென்று பல இன்னல்களுக்கு இலக்காகாது.

நிருமணச் சடங்கு என்பது புனிதமான சடங்காக இருக்கட்டும், அவ்வது சௌகரியமான பழக்கமாகவேதான் இருக்கட்டும்! எப்படி யிருந்தாலும் எந்த கிணமையிலும் சமூகம் அதை கீர்வகித்தே ஆகவேண்டும். அதைத் தகர்த்தேறியக் கூடாது. அதுதான் சமூகத்துக்குப் பயன்தரத் தக்கது. தாம் பத்திய வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற விரும்பினால் நிருமணத்தைக் காட்டிலும் மேலான கல்வ வழி இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. எனவே, நிருமணம் என்பது சமூகத்துக்கு அத்தியாவசியமானது, தவிர்க்க முடியாதது என்று தெளிவாகத் தெரிந்ததல்லவா?

திருமண வாழ்க்கையை வெற்றி கரமானதாக ஆக்குவதற்கு இதைக் காட்டிலும் இன்னும் நல்ல நல்ல வழிகள் தேன்பட்டால் கட்டாயம் கண்டு பிடிக்கலாம். ஆனால் அதே சமயத்தில் மனத்துக்குப் பிடிக்காத அளிக்கமான திருமணத் தொடர்பை சில காட்டியே நிறுத்து என்று அங்கணம் கட்டிக் கொண்டும் இருக்கக் கூடாது. எதற்கும் ஒரு எல்லை வேண்டும். புனிதத் தன்மையையும் சொல்லியத்தையும் மீறிக் தேற்ற பாதையில் சென்று விடும் திருமணங்களை உடம்புபோல் விடாப் பிடியாசப் பிடித்து வைத்துக் கொள்வதிலும் அபத்தமில்லை.

மனத்துக்குப் பிடிக்காத எதற்குக் குழப்பான தாம்பதியை வாழ்க்கையை சில சிறுத்துவதில், கூடாதுவதிலும் தென் துருவமுமாக இருக்கும் தம்பதிகள் ஒன்று சேர்த்து வைக்க முயல்வதில் என்ன தர்க்கம் இருக்கிறது? என்ன விவாயம் இருக்கிறது? என்ன அறியுடனமை இருக்கிறது? அல்லது என்ன தர்மமும் கர்ம சிந்தையையும் தான் இருக்கிறது?

திருமணம் என்பது ஒரு கட்டுப்பாடு என்ற பெயர் வேண்டுமானாலும் சில பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் அந்தத் திருமணம் எந்தப் புனிதமான கோக்கங்களைக் கொண்டு தர்மச் சடங்காக்கப் பட்டதோ, அந்த கோக்கம் ஈடுகுமல் போய் அதற்கு மேல் எதிரிடை யான பலனைக் கொடுத்தால் என்ன பலம்? அம்மாதிரி தகாத தொடர்புகளைத் தெரித்துத் தடுத்து சிறுத்த விவாக ரத்ததைக் காட்டிலும் மேலான வேறு நல்ல வழி என்ன இருக்க முடியும்? எழுக்கத்துக்குப் புனிதமான திருமணச் சடங்கு எத்தனை அவசியமோ, அத்தனை விவாக ரத்தும் தேவைதானோ?

"மனோரமாவைப் பார்த்தாயா?"

பலத்த யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்த கதா களை யோசனையைக் கலைத்துக் கேட்டாள் பரமானந்தர்.

"ஆம், பார்த்தேன்!" என்றுள் கதா கள்.

"அப்படியானால் உனக்கு அந்தப் பழைய வழி ஒன்று தான் பாக்கி இருக்கிறது!" என்று பரமானந்தர்.

"எந்த வழி?" என்று ஆதர்த்துடன் கேட்டாள் கதா கள்.

"ஆனால் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழும் வானியர்கள் அந்த வழியைப் பின்பற்றுவார்களா என்பதில்தான் எனக்குப் பெருந்த சந்தேகம்!" என்று பரமானந்தர்.

"ஏன்?"

"இந்தக் காலத்து வானியர்கள் எல்லாரும் வெறும் காழுக்கர்கள். சிற் சிற்பத்தையே குறிக்க வேண்டி கொண்ட கவியர்கள் உண்மையான காதலர்கள் அல்லவே அல்ல, எனக்கு இக்

காலத்து வானியர்களைப் பற்றிக் சந்தேகம் உதிக்கக் காரணம் இதுதான்!" என்று.

"நான் என்ன செய்தால் காதலன் என்று சொல்லப் படுவேன்!" என்று கேட்டாள் கதா கள் அறியாப் பாலகளைப் போல்.

"காதலன் என்று சொல்லப்பட வேண்டும் என்பதற்காக ஒருவர் காதலன் ஆக வேண்டிய அவசியம் இல்லை; அப்படி ஆக சிலர் தானும் அவனால் காதலன் ஆக முடியாது. உண்மையில் காதலனுக்கு இருந்தாய்தான் காதலன் என்ற பெயர் பெற முடியும்!" என்று பரமானந்தர்.

"சரி, அது இருக்கட்டும். சிலரை இப்பொழுது என்ன சொல்ல விருப்பமிருக்கிறீர்?" என்று கேட்டாள் கதா கள்.

"என்னைக் கேட்டால் நீ சாதுவாடி வீடு, சரிசியாடி ஆடி வீடு, துறவியாடி வீடு என்று தான் சொல்லுவேன். நீ தன்னை மறந்து விட வேண்டும். தன் சிலை மறந்து உலர்ந்த கோக்கம் பெற வேண்டும். வாழ்க்கையில் அடிபட்டுத் தோல்வியுற்று அழ உட்கார்ந்து விடக் கூடாது. குழக்கத்தைப் போல் பிடி

வாதம் பிடிக்கக் கூடாது. உலர்ந்த கோக்கத்தைப் பெற முயற்சியெய். உடலை மறந்து விடு. முடிந்தால் மனோரமாவையும் மறந்து விடு!" என்று உபதேசித்தார் பரமானந்தர்.

"மனோரமாவை மறப்பது என்பது முடியாத காரியம் ஆகிறதே!"

"வாஸ்தவம். சொம்பச் சிரமமான காரியம்தான்.

இருந்தாலும் ஷேட்களாகக் காணக்
உவந்தது மூன்றே மூன்றிப்பவந்தான்
உண்மையான வானிபன். இவனான் என்னும்
உன்னத்தில் உறுதி உன்னவனு வீருக்க
வேண்டும். ஷேட்களையில் அடிபட்டுத் தான்
மூடியாமல் உட்காரிது அழத் தொடக்கி
விடக் கூடாது. அப்படி அழுவான் பெரும்
கோழை. ஷேட்கள் என்பது பணத்தைப்
பொறுத்தாவிருந்தாலும் சரி, பிரேமையைப்
பொறுத்தா விருந்தாலும் சரி, பயத்தாலாகக்
கூடாது. எதிர்த்து நின்று வெற்றி கொள்ள
மூலம் வேண்டும். அவந்தான் உண்மையில்
ஆண்மை வாங்கித்தான். கெஞ்ச உறுதி
தோய்கித்தான்!" என்று பதமாணத்தி,

நீராத துயரையும் நீரிது அவக்கும்
உபாபத்தைத் ததாருக்குப் பதமாணத்தி
சொன்னா. உயிர் கோவிதானிலும் தெய்வ
வழிபாட்டிலும் மன ஈடுபாட்டிலும் எல்லா
வேலைகளிலும் துயரத்தையற்றதெக் செய்யும்
அபிப்பாயை சந்தி இருக்கிறது என்பதை
யும் எடுத்துச் சொன்னா. "தன்மத்தையும்
குயிலியையும் பா! அவர்களுடைய வாழ்க்
கையை உதாசனமாகக் கொண்டு உன்
வாழ்க்கையை வகுத்துக் கொள்ள வழி
தேடு. அவர்களுடைய வாழ்க்கை உனக்குப்
புத்தி புட்டும்!" என்றும் உபதே
சித்தா. அதோடு அவர் திறத்தித்
கொண்ட விவகாரம். "துவருந்தத் தாழ்

வுற்று அம்மன் பரும் மனிதர்களின் மனத்
துயராத் துடைக்க வழி தேடு. இவ்வாறாம்
வீதியில் வாடி வந்தாலும் மக்களுக்கு இவியு
செய். தன்மம் எருதாமல் பிரதர் எயல்
தூங்கறயே எருத்திப் கொண்டு வாழ்க்கை
கைக் கழிக்க முற்படுவாயாயிம். காதல்
என்னாம் ஈடுதவகதைக் காட்டி வுல்
மேலான என்னம் ஈடுதவதாத என்னி
மனம் மழிவாய், கான் எதைதும் மிகைப்
படுத்திக் கூறவில்லை. அதுபவித்தப் பரித்
தாய்தான் கான் சொல்வதன் உண்மை
கைக்கு என்னுக் விவகாரம்!" என்றும்
சொன்னார்.

துறவு என்பது பாரத காட்டுக்குே பெரும்
கொளவம் அளிக்கும் விஷயம். உவகத்தைத்
துறத்து உவகத்துக்கு உண்மையான சோவ
செய்யும் சந்தி துறவத்திற்கும் அதை மேற்
கொள்ளும் துறவிற்கும்தான் உண்டு.

எனவேதான், சீமோட்டு மக்கள் துறவையி
பெறத்தரிய பெரும் மொருளாக மதித்துப்
பொற்றிப் புக்கிவிருக்கள். பச்சாத்தாபமே
பெரும் பிராயச் சித்தம் என்பது பண்டைய
பாரதத்தின் பண்பாடு. அதையே மேற்
கொண்டு தன்மத்தும் குயிலியும் தங்கள்
பழைய வாழ்க்கையை உறுதி எதிர்த்து விட்டுப்
புதுவாழ்க்கையைத் தொடக்கிவிருந்தார்கள்.

ஆகவே, பதமாணத்தின் உபதேசப்படி
ததானி அவர்களிருவரையும் தன்னோடு
கைத்துக் கொண்டு தன் புது வாழ்க்கையைப்
தொடக்கினான். தனிகமையில் அமர்ந்து
சித்தை புரியவும் துறவு மனப்பான்மையை
உன்னத்தில் உண்டு பண்ணிக் கொள்ளவும்
தொடக்கி விருந்தான். காதலின் மொத்த
மூத்த அவனுக்கு அது மனத்துக்கு சத்
தனியோ அதைவி அளித்தது. காதலம்,
அவன் மனோரமாவின் வாழ்க்கைக்கு இடை
வழிக இல்லாமல் விவி வந்து விட்டான்.
தாதாவின் வாழ்க்கைக்கும் துன்பம் வினைவித்
காதல் தூர விவி வந்து விட்டான். இரு
பெண்மணிகளுக்கும் மனச் சந்தையுடல்
வாழ வகை செய்து விட்டதாக அவன்
என்னினான். அதனூத்தான் அவன் மனம்
நினைத்து அகமதிபுத்தத் துறவத்தின் இரு
தயத்தை ஈடுபடுத்த மூலமுன்னான். என்ன இருத்
தாலும் மனம் கேட்கிறதா? மனம் சிவ
கொன்னாமல் தவிக்கத்தான் மீசெத்தது

"இம்மாதிரி சிவபற்ற மனத்தை சிவபுறத்
செய்ய மூலநித்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்
தில் அதே இரண்டு பெண்மணிகளும் திருநிப்
பென்று தனக்கு விருத்தானியாக வந்து சேரு
வார்கள் என் து அவன் கனவிலும் சிவாக்க
விச்சி. எதிர்பாராத இத்த சிவத்தி எதற்
காக சிவறு வேண்டும்? அவன் மனத்தை
கா வகியமாக சிவகுயிவச் செய்யவேண்டும்!"

மனோரமாவிலும் கதாக்கர மறக்க மூடிய
விவகாரம். அவன் சிவாவிவெயே அவன் தன்
உன்னத்தை உருக்கி உடலையும் உருக்கிக்

கொண்டு விட்டான். ஆற்றக்காரரின் மனோ
ரமாவின் உடலையும் உடல் போலிருந்த
விண்மையையும் பார்த்த சதாசி அனருடைய
உள்ளத்தின் சிலை எதற்கெவதா விருக்க
வேண்டும் என்பதை ஒருவாறு கண்ணால்
புகிந்து கொண்டு விட்டான்.

மனோரமா கொண்படி அவன் அவனைத்
தன்னுடன் அழைத்து வந்திருந்தான் அவன்
சிலை இப்படிச் சோகேடு அடைந்திருக்குமா?

ஓடி வந்ததிலிருந்து வட்டத் தோழ்ச்சினை
பெயலாம் சீராதது அவன் மனம் இவ்வாத
எண்ணங்கள் எல்லாம் என்னித தன்னைத்
தானே வரட்டிக் கொண்டிருந்தது.

இரவு வெகுநேரக் கழித்த பின்னாலும்
அவன் ஆற்றக் காரரிலேயே அமர்ந்திருந்
தான். பலத்த ஆயத்தங்கள் செய்து கொண்டு
ஆப்பாட்டத்துடன் வந்த புயலும் மழையும்
வந்தவிதம் தெரியாமல் ஒதுங்கி விட்டன.

இயற்கை அமைதியுற்ற விட்டது. ஆயினும்
அவன் உள்ளத்தில் உருவாகியிருந்த
புயல் சிமிஷத்துக்கு சிமிஷம் உணர்ந்துகூட
கணம் பலக்கரப் பேயுருவம் தரித்துக்
கொண்டிருந்தது.

ரண்மத் கூப்பிட வராமல் இருந்திருந்தான்
அவன் தன் குழகைப் பக்கமே போயிருந்
திருக்கமாட்டான். காராலிலேயே உட்கார்ந்து
பொழுதைப் போக்கி விருப்பான். ரண்மத்
கூப்பிட வந்த விடவே, அவன் தன் குடி
கையை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

குடிசைக்கு வந்ததும், "என் ரண்மத்!
எல்லா விஞ்ஞானிகளுக்கும் ஆகாத்துக்கான
வசதிகள் செய்து கொடுத்தாவி விட்டதா?"
என்று கேட்டான் சதாசி.

"எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்து கொடுத்தா
வி விட்டது. சோகாதிகள்தான் சாப்பிட
வில்லை!" என்றான் ரண்மத்.

பெண்டனின் மானத்தை விற்ற வலிது
வளர்த்த வந்த ரண்மத்தே புனித நோக்
கங்கள் கொண்டவனுவி விட்டான். என்ன
ஆச்சரியம்! இதிலிருந்து என்ன தெளிந்தது?
மனிதன் எந்த சிலையையும் சோதித்திட
முடியும். மிகத் தாழ்வுற்ற விண்மையைய
அடைந்து விட்ட பொழுதிலும் மனம் கவத்
தால் மனிதன் மிகவும் உயர்வுற்ற வாழ்
முடியும் என்றுதானே?

அதனும் பாலியை வெறுக்க வேண்டிய—
பாலியைத் திரைக்கிரீட வேண்டிய அவசிய
மில்லை. அம்மாதிரிப் பாலியை வெறுத்த
அவமதித்தான். அவமதித்தவனே பாலியை
விடுகிறான். அதனால்தான் ஆங்கிலேயர்கள்,
'பாலியை வெறுக்காதே. பாதுகாத்த வெறு!' என்று
சொல்லிய போயிருந்திருக்கிறார்கள்.
எத்தனை உண்மையான வார்த்தை!

"எல்லோரும் படுத்த உறங்குவதற்கான
ஏற்பாடுகளும் செய்து விட்டாய் அல்லவா?"
என்று கேட்டான் சதாசி.

"ஆஹ! எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்துவிட்
டேன். இத்தனை பேசிய எத்திரத்தில் இடத்
துக்குக் குறைவு ஏது?" என்றான் ரண்மத்.

விருத்தானனைப் பற்றிக் கேட்டறிந்த
சதாசி, "சரி, நேரமானிதது. நீ போய்ப்
படுத்தத் தூக்கு!" என்று ரண்மத்துக்கு
விடை கொடுத்தனுப்பினான்.

ரண்மத் அங்கிருந்து போய் விட்டான்.
ஆனால் இரவு முழுவதும் சதாசி தூக்க
மில்லை. உன் கொட்டாமல் விழித்துக்
கொண்டே மனம் போன போக்கில் பற்பல
சිத்தனைகளில் ஈடு பட்டிருந்தான்.

விடியற்காலையில் சூரியன் எழுந்த பாகுப
பிரார்த்தனை நேரத்தான். அவன் சித்தனை
கைக் கைத்தது.

"கடைக் உன் பாராய், நேருதி!"

சூரியன் பாகுப அக்ஷரம் பாட்டு குழிசையில்
ஒரு தெய்வக் கணைய உண்டு பண்ணி
சிக்காரம் செய்து கொண்டிருந்தது.

சதாசிக் குடிசைக்கருவிலேயேதான் தரிம
சத்திரம் இருந்தது. சத்திரத்துக்குப் போவதா
வேண்டாமா என்ற யோசனைகளை ஆழ்ந்த
வாதே சதாசி உட்கார்ந்திருந்தான். அதற்
குள் மாதவப் பிரணாதின ஒரு வேலைக்காரன்
வந்தது. "சதாசி உங்களைக் கூட்டி வரச்
சொன்னாருக்கா?" என்றான்.

சதாசி தயக்கமெவாதே சத்திரத்தை
அடைந்தான். கோயுற்றிருந்த மனோரமா
ஒரு கட்டியில் படுத்திருந்தான். கட்டியில்
அவன் படுத்திருப்பதே தெரியவில்லை. அவன்
உடல் அங்கவாறு ஒட்டி உலர்ந்திருந்தது.

அங்கவாறு இரைத்திருந்த பொழுதிலும்
அவன் முகத்தில் ஒரு தேஜஸ் தாண்டவ
மாடுவதையும் கண்ணில் கவச்சி மிகுந்த
ஒளிவீசி விட்டுப் பிரகாசிப்பதையும் சதாசி
தன் கண்ணால் கண்டான்.

"மனோரமா உங்களை கிணத்துக் கொண்டு
கூப்பிட்டாள்!" என்று மாதவப்பிரணாத்
சதாசைப் பார்த்து.

சதாசிக் இருதயம் கதறிவது. படபட
வென்று அடித்துக் கொண்டு அகதறிவது.
மனோரமாவின் சிலைம இப்படி ஆக
வேண்டுமா என்று குமைந்தது.

நியாகம் செய்தது மனோரமாவா? சதா
சா? உலகத்தை வெறுத்த முடிய போய்
ஒரு லுமினில் உட்கார்ந்து கொண்டு உல
கத்தை மறந்து வாழ சினைக்கும் சதாசி
உண்மையாக சதாசா? அல்லது உலகத்தி
லேயே இருந்துகொண்டு தீவிர வேதனை
களையும் படமுடியாத பல துயரங்களையும்
போறுத்துக் கொண்டு சித்த மூகத்துடன்
சாகவைத் தழுவித் கொள்ளக் காத்திருக்கும்
மனோரமா உண்மையாக சதாசியா? இந்தக்
கேள்விக்குப் பதில் வராய் கொல்லமுடியும்?

கண் ஜாடை காட்டி மனோரமா தன்னு
டில் சதாசை வரும்படி அழைத்தான்.

கோயுற்றிருக்கும் பொழுது மட்டு மரி
வாதனைகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும்

விசைச்
சக்தியின்
வேகம்

[illegible]

உதவித் துணைப் பணியாளர்

ஸிரோலின்

உங்கள்

இருமலின்

காரணத்தை

அகற்றுகிறது

MARGO SOAP

The Genuine
MEEM OIL SOAP
WITH
CHLOROPHYLL

மார்கோ ஸோப்

வாசனை நீக்கப் பெற்ற வேப்பமண்ணெயிலிருந்து ஒரு விசேஷ முறைப்படி தயாரிக்கப்படுவது. அதன் அபரிமிதமான இருபி நாசன துறை அழுக்கை அகற்றி, சருமத்தி லுள் புகுத்து நன்கு சுத்தம் செய்யும். சருமத்திற்குப் புஷ்பமும் மென்மையும் தரும். அபூர்வ மணம். நுட்பமான சருமத்திற்கும் ஹானியற்றது.

A CALCEMICO PRODUCT

தென் இந்தியா ஆபீஸ்:

5/149, பிரைட்வே, மதராஸ்-1

40

தறவிப்பால் கை தூக்கம், இப்ப தூக்கம் விழுப்பு வெறுப்பு எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டவனுமே விட்டான்.

"மனோரமா அவை மறக்க மாட்டேன். அப்பொழுதும் சிறையில் இருந்தீர்கள் கொள்ளுங்கள்" என்று வாக்குறுதி அளித்த பின் அவன் எதற்காக அழ வேண்டும்? அவன் உடல் உறு சாஸ்திரங்களிலிருந்து உலக பரிதாபங்களிலிருந்து உயர விரும்பிக் கொண்டிருந்தான். அப்படிப்பட்டவன் அழலாமா?

மனோரமாவின் உடல் சிதையில் இடப் பட்டு எரியவைப் பார்த்தான். உணர்ந்ததைக் கவனத்தோடு கொண்டு உணர்ச்சிக்கு இடம் கொடாமல் கண்ணிர் சிந்தாமல் கண்ணைக் கசக்கிக் கொள்ளாமல் பார்த்தான். பார்த்தான்; பார்த்துக் கொண்டே விழுந்தான்.

அப்பொழுது வங்கி மூட்டம் மூட்டமாக ஓடி வந்தான். அவனுடைய கையில் ஒரு கடிதம் இருந்தது.

அதைப் பார்த்து வாரோ, "என்ன அது?" என்று கேட்டார்கள்.

"இந்தக் கடிதத்தை அம்மாவின் தலையில் இடவேண்டும்!" என்று சொன்னான் வங்கிப் பீழியப் பீழிய அழுது கொண்டே.

"ஏன்?"

"அம்மாவின் கடைசி விருப்பம் இது!" என்று வங்கி.

"இங்கே கொண்டுவா, என்ன கடிதம் என்று பார்ப்போம்!" என்று கதாக்கர்.

வங்கி அந்தக் கடிதத்தைக் கதாக்கரின் கையில் கொடுத்தான். அந்தக் கடிதத்திற்கு கதாக்கரின் கையெழுத்தே காட்சி அளித்தது.

"ஒன்றும் படிக்க வேண்டியதில்லை. அவன் சொன்னபடியே செய்து விடுங்கள்!" என்று பக்கத்தில் சின்ற மாதவம் பிரஸாத்.

கதாக்கர் சென்று அந்தக் கடிதத்தை எரியும் சிதையில் விட்டான். உடனுடன் எரியும் அந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்துக்கூட அவனுடைய இருதயம் இடைவில்லை; கெஞ்சல் கையெழுத்து, அன்று அவன் தன் இருதயத்தை வந்ததத்தைக் காட்டிலும் கடினமானதாக வைத்துக் கொண்டதென்ற கவகிப்பம் செய்து கொண்டிருந்தானே என்று எண்ணத் தொடங்கியது.

அன்று மாலை கதாக்கர் ஆற்றல் கையால் அமர்ந்து உலர்ந்த மரங்களின் கீழம் ஆற்றின் கீழில் விழுகிற கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். மரங்களின் அந்த கீழம் அவன் மனத்தில் சிக்குதல்கள் முடியாத சித்திரங்களைத் தூண்டி விட்டது.

மாலிடே வாய்ப்பு உண்மையானதா? அல்லது ஆற்றின் கீழில் விழுகின்ற மரங்களின் கீழிலே போக பிரமைமயமானது தானா? இவ்வோர வாய்க்கை என்பது என்ன? உண்மையானதா? வெறும் பிரதி பிம்பம் மட்டுமே தானா? — இம்மாதிரி யோசனைகள் அவன் கடுப்பட்டிருந்தான்.

"என்ன சொல் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?"

பின்னாலிருந்து வந்த மென்மையான குரல் கதாக்கரின் யோசனைகளைக் கவந்தது. கதாக்கர் திரும்பிப் பார்த்தான். எந்தா அவனுக்குப் பின்னால் சின்ற கொண்டிருந்தான்.

"ஒன்றும் இல்லை, கம்மா உட்கார்க்கிருக்கிறேன்!" என்று கதாக்கர்.

"கம்மா உட்கார்க்கிருக்கிறீர்களா? இல்லை, வாரதாவது தேடிச் கொண்டிருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டான் கதாக்கர்.

"கம்மாத்தான் உட்கார்க்கிருக்கிறேன்!"

"போய்! எங்களுக்குத் தெரியும்."

"என்ன தெரியும்?"

"சிலகம் மனோரமாவைத் தேடிச் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று!"

"ஆனால் இனி தேடினதும் அவன் கிடைக்க மாட்டானே!"

"மறுபடியும் எத்தனாவது போய் சொல்லு கிறீர்கள்! மனோரமாதான் கண்டனென்றி ரையே காட்சி பளித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்!" என்று கதாக்கர்.

"எங்கே? எங்களுக்குத் தெரியவில்லையே!" என்று கதாக்கர்.

"வாரிடமும் சொல்வதில்லை என்று சொல் லுங்கள், கார்க்காட்டுகிறேன்!"

"சொல்ல வில்லை, காட்டு, பார்ப்போம்!"

"சரி, இப்படி எங்கிறப்போய் கண்ணை மூடிக் கொள்ளுங்கள்!" என்று சொன்ன கதாக்கர் கண்ணை எப்படி மூடிக் கொண்ட வேண்டும் என்பதையும் சொல்லிக் கொடுத்தான். பிறகு, "இப்பொழுது சொல்லுங்கள். மனோரமா தெரிகிறாள், இல்லையா?" என்று கேட்டான்.

கதாக்கரின் இருதயம் கடுங்கியது. கதாக்கர் சொன்னபடி கண்ணை மூடிய அவனுக்கு மனோரமா கண்டனென்றே பிரத்யக்ஷமாகக் காட்சியளிப்பது தெரிந்தது. மூடிய கண் களைக் கதாக்கர் திறக்காமலே இருந்தான்.

"மனோரமா செத்து போய் விட்டாள் என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்களே! அவர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாது என்பது இப்பொதாவது தெரிகிறதா?" என்று கேட்டான் கதாக்கர். உலகம் என்னு லது நவந என்பதை எடுத்துக்காட்டி என்னி கையாடுவது போலிருந்தது அவன் பேச்சு.

அடுத்த கீழிலும் கதாக்கரின் மூத்ததைப் பார்த்த கதாக்கர் கிடைத்தான். அவன் கண்ணி லிருந்து கண்ணிர் ஆளு வடிந்து கொண்டிருந்தது. அப்படி ஆளு நீப் பெருகுவதற்கு என்ன காரணம் என்று அவனுக்குச் சரியாக விளக்க வில்லை. எனவே சந்தேகத்துடன், "மனோரமா தெரிய வில்லையா, என்ன?" என்று கேட்டான்.

இரண்டு கைகளாலும் கண்ணை மூடிக் கொண்டு கதாக்கர் அழுதான். அழுதான்; அப்படி அழுதான். அழுது கொண்டே விழுந்தான். ஒருவேளை இப்பொழுதும் அவன் அழுது கொண்டான் இருக்கிறானே என்று யோசிப்பார் கண்டார்கள்? (முத்தம்)

* நாய்கள் அதிக
அளவு
வேலை செய்கின்றன

கான்பன்
விஜயப்பட்டது
முதல்

எல்லாவகை தொழிலாளருக்கும் -
ஆபீஸில், வேலை நிலையத்தில், காண்
மனில், தேரீர் எப்போதும் கிடைக்கவேண்டும்.
முற்பகல், பிற்பகலில் தேரீர் பருக ஒய்வளிப்பதன்
பலனை வந்ததக. தொழில் தலைவர்கள் உணர்வர்.
தெம்பூட்டும் இப் பாளத்தைப் பருக செலவிடும்
5 ரூபிடி ரேகம். பிறகு பெருமளவு உற்பத்தியைப்
பெருக்கும் என்பதை அவர்கள் அறிவர்.

* இப்போது மூலத்தில் எந்தியைப் போட்டு
கான்பன்மையில் திரை 13,05,416
கோடுகட தொலை தொழிலாளர்
பெருக்கிறார்

தேரீர் ஒய்வொருவருக்கும் புத்தியுட்டுகிறது.

எந்தியை உ. போர்டு கொள்கிறது.

௧௩. 22 ௪

யார் புண்ணியவான்?

ரங்கா

கிணற்றங்கரையில் கல்யாணி குடத்தில் நீர் மொண்டு கொண்டிருந்தான். உன்னை அவளது மாமாவும் அம்மாயியும் பேசிக் கொண்டிருந்த விஷயங்கள் அவன் காதுகளிலுக்கு விழுந்தன.

"நீங்கள் ஆபீஸ் சொந்திருந்தபோது அவர் வந்து ரகுவின ஜாதகத்தைக் கேட்டார். கொடுத்திருக்கிறேன். சாயங்காலம் வந்து உங்களுடன் கல்யாணி விஷயங்கள் பற்றிப் பேசுவதாகச் சொன்னார்."

சிவராமய்யர் மெனமென இரந்தார்.

"பெண்ணைப் பொறுத்தவரை எவ்விதக் குறையும் சொல்வதற்கு இடமில்லை. இடமும் எல்லா சொல்வாக்குள்ள இடம்தான். சிறிய ஆஸ்திரியாஸ்தி இருக்கிறதாம். இட ஜாக இருந்து ரிடைவார் ஆனவராம்."

"காவேரி, நீ என்னமோ மனமனவென்று பேசிக் கொண்டே போகிறாயே, எம் கல்யாணியைப் பற்றிச் சித்திரித்தே பார்க்காமல்! உலகத்தில் என்னா பேரிது? ரகுவுக்கு வேறு பெண் காம் ஏன் தேடவேண்டும்?"

"எனக்கு இருப்பதோ அவன் ஒரே பிள்ளை, எல்லா சீரும் சொந்தியும் வந்து பார்க்க வேண்டும் என்று எனக்கு ஆசையாயிராதா?" என்று சொன்ன காவேரி கண்ணைக் காக்க ஆரம்பித்து விட்டாள்.

"காவேரி! எனக்கு ஆசை வீறுப்பது இயற்கைதான். அதை நான் தடுக்க வரவில்லை. இருந்தாலும் எம் குழந்தைபோல் எம்மிடம் வளர்ந்து விட்டான் கல்யாணி. அனாதைக் குழந்தை, பாவம்! என்மை விட்டால் அவருக்கு வேறு பார் இருக்கிறார்களா?"

உணர்ச்சி வசப்பட்ட சிவராமய்யரின் பேச்சு தடைப்பட்டது.

"கல்யாணியைப் பற்றி நான் கீழ்க் காமவா இருக்கிறேன்? அவன் என் குழந்தை மாதிரிதான்! போன மாதம் என் தம்பி வந்திருந்த போதே அவனைப் பற்றி ஜாடை மாதையாகக் கேட்டான். அவனுக்கு வயது காதப்பதுதானே ஆகிறது? முதல் தாரத்துக்கு ஒரே பிள்ளைதான். கல்யாணியை ராஜாத்தியாட்டமாடுகவைத்துக் கொண்டான்."

கல்யாணியின் குழந்தை உள்ளம் அந்தச் சம்பவத்தை எவ்வளவு கேட்டதும் துணுக்குற்றது. தன் அருமை அம்மாஞ்சி தனக்கே சொந்தம் என்றல்லவா தனவுக்கன்கொண்டிருந்தான்!

கல்யாணி, நீ பைத்தியம் போல மனம் கொண்டை கட்டி விட்டாய். ஈடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆளப் படும கதையாக. ரகு வங்கே, நீ ஏங்கே? அவனோ மெத்தப் படித்தவன், பணக்காரனும் உட. அவனுக்குப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு 'நான் நீ'

என்று எத்தனையோ பணக்காரப் பெண்கள் வரத்தான் செய்வார்கள். இதை யெல்லாம் நீ ஏன் சித்தித்துப் பார்க்க வில்லை?

சித்தித்துப் பார்ப்பதா? அவன் தன் அன்பு, ஆசை, கீழைவு அத்தனையையும் அருமை அம்மாஞ்சியிடம் அல்லவா வைத்திருந்தான்!

அன்றும் அவன் கிணற்றங் கரையிலிருந்த போது ரகு அங்கே வந்தான்.

"கல்யாணி, என் பனியானையும் வேஷ்டியையும் இங்கே வைத்திருக்கிறேன். சோப்புப் போட்டு வைக்கிறாயா?" என்று கேட்டான்.

அவனைப் பார்த்தால், அவனை ஒரு வித வெட்கம் வந்து கவலிக் கொள்ளும். ஆனாலும் அவனிடம் உள்ள அன்பு வெட்கத்தையும் மீட்டு சிறுவனது போல அவனே உணர்வான்.

"ஆகட்டும், அம்மாஞ்சி!" என்று தலை பதைத்தான் கல்யாணி.

"நான் வந்து துவைத்துக் கொள்கிறேன். நீ சோப்பு மட்டும் போட்டு வை. போதும்" என்றான் அவன்.

"நானே துவைத்து விடுகிறேனே, அம்மாஞ்சி!"

"ஊடாடும்! நான் சொன்னால் நீ கேட்க றும். அப்புறம் எனக்குக் கொடும் வரும்!" இவ்விதம் சொல்லிய ரகு நிரித்தக் கொண்டே அங்கிருந்து சென்று விட்டான்.

கல்யாணி யோசனை செய்தான். எம் மாஞ்சியை மறந்து விடனுமா? அவனுக்குத் தன் பிழை உன்னத்தை யாரோ காக்கிப் பிழிவது போல் இருந்தது. ரகுவுக்குப் பெரிய இடத்தில் கல்யாணம் ஆகவேண்டும் என்பதற்காக அவன் தன் வாழ்க்கையைத் திராகம் செய்து கொண்டவது என்று தீர்மானித்தான். அம்மாயியின் தம்பியை அன்று வந்திருந்த பொழுது அவன் பார்த்திருந்தான். தகப்பனார் போல் தோன்றிய அவருக்குச் சிசுவனைச் செய்த தனது வாழ்வை அப்பணம் செய்து கொண்டால் போயிற்று என்ற ஈழவுக்கும் வந்தான்.

ஆனால் ரகுவின புண்ணகை தவழும் மூகம் அவன் கண் முன்னே வந்து சீன்றது. கல்யாணி உள்ளக்குள்ளே வெதனையால் நொந்து தன்பக் கடலில் மூழ்கினான்.

அன்று சாயங்காலம் பெண்ணின் தகப்பனார் வந்து சிவராமய்யருடன் வேகு நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டுச் சென்றார். உடய சித்திரம் அவர் கழதம் எழுதுவார் என்றும், ரகுவைப் பெண் பார்ப்பதற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றும் சொன்னார்.

ரகு இன்னும் சில நாட்களில் வேறு ஒருத் திலிச் புகுஷனுடி விடுவான். தன்னை மறந்தே

விடுவான்! அதற்குமேல் சீர்த்துப் பார்க்க முடியவில்லை என்பாணிக்கு!

ஒரு நாள் அவர்கள் வீட்டில் ஏங்கோரும் சினிமா பார்த்து விட்டு வந்திருந்தார்கள். சருவின் தாயார் திரைப் படத்தில் காட்டாத காப்பி அழகை அவதாரமாக இருந்தாள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

"போ, அம்மா! செவ்வகை அழகிலும் ஏற்பட்டவை அந்த சிறுக்கும் வசிகரமும். கிம் கல்யாணியைப் பார், இயற்கையாகவே எவ்வளவு கண்புடல் இருக்கிறாள்!" என்று சரு. அவள் தாயார் அவள் உறுவதை ஆமோதிப்பதுபோலச் சிரித்தாள். கல்யாணிக்கு இவை யெல்லாம் ரூபகம் வந்ததும் துக்கத்தை அடக்கவே முடியவில்லை. அவளது தாயைக் கண்ணீரிலும் சேர்த்தாள்.

ஒரு வாரம் சென்றது. வெளாமல்பர் தமக்கு வந்த அந்தக் கடிதத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் முகத்தில் கோபத்தினிழைத்துக் கொண்டிருந்தது.

கடிதத்தில் கண்டிருந்ததாவது—

இயா,

கண்ணியமானவர் என்று நினைத்து உங்கள் அனுப்பிப் பிள்ளை கேட்ட கடிதமே. உமது அபிமானத்தையும் இப்போதுதான் வெளியாகிறது. செவிக்குப் பிள்ளையை உன் நினைக்க கடிதம் என்னவாகி. ஒரு மொட்டைக் கடிதம் என்று நானுக்காகக் கேட்கிறது. முதல் தம்பி செவிக்கு உமது பண் என்பதைப் பட்டகத்தினால்தான் தெரிந்து கொண்டேன். உமது அருமை உமது சம்பந்தத்திலிருந்து தப்பி வரவேண்டும். அதுவே போதும்!

மனோகேதவல்பர்.

"பணம் பணம் என்று குறித்தாயே! இதோ பார், உன் சம்பந்தத்திலுடைய வடிகைத்தது!" என்று கூறிக் கொண்டே தம்

மனையிலேன் வந்திருந்த கடிதத்தை விடுவதற்குச் செவ்வாய்பர்.

கடிதத்தைப் படித்ததும் காவேரியம்மாளுக்கு உலகமே சுழலுவது போலத் தோன்றியது. தன் அருமை மகனைப் பற்றி அதில் எழுதி விருத்ததை அவளால் தாக்கவே முடியவில்லை.

தனக்கு இத்தத் தண்டனை வேண்டியது தான் என்றே நினைத்துக் கொண்டாள் காவேரி. கைவிடவே அருமைவாள குத்து விளக்கைப் போன்ற கல்யாணியை வைத்துக் கொண்டு. மதியிறுத்து பணத்துக்கும் பட்டிக்கும் ஆசைப்பட்டோமே என்றும் அங்கு வாய்த்துக் கொண்டாள்.

திம்பதிகளான பின்பு கல்யாணியும் சருவாரும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

"கல்யாணி! என்னைப் பற்றி வார்தான் கடிதம் எழுதினார்களோ?"

"வாராக இருந்தாலும் அந்தப் புண்ணியவான் கங்கு இருக்கணும். அக் கடிதத்திலும் உங்கள் பெயருக்குச் செறிது இழுக்கு ஏற்பட்டாலும், நீங்கள் எனக்குக் கிடைத்த அன்புதான்னோ?"

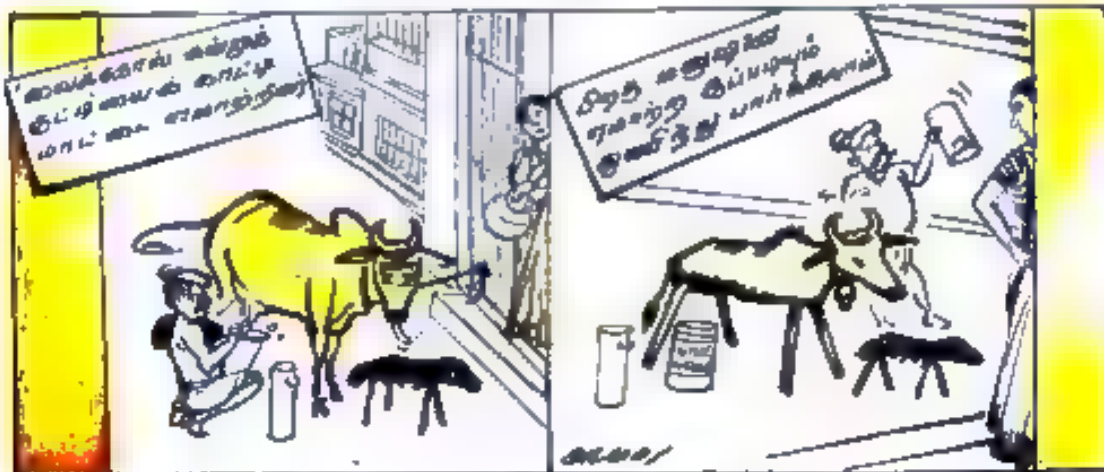
"கல்யாணி! நீ இவ்வளவு அடாச இருப்பாய் என்று நான் நினைக்கவே இல்லை!" அதைக் கூறும் போது சருவாக்கு அடக்க மாட்டாத சிரிப்பு வந்து விட்டது.

கல்யாணி திகைத்துப் போனாள்.

"அம்மாஞ்சி, சீதாரா சிங்கனா எழுதினார்கள்?" என்று கேட்டாள்.

"ஆமாம், கல்யாணி! அவர் அந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்து விட்டுத்தான் என்னைத் தனிமையாக ஓடிடத்தில் வரிது பார்த்துப் பேசினார். நான் செவிக்கு மாதிரி அடித்தேன்.

இப்படியும் நடக்கலாம்!

சென்னை-1

அல்லிக்குவத்தின்...!
அருந் தென்றல்!

போனிக்ஸ் விசைநகல்

RM. S. & CO. LTD., 16, BROADWAY, MADRAS..I
BRANCHES: 5 WEST TOWER ST. MADRAS. II. 75 PARK RD. VIJAYAWADA..I.

இதைப்போன்ற தேப் பிரஷ் வேறில்லை!
உங்களுக்கெற்றதானே! உங்களை வயிற்று வலித்தாங்கு!

பற்களை உறுதிப்படுத்தும் புது அம்சங்கள்

- மூத்திரம் வடிகாட்டி வெளியப்பட்டது
- கால்கேட் தேப் பிரஷ்களின் ஹாண்டிங் தனி வர்ண முள்ளவை, உங்களுக்கு உதவாத கால்கேட் அறிவர்கள்
- பிரஷ் அடி ஹாண்டிங் சிறு கால்கேட் நாகை
- சிறுதுவாக பாகிங் வெளியிடுது, இதுவாக சிறுதுவாக
- பாகைவாக சிறுதுவாகத்திட சிறுதிப்படுத்துகிறது

கால்கேட்
நைலான் தேப் பிரஷ்
"துவண்டு" போலதில்லை

2 ஹாண்டிங்
பெரியவர்களுக்கு சிறு
கால்கேட்
கால்கேட் பிரஷ் மாதிரி

"அற்புதமான ஐந்து வருடங்கள்! உற்பத்தியைப் பொறுக்கி உருவாக்கி
கேள்யை கையால் என் குயிலைக்கு ஆரோக்கிய கிருத்தியம் இவ்வாய்
பயிப்பு வாதியம் இவ்விதிவாக்கும். மேலும் கட்டிடம்
உருவாக்கிய எங்களுக்கு ஒருவிதம் கட்டிடக்கோவாடு கையாற்றி வாரணம்."

ஐந்து வருடத் திட்டத்தில் தொகையில் கையால் கட்டிடம் பொது
தான் தொகையை மேலும் வித்தித்து மேம்பாட்டைச் செய்வதற்
காகச் செய்கிறார்கள். 13,000 புதிய கட்டிடங்களுக்கும், 20,000 கட்டிடங்களுக்கும்
பயிற்சி அளித்து, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக
425 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1956-ம் வருடத்திற்கும்
ஆறு வார்த்து மேற்பட்ட கிருவாக்கியம் 60 சதவீதத்துக்கு மேல் வந்து 2,02,142
ஆயிரம் பள்ளி கட்டிடங்களில் கட்டி கற்பாக்கள். இவ் தொகையை திட்டம் 1ம் வருடகால
வாழ்க்கையில் கட்டிடக்கலை திட்டப்படுத்துவது. உண்மையில் இதுவே...

வருங்காலத்திற்கு ஓர் வாக்குறுதி

இவ்வாறு வருடத்திட்டத்தில் பங்கெடு சாதனை
களில் பங்காடிக் கணக்கான டன் எட்டு
உபயோகிக்கப்படும். ஆதலால் எம் கட்டிட
மக்களின் வருங்கால வாழ்க்கையை மேம்படுத்த
செய்யவழி எங்காவது எண்ணற்ற கிருவாக்கியம்
ஒருபுறம்,

தி டாடா ஆயர்ஸ் ஆண்ட் கம்பனி
கம்பெனரி விதிபெட்ட

சிக்கனத்திற்கும் பந்தோபஸ்துக்கும்

சூப்பர் இந்தியா டயர்களிலே உண்மையான சந்தையே

கவனம் செலவிடும்
மற்றும்
பந்தோபஸ்து

உறுதியான உடைப்பு
மற்றும்
சிக்கனம்

"டயர்களில்
மிகச் சிறந்தவை"

சூப்பர் இந்தியா

அழியா அழகு

பீஷ்மன்

வேலையாக தட்டி வந்த பங்குமணி 'உடல்' என 'பிரேக்' போட்டு புறாவை கீழ்த்திய போது, பிரபாகன்கள் அந்தக் பேரும் ஒரு மூலத குழப்பம் கிழிந்தனர். ஐக்கியதன் அந்த இடத்தில் தான் இறங்க வேண்டும். அவர் கிருபையின் இன்றைய வளர்த்து விட்ட தன் பூதவாசனா ஆகிருதியைப் கமக்க முடியாமல் நிரம்பிட்டு எழுந்த, இறங்குபவர்களுக்கும் ஏதாவதொரு இடமே உட்கும் போட்டியில் இடிபட்டு வழி வகுத்தல் கொண்டு இறங்கினார்.

அந்த அவரத்தின் பீஷ் பக்கத்துப் பெருகில் கொடியில் உட்காந்திருந்த வர்மணியின் கை கிருந்த அழகிய தோல் கையாள் தட்டிவிட்டார். அவர் வெறுப்புடன் குனிந்த அதை எடுத்துக் கொண்டு அவரை எதிர்ப்பதற்குப் பார்த்தார்.

"மகன்களே வேண்டும்" என்று சொல்லிவிட்டு அவர் எப்படியோ இறங்கி விட்டார். "ஆகிய பாகு, பூதம் மாதிரி! இவ்வென்னை விடிக் உடம்பின இடமே இங்கு!"

அந்தப் பெண் சொல்லித் கொண்டிருந்த அவனுக்குத் தெரியாது போட்டது. அதைத் தெரிவித்த கைகி பெருகில் உட்காந்திருந்த கைகி மானகின் அந்தக் பேரும் சொந்த சித்திக்கும் ஒன்றும் போட்டது.

அவனுக்குத் கொடியும் எதிர்த்தும் போத்துக் கொண்டு வந்தது. பங்குமணிக்கு விட்டது.

தந்தைத் தாயே ஒரு மூலத கங்குயப் பார்த்துக் கொண்டார் அவர். இருபத்தெட்டு வயத இவருக்கு என்று அவரை 'மராவத கொண் முடியுமா! கைகளிலும் உடம்பிலும் கொழு கொழு என்று எப்படி இதை எதை பிடித்தது! அவனுக்கே தன் எதிர்த்தியைத் தெறுப்பு எத பட்டதற்கு சொந்தது.

வங்கு வகுடங்களுக்கு முகங்கிருந்த தன் உருவத் தோற்றத்தை கிளத்தல் பார்த்துக் கொண்டு விட்டது கொக்கி வந்ததன் அவர்.

எப்போதமே ஒன்றியான தெய்விகின் அவனுக்கு. கை இடக்கட எடி எதிர்த! கைகி கைப்பு! கருக் கருவான தோப்பு!

இப்படித்தான், அவர் வந்ததையும் பெண் பார்த்துக் கொண்டு என்று அவன் கைகள் எது தாமத அவரை வந்ததற்கு.

வந்தா அவர் எதிர்பார்த்ததற்கு பெண்மே கை அழகியாக இருந்தது. பிரமாதமான படிப்பு இவ்வாத போகும் என். என். என். என். தெரி இருந்தது.

கைகித்தெடுத்த தந்தப் பெண்மைய உதிர் பெற்று உட்கு வகுவது போன்றதற்கு அவனுக்குத் தோன்றியது. அவர் அவனுக்கு வகை வி தெரிவிக்க வந்தபோது.

பெண்மைய அவனுக்கு விட விடப் பிடித்துப் போய் விட்டது. அந்த மான தகுமையும் அவனுக்கு உட்கொருக்குப் போதிருந்தபோது, அவரின் பேசும் ஒத்தியும் இதைப் 'பெண் பார்த்த படலத்தையப் பற்றியதற்கு இருந்தது.

"எனக்குப் பிடித்திருக்கிற தெய்விகின் எதி தான்டா, எது அவனுக்கு உதவியாகவே மனப் பூர்வமாக என்னைப் பிடித்திருக்க வேண்டாம்!"

இந்த பெண்மே தெரிந்த கொண்புத கங்குத என்று படுகிறது!" என்று ஐக்கியதன். எது இதை ஆயோதித்தான்.

அதன்படியே ஐக்கியதன் அழகுத்துக் கொண்டு மறான அங்கே பெண் விட்டுக்குப் போகும் தகுமான். பெண்மைய தகப்பனுடில் கைப்பத்தத் தெரிந்த போது அவருக்குச் சித்திரமும் தான் உட்கொண்டது.

"அவனுக்கு கிருபையின்மாத ஒரு வளர்த்தியும் வன் தகப்பன்கூட மாட்டேனா! ஏன், கை கை தெரிவே தராமலாகக் கொட்டலா!" என்று தகுமனிடில் உதிர்ந்து உட்கும் திரும்பி! "வந்தா! இப்பே கொஞ்சம் வர அப்பா!" என்று குரல் கொடுத்தார்.

கைத்திர கொண்பு முத்தியே கீழம் பூச, அவரின் கைதே வந்த கீழ்க்கு வந்தா.

அவர் அப்பா திடீரென, "இதோ வந்த விட்டேன்" என்று சொல்லிவிட்டு அவரின் கை தன்மே விட்டு விட்டு உட்கும் கொண்டுவிட்டார்.

ஐக்கியதன் இந்த இக்கட்டான கைமையப் என்றும் கைகிக்கு முடியவில்லை. அவர் முத்திய சித்திர வராமல்த 'அரு' போய்க் வழிந்தது. வந்தாவின கைகி எதக்குமைய அப்படி தன் இருந்தது.

தகுமான் இந்தப் 'பிரமாத' ஒருவாது மொ வித்த விட்டார்.

"கையான ஐக்கிய வர அழகாதித்தார். பெண்மையின்மைய முத்தியோப் விட்டார்கள். ஒரு கைமைய தோம்ப முக்கியம். மனப்பொருத் தம் இவ்வயானுக் கையானத்துக்கு அத்தமே விக்கி. ஐக்கியதன் வந்த ஒருவையாக கீழ் மாதப் படுத்தி விட்டார். 'இந்தக் கையானத் திரை உட்கொருக்குப் பூச கைமையத்தரு' என்று தெரிந்த கொண் ஆகப்படுகிறது. இதிலே வெட்டியுடையோ உதரியுடையோ ஒன்றும் இல்லை. ஆதிகளானது கைமைய! மனகிருத் கைமாத தராமலாய்ப் பார்த்தென விட்டுக் கொல்லிவிட வேண்டும்!" என்று எது.

வந்தாவுக்குத் தகையிருந்த கைமைய கடுக்கி கொண்டிருந்தது. விபத்தித் கொட்டிக் கொண் குந்தது. 'என் கொண்பு எப்படித் கொண்பு' என்று தத்தனித்துக் கொண்டிருந்தான் அவர்.

ஐக்கியதன் இதை கொட்டாமல் அவர் முத்தியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

வந்தா எப்படியோ தந்தை மொவித்தது கொண்டு விட்டார். கைமைய கையெத்திய முத்திய மேல் கிமித்தி. "எனக்கு முத்தி கைமைய தான்!" என்று எப்படியோ நித்தி திரைத் உதிர்ந்து அங்கே கீழ்க் திரைக் கைமக் உதிரை ஒரு மாதந்தி விட்டார்.

ஐக்கியதன் முன் இப்போது உட்கு கைமைய அழகு பூசிய வந்தாவின கைமையத் தோற்றம் கீழ் கொண்டிருந்தது. வன், இவ்வுட்க அவர் தோற்றத்திக்கு எந்த கைமைய மாதமும் எத்பட்டு விடவில்லை.

அவர் கித்தி இப்படி ஒருகைகித் திடீரென தகப்பன்கூட.

"இந்த அரு குறை என்னைமைய பெண்மைய என் பூத எதிர்த்துத் தெரி செப்பியபோது, வந்தா மட்டுமே எப்படிச் சேத்துக் கொள்கிறது!"

அவர் கைமைய வந்தது. கொண் முடியாத தெய்விக இராமேத்திக்கு உட்கொண்பும் பார்த்தது.

பெண்மைய தன்மைய கைமைய போட்டார் அவர். விட்டுக்கு அவர் தகமையப்போது, குத்தி விக்கல எதிரி அதற்கும் அந்தக் குத்திரைவி

லிக் அழகு பிம்பமாய், சாந்த வடிவமாய் வந்தா
அவந்த பாகச் சொல்லுகின்றார்.

எப்போதும் மனித வாழ்வையத்திருந்த விட்
டுக்கு வந்தால், உன்னை துறையுப்போதே
"வந்தா..." என்ற மனநிலை போகக் கூறத்
தக்கதாய் அதுவருத் திருப்பியும் இருக்கும்.
அவர் அதுவருத் துன்பமே உடனிலும், மென
மால் வந்த உன்னை வந்தார்.

தமிழ் தட்டுவதை உணர்ந்த வந்தா பருவதை
தெரிந்திட்டு வந்தார்.

"த..." என்று குறையெடுத்துடன் துன்பமாய்
வந்த அவன் குயில், அவன் முத்திப் பரவிருந்த
மேதிக் கிழம் என்று வந்திடுப் போய்த்.

"ஏன், உடம்புக்கு ஏன்?" என்று.

"நினைவு சொல்ப வந்திடுதே!"

அவன் எப்போதும்போக்தான் அவனிடம்
வந்த சொல்லாக, அவன் மனம் தான் சதா
வந்தபோ என்னிடம் குழப்பியது. முன்னிருந்த
வையப்பு அவனிடமிருந்த மெல்ல மெல்ல
மறந்த சென்று மெனமால் ஒருகணம் விட்டது.

இந்த மறந்தகம் அவன் வந்ததும் தென்
படமாய் போனவிலும்.

"வாழ்வையத்தில் மெல்ல அநீதியை, ஏன்
வந்தா?" என்று கிணத்தம் சொல்லாக.

ஒருவன் அவன் அந்தக் கேட்டே விட்டார்.

"மெல்ல சொல்ப அநீதியை, வந்தா! மறந்து
மற புது ஏன்! வந்திடுதே!" என்று மறுப்பினார்.

"அதற்கு வந்தா!" என்று அவனும் தங்கி
வந்ததாய் படுத்திச் சொல்லி விட்டார்.

அவன் மனத்தான் சந்திதமாய் வந்ததாய்
தங்கும் வர மறந்தது.

"என்றுமைய சொந்தமும் பருவமும் அவ
னாகும் பிடிக்காததாய். அதிலும் வந்த
வையனை விட்டுத் தள்ளிவிட்டதுமாய்!—உயிரை
என்று ஒன்றிருந்திடுமே! இப்போது அவன்
வட்டும் அன்பும் அன்பும் அவன் உன்சத்தி
விரிந்த வகுப்பவதாய்! வந்தா உட வந்த
வந்தக் கந்தச் சொல்லி விட்டாயே!" என்று
நினைந்தார் அவன் கிணம் குடிவது.

அத்திவந்திடுமாய்.

அன்று அதுவருத் சதாவது படம் பரக்கல்
மொனமாய் வந்த சொந்தியது. "விட்டுக்குப்
போனதும் வந்திடுவதும் அதுவருத் சொல்லி
கிணம் வந்திடுதே!" என்று விட்டார்! என்று
கிணத்தம் சொல்லாக அவன்.

விட்டு வரவில்லை கிணம் ஒரேயாய் வந்திடு
சொல்லி அவன் வரவை எதிர்பார்ப்பதாய்க்
கிணம் சொல்லுகின்றார் வந்தார்.

"வந்தா, பருவத்தை ஒத்ததம் சொல்லி
புறப்படுத்த தயாராய்! ஏன் இப்போ சொல்லி
சொல்லிப் போகிறாய்?" என்று அவன்.

"வந்தியாய்!"

"புதிதாய் ஒரு படம் வந்திருக்க! சொல்லி
வந்திடுகின்றாய். போலி வந்தாய்!"

"எனக்குத் தெரியும்! இப்போதில் வந்த வர
ஒருவர வன் பரத்தத்தான் வந்திடுப் படம்
பரக்கக் கப்பிடுகின்றேன்!"

"ஏன்! உனக்கு இதை ஏன் வந்தது?"

"ஏன் சொல்ப பதமாய் இவ்வ! அவன் தங்க
வந்திருந்த இத்ததாய் வந்ததாய், சந்திதியை
புறப்பட்டுப் போகின்றாய்! பதமாய் 'அவன்

இப்போ அவருத்தம் சொல்லி வந்திடுதே!"
என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார்.

"அப்போ உன்னைப்போ?"

அவன் வந்திடுதே.

அவன் அவன் ஒன்றும் கேட்கவில்லை. "ஏன்
வந்திடுதே?" என்று புறப்பட்டு விட்டார்.

"என்றுமைய வந்திடுதே அவருக்கு கேட்ட
மாய் இருக்கிறது. அதை மறந்தக் கந்தா வர
வாய்! ஏன்! கேட்ட நினைப்புகளுத்தான்
போனார், மறந்திடுப் பரத்தாத அங்கே இதை
விட்டாய் என்று கிணப்படை, அது, அங்கே
அது இத்ததும் அநியமாய் வந்ததாய் சொந்தது.

ஒருவராய், வந்ததும் மனிதமாய் சந்தி
வாய்! படத்திற் கட்டும் அவன் வந்ததாய்
பரத்ததாய்!—என்காய்...

படத்தை அவனும் கிணமியாய் கிணம் குடி
வந்திடு, கிணமாய் அநியமாய்.

வந்தா வர மறந்தது பெரிபருவமாய் அவன்
வித அழகுத்தியுமாய், நினைப்பிற் உடன்கிண
படம் பரக்க அவருத்தும் பிடிக்கவில்லை.

"இவ்வமைய 'கிணமாய்' கிணம் விட்டார்.

அவன் மறந்ததும் போகத் தெருவாய் இத்த
குத்தித் திட்டுத்தது.

மெனமாய், போகிற் குழப்பத்திற் அழகுத்த
திற் அடியும் அதுவந்த உட்கார்.

வந்த வையிற் காய் வந்திடுமாய் உன்னை
அவன் மனிதமும் இத்ததும் பரத்தா ஒரு மென்
னும் வந்தக் கிணமும் ஒன் கேட்டது.

"ஏன் இங்கே வந்திடுப்பட்டுச் சந்திடுதே,
அவன் சந்திடு மனநிலையாய்..."

கிணமாய் அழகுத்திப் பிடித்தம் சொல்லி
கிணமாய்மெய் உடன்கிணம் விட்டார்.

உன்னை கிணமாய் மெல்ல உட்கிணம்.

"கிணமாய்! இத்த சொல்லிவிட்டுத் திரையா!
கிணமாய்தான் சொல்லிடுதே. உன் மற
தெரிந்த உட்கிண அழகுத்தமாய் உனக்கு
வந்திடுதாய்! அதற்கு ஏன் அது. அது
விடுபத்தியை வந்திடு சொல்லிப் பெருவதாய்.
இத்த சொல்லித் தான்! வந்திடுப் பென்
பரக்க வந்திடுப்போ மறந்த இவ் தன்
கிணமாய்தே ஏன் விட்டுக்கு வந்தா. சந்தி
தெரியாய்! உன்மையாய் வந்திடு அவருத்
பிடித்திடுதாய், என்று சொல்லி கேட்டிடு தெரிந்த
சொந்தத்தாய்! இத்த குயில்தான் அது!
வந்ததும் அநியமாய்!..."

சொல்லித் உன்சத்தித் கிணம் அதுவாய் வந்த
தாய். அவரும் குயில்த் இருவரும் அது அது
வந்திடு அடிப்பட்டு குடிவிட்டதம் உன்கிணம்.

"அது அது அநியமாய்!" என்று அவன்
சொந்தத்தம் கேட்டதும் அவருத்த தன்
தனமாய் வந்திடு தெரியாய்ப்புறந்தது.

அத்ததும் உன்சத்தித் பெரிச் சொல்லி
வந்தா, தன் சொல்லித்தும் அவன் தங்க
நினைவாய்தும் வந்த விட்டார்.

"அ! உன்னை வந்திடுதாய்! ஏன், படத்
தங்கும் போகிணமாய்?" என்று வந்தா.

"உ 'வந்திடுதே' என்று சொந்திடுதும்
அவன் தனிமாய் போகாரா?" என்று சொல்லி
கிணத்தாய் பதமாய்.

அவனும் கிணத்தம் சொல்லி வந்திடுதாய்.

சந்தா சொந்தத்தும் அதுவந்த போன தெரு
வினத்ததாய் பரத்தா ஒன் கிண வந்திடு பெத்தாய்.

கோடக் அளிக்கிறார்கள்-

உங்களுக்கு குதூகலமுட்டும் **2** புதுமாடல்கள்-
யாரும் வரவேற்கும்படியான விலையில்!

அழகான தோற்றம்

உயோகத்தில் தயாரிக்கப்பட்டதான, வகுபான கோடக். கறுப்புச் சிவம், வசை நான் முகத்தில் செரியும்போல் செய்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பளம் போடா இயதும், சிறந்ததும் ஏன்றும் போது தயாரிக்கப்பட்டதான பிடிசுடன், இளமையான அழகான வர்மர ஏந்த விலையும் தென்படாது!

அழகான தோற்றம்

சிறந்த வேளம்

அமைகை உங்கக் கோடக்

வியாபாரீட்டம் செந்து பாகுக்கள்!

‘கோடக் ஜூனியர் I காமரா

பாகில் காமராவை போலவே மிகவும் எளிதானது. ‘ஜூனியர்’ போலவே பாக்டரியிலிருந்து தானே எச்செய்யப் பட்டு வருகிறது. மிகஎளிதில் அலுட் - கோடக் படங்கள் எடுக்கலாம். மக்கள் ஒன்றில் பிடி-மட்டம் எவ்வளவுகூட கனம் மிக எளிதானது. ரூ. 78/- ரெபர் மேல் ரூ. 88/-

‘கோடக்’ ஜூனியர் II காமரா

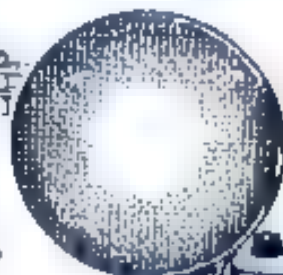
பாக்டில்-மெய்க் (118/8) மக்கள் ஒன்றில் கூட மிக சிறந்த படங்கள் எடுக்கும். பெரிய படங்களுக்கு 4 அல்லது 6 போலவே எடுக்கலாம். இரண்டு ஸ்லாப் டிரைட் - ஸ்பீடுகளுடன், மட்டம் எக்ஸ் போல்களும் கூட. இரண்டு படங்களுக்கோ, அல்லது இரண்டு படம் பிடிப்பதற்கோ ஒரு ‘கோடக்’ மாக்ஸ் நோக்கடாக் போருதற்கு கோட்குக்கள். ரூ. 118/- ரெபர் மேல் ரூ. 88/-

‘கோடக்’ மாக்ஸ் நோக்கடாக் மாக்ஸ் II மாக்ஸ் எடுக்கும்.

இ-வயம் க்ஷு அபக்டர்

மெய்க்-மட்டம் க்ஷு-அபக்டர் சில சீக்கள் படம் பிடிக்கலும் வும வகியும் மிக தெளிவாகவும் பிரகாசமாகவும் தெரிகிறது. எச்செய்ய-இதும் உங்கக் உயோக க்கத்திதது தயாராக இருக்கிறது இதை காமரா.

பேக்தான படங்கள்

உங்களுக்கு மிகவும் பிரியமான 2 1/2 X 3 1/2 அங்குல அளவில் எட்டு படங்கள் துறை மேல் பிளிக் தரும்போல் இருக்கிறது. அல்ல உங்கக் ஆப்பதின் அழகான பங்குமட்டு அழகிக்கொண்டும்

தானுகமே தர்க்கிதது

போத்தான அழுத்தங்கள் உங்கக் ‘ஜூனியர்’ காமரா தானுகமே தர்க்கிதது. அநெயோக் மீண்டும் கன்கு அடைத்துமீடும். உங்கக் காமராளை போட்டோ எடுப்பதற்கு தயார் செய்வதற்கு நீங்கள் உங்கக் அலுதராததை விட ரெய்யு மெய்க்குபதிக்.

மெய் கொடுத்திருக்கும்

விவகாரம் வித்பிளவர்கோரது.

கோடக் விமீடுட்ட

(இக்கவியாற்றில் இளைக்கப்பெற்றது)

பம்பாய் - கங்கத்தா - மும்பை - மதராஸ்

K 9013

இந்தும் ஏராளமானவைகள்

எந்த தேவையுக்கும் பாகுக்கும் போருத்தமான எராளமான மாடல்களில் ரூ. 178/- விருந்து விதவிதமான ‘கோடக்’ காமராக்கள் இருக்கின்றன. உங்கக் கோடக் வியாபாரியை விசாரிவுங்கள் காண்பித்துத் தயாராக.

வழக்கமாக 2-நிமிஷம் பிரஷால் தேய்த்தால்
கால்கேட்
தேப் பவுடர்
 மூன்று நன்மைகளையும் அளிக்கிறது!

- ✓ வாயில் நறுமணம்!
- ✓ ஒளிவீசும் பற்கள்!
- ✓ சொத்தை குறையும்!

வாய்க்குப் பாதுகாப்பும், சுத்தமான ஒளிப் பற்களும் பெற, பல் டாக்டர் அங்கீகரிக்கும் இந்த முறையில் தினசரி கால்கேட் தேப் பவுடரை உபயோகியுங்கள்:

- சாப்பிட்டவுடன் கால்கேட் தேப் பவுடரால் பற்களை 2 நிமிஷம் பிரஷ்கொண்டு தேய்க்கவும்.
- பல்விந் நுனி, முன்புறம், பின்புறம் எல்லாவற்றையும் தேய்க்கவும்.
- எப்போதும் சுற்றிலிருந்து பல் நுனி நோக்கி தேய்க்கவும்.

கைகண்ட முறையை இன்றே கையாளுங்கள்!

பல் டாக்டர் அங்கீகரித்த சிறந்த பலன்தரும் முறை!

TFG 114

"இனிமேல் ஏதாவது கல்பிட்டிரோ! என்ன வாசிப்போ?" என்ற கேள்வியும் அதனுல் ஏற்பட்ட திகைப்பும் அவர் முகத்திலே நன்றாகத் தெளிந்தது. சற்றுத் தூரத்தில் நின்றபடியே "என் கல்பிட்டிரோ?" என்று கேட்டார்.

இனிமேல் அவர் தோண்டிப் பிடித்து இழுத்துத் தான் உட்காரத்திருந்த வாய்க் கால் மதகுச் சுவரில் தன்னை அமர்த்திக்கொண்டு சொன்னான்.

"காலையில் தான் உயர்வளிடம் மனம் விட்டுப் பேசினேன். ஆனால் அதற்குள் நாய்கள் எனக்கு மாமணி ஆவிவிட்டது போல் தோன்றுகிறது. உச்சமோ, வெட்டமோ ஒன்றும் எனக்குத் தோன்றவில்லை.

தேன்மொழியான்

கனியம்

நாடகக் கோட்டையிலே திடீர் என்று ஏற்பட்ட விபத்தினால் கூட்டத்தில் ஒரு குழம்பும் ஏற்பட்டு விட்டது. மக்கள் வாய்புறமும் ஒடினார்கள். அதனால் கூட்டத்தில் அதிக நெருக்கடி உண்டாயிற்று. அதற்குள் நாடகக் கோட்டையிலே உச்சமோ வீழ்ந்த வேறு ஒரு 'பிரான்ஸ்' விட்டால் வெளியில் கொண்டு வந்து மாட்டினார்கள். வெளியேத்தையப் பார்த்த ஜனங்கள் ஒவ்வொருவரும் அமைதியாக அவரவர்கள் இடத்தில் அமர்ந்தனர். இனிமேல் தேன்மொழி இருந்த பக்கம் ஓடிவரவே இருமியப் பார்த்தனர்.

தேன்மொழியின் தந்தையும் இன்னொரு வாலிபனும் தேன்மொழியுமாக அங்கிருந்து வெம்பிச் சென்று கொண்டிருந்தனர். அவனுக்கு அதற்கு மேல் அங்கு இருக்கப் பிடிக்கவில்லை. கூட்டம் மெதுவாகக் கலிய வரப்பித்தது. அவன் சற்றுப் பின் தங்கித் தேன்மொழியுடன் சென்ற அந்த வாலிபர் யார் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்பினான். தன் தந்தையிடம் பின்னால் வருவதாகச் சொல்லி விட்டுத் தேன்மொழியின் விட்டால் நோக்கிச் சென்றான். கொஞ்ச தூரம் சென்றவுடன் அவன் மனம் யாறி விட்டது.

அங்கு சென்ற யானையோ அழைத்துத் தேன்மொழியின் தந்தையைக் கூப்பிட்டு வரச் சொன்னான். சாஸியின் ஓரத்தில் இருந்த வாய்க்கால் மதகின் கிடைத்து கொண்டான். அவன் கிர்தை எங்கெங்கோ மே சென்று கொண்டிருந்தது. அவன் உயரத்தில் வேதநிலைபு அவன் முகச் சூழ்ச்சிகள் எடுத்ததில் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான்.

தேன்மொழியின் தந்தை ஓட்டமும் நாடபுறமாக வந்தார். நாடகக் கோட்டையிலே பிரான்ஸ் விட்ட வெளியே தேன்மொழியின் தந்தையின் முகத்தில் பட்டது. அதனால் அவர் முகத்தை, அவர் முகத்தில் தோன்றும் உணர்ச்சி பாவங்களை இனிமையாகக் கருவியப் பார்த்து முடிந்தது.

மனத்தில் தோன்றியதை வெல்லும் உயர்வளிடம் சொல்லத் துணிந்து விட்டேன்."

"அப்படி இருக்க வேண்டியதுதானே!"

"என் தலை சுற்றுகிறது. எனக்கு காரண அன்பினுக்கத் தோன்றுகிறது. என் மனத்தில் ஏதாவது சந்தேகங்கள் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. முன்பெல்லாம், நேற்று வரையில் கூட கான் இப்படி இருக்கவில்லை. இப்போது மனத்தில் அமைதி இல்லை. அது கிடக்காட்டும், நாடகம் முடிந்து தேன்மொழியும் சீங்காரம் விட்டுக் செல்லும்போது உங்களுடம் இன்னொரு வாலிபரும் வந்தாரே அவர் யார்?"

"அவன் தான் மாணிக்கம்."

"மாணிக்கமோ?"

"ஆமாம்."

"அது யார் மாணிக்கம்?"

"தேன்மொழியின் அத்தை மகன்."

"தேன்மொழியின் அத்தை மகன் மாணிக்கமோ! அவனுக்கு இன்னொரு அத்தை மகன் 'ரத்தினம்' என்று யாராவது இருக்கிறார்களா?"

"அப்படி யாரும் இல்லை!"

"ரத்தினம் என்று தனக்கு ஒரு அத்தை மகன் இருப்பதாகத் தேன்மொழி சொல்லி யிருக்கிறான். அவன் தாத்தாகூட அந்தப் பெயனுக்கு வேலை தேடிக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் என்னிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாரே."

"ஆமாம். அவனுக்கு ரத்தினம் என்று பெயரும் உண்டு. ஆனால் விட்டில் நாங்கள் எவ்வாறும் அவனை மாணிக்கம் என்றுதான் கூப்பிடுவோம்."

"உன் மோழியைப் போல் விட்டது. மானிக்கம் எந்த வடிக் கண் வேறு யாறாயோ கிளைத்து விட்டேன். என் மீது கிடை ஒருவர் மட்டைதாழ்த்தி இருக்கிறார். அவர் பெயரும் மானிக்கம்தான். அவன் கிளை எங்கு வந்த விட்டது."

"உன் கைக்கட்ட அவன் என் னாலும் மானிக்கம் எந்ததான் உயிரோவான்."

"தயவு செய்து இனிமேல் அவன் சத்தியம் என்றே உய் பிடுங்குக. பெயரைப் போட்டுக் குழப்பாதீர்கள். அதற்கு எங்கே நீ தயையச் சத்தமிடாதே" என்று இவ்வான்.

தேன் மொழியின் தந்தை அவனியே என்று நேயம் பார்த்த தக் கொண்டிருந்த விட்டுத் தயைய ஆட்டி கொண்டு செதவராய் பெருந்த :

"தங்கம் தந்தையிடம் தங்க னுடைய நிறமும் கிழவனாக ஏதாவது பெயரிடுவான்!"

"இனிமேல் தங்க கதிரை மாகப் போனாய், வடகத்தித் துடிக்கி அப்பா பெரியதைக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறான் அம்மாவா?"

"ஆமாம். சொல்லுவது எல்லாருக்கும் உயை. சொன்னபடி உட்கருடாயா?"

"அப்பா அப்படிபெயர்வைக் கொண்டு கொண்டு ஒருவரையும் மாற்ற மாட்டார்."

"கீழ்க் கொடுத்து உயைச் சேதான். ஆனால் அது வேறு கிழவனாக இருக்கும். இக் காலம் அப்படிப்பட்டதில். உடைய பெயரை உய்வாட்டிப் கேட்டுக்கொள். கீழ்க் கிழவன் அரு மையானவன்; உயை. உயை இருதயத்தைத் திறந்து காட்டி விட்டான். பவமீசாய்க் கீழ்க் போகிறான். சத்தியத்தை எழுப்பப் பட்டு விட்டான். இதற்கு என் மனைதாறு தேரிக்கெடுக்க வேண்டும்! என் எழுது, ஏதோ உறுத்தும் பாரபட்டு உயைப் பவமீசாய்க் இதயநாய்க் மானமாக வாழ்க்கை வந்த விட் டேன்" என்று தேன்மொழியின் தந்தை.

அவர் உயை உடைத்திருந்தது. நெருங் குப்பில் போய்ந்து. தொண்டை எய்தித் தாழ்க்குருத்தது. தேன்மொழியிடம் அவர் கைத் திருத்த அகைய அவர் கொண்டு குகொரு கொள்ளியும் வரலாகக் 'எனது குடித்தது. அந்த அன்பு ஏதானவர்தான் அவர் பெயரையப் பட்டார். தேன்மொழியின் நிற மனத்தையப் பற்றி, இவ்வான் எல்லாவு கொண்டு போனதும் அவர் மனத்தினே அமைதி ஏற்பட வில்லை. இவ்வாறுக்கு எதில்க் ஏதோ ஒரு மாதிரி மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டாலும் அவனுக்குப் பின்னால் அவராக அமைதியாக இருக்க முடியவில்லை. அதனுதான் அவர் தன் மனத்தில் உன்னத இவ்வான் கொக்கிட வேண்டும் என்று ஆகாயப்பட்டார். கெட்ட சத்தியத்திற்கு அதைக் கொக்கியிட விட்டார்.

"மாமா, என்னை உய்யுங்கள். தேன்மொழியின் இன்ப வாழ்வை உன் கீழ் கிறந்திருக்கிறேன். கீழ்க் மனம் உய்க்கி விட்டதில். என்னை எடு வயிலில் தனியே விட்டு விட்டதில். எங்கே

தென்மொழி? தேன்மொழியின் கீழ்க் ஆட விட்டாலும் உயை எதை ஆடும். அவர் மீது தாங்கள் கொண்டிருக்கும் அன்புதான் கேட்டுக்கொள்.

"அவன் இருதயத்திற் குடித்தது கொண்டு இருக்கும் ஆகைய, வானத்த கொண்டு இருக்கும் வாதை உணர்வான். அவன் ஆகாக வாதை கிழவியைத் தயைக்காமல் அதனாகத்தான் கீழ்க் வரலாறு தனியாக கிழவியைக் கொண்டு கொண்டு கேட்டுக்கொள்" என்று இவ்வான்.

"உயைக்கொண்டு கிறந்திருக்கிறேன். அவன் கிழவியாக வான் எதைப் தியாகம் செய்யத் துணிந்து விட்டேன். அதைத் தான் வானியேயே கொக்கி விட்டேனே. இருக்கிறதும் தயை! இதற்கு என் இருக்கிறதும் பார்ப்பான். அது போல் வந்தது. அதன் பெயரில் உயை வரலாறு தியாகம் ஆகி விடு வான்கள். 'உயைக்கொண்டு' 'உயைக்கொண்டு' என்ற என்னும் அவ்வான் இரத்தத்திற் பெயை

வானம் கொண்டுக்கும். அதைத் தாங்கள் கிழவ் பதைப் போல் அல்லாது உயையாக மாற்ற முடியாத. அதனுதான் அதன்பற்றித் கொண்டு கொண்டு கிழவ் துறும் கிழவியாக வான் கிழவ் கொண்டு கொண்டு வான்கள். என் வரலாறு தயை?" என்று தேன்மொழியின் தந்தை.

"சரி! கீழ்க் போல் வரலாறு. கீழ்க் உயைக்கொண்டு 'தாழ்க்கொண்டு' என்ற என்னும் கொண்டிருப்பதை மாற்ற கிறந்தான். அதனே கிழவ் கிழவ் கிழவ் மனத்தைப் புறப்படுத்திக் கொண்டதில்" என்று இவ்வான்.

அவர் இவ்வான் பார்த்துக் கருப்பி வான்க் கொண்டு. அவ்வான் கிழவியைக் கொண்டு கொண்டு விட்டார். சற்று நேரம் அவர் கொண்டு தியாகியை பார்த்துக் கொண்டிருந்த விட்டு இவ்வான் தன் கிழவியைக் கொண்டு. வயிலில் அவர் உயைத்திற் தேன்மொழியின் தந்தை கொண்டு கொண்டு குகொண்டும் 'கிழவ்' 'கிழவ்' என்று குகித்துக் கொண்டு இருந்தது.

'அவர மனத்தைப் புறப்படுத்திக் கொண்டு. உயைக்கொண்டு வர வேண்டும். எதில்க் சற்று நேரம் கொண்டு உருவத்தைக் கீழ்க் கொண்டு வரலாறு வரலாறு அல்லாது வரலாறு வான்க் வரலாறு வரலாறு. இது தெரிய வில்லை உயைக்கொண்டு' என்று அவர் உயை உயைக் கொண்டு கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

உடனே அவனுக்கு வடக முடிக்க அவன் தந்தை பெயை போல் கிழவியைக் கிறந்தது. அவ னுடைய கிழவ் என்ற குரல் வரலாறு குகித்தது. அப்பொழுது இருந்த ஒரு கிழவன் கிழவ்தான். அப்படியே பெருமீதத்தில் குகித்து போனார்.

கிழவன் மனியானதற்குப் பார்த்துமான இவ் வான் தந்தை எல்லாருக்கும் மத்தியில் கிழவ் மான்கொண்டிருந்தது காட்டுமைய கிழவ்தான். எல்லாருமே அவர் போனாக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிப் பெயை குகித்ததை கிழவ்தான்.

அவன் மனத்தினே கதிரைச் சத்திட்டது.

ஏதோ பெரிய செய்தி அடைந்த விட்டால் யோசனை செய்து மாட்டான் எனக் கூறியிருந்தார். அவர் மனம் திரையில் நேர்மொழியின் இயல்பு உருவம் தெரிகிறது. அவர் தன் முத்தப் பதம் நேரில் மோகனப் புன்னகைசெய்தார். 'அப்பா! இந்த ஒரு முகமே சிவப்புகளாக சாதி விட்டுச் சாதிதான் திருமணம் செய்து கொண்டேன். இன்னும் எவ்வளவு நேரம் நான் இருக்கிறேன்' என்று முத்துமுகத்துக்கு சொல்லார்.

அந்த இன்ப உணர்ச்சியுடன், மிகுந்த உற்சாகமாக, கைதறி மனத்துடன் விட்டுவிட்டு வந்தார்.

மிகுந்த முத்துமுக இன்பத்துக்கு ஒன்றும் இல்லை. தன் வாழ்வின் தொடக்க முடியாத தொடர்த் விட்டதாக எண்ணினார். மேலும் அவனுக்கு ஏதோ ஒன்று தொடக்கம் மோகனமாக அவர் அவனுடன் நினைந்தார்.

இரவில் இன்பம் படுக்கையில் படுத்த வண்ணம் படுத்தல் சொல்லுகிறார்கள். படுக்கையில் அவர் வலையில் செல்லவில்லை. கால்கள் இருக்கிற கைகள் ஒவ்வொரு சம்பவங்களும் அவனுக்கு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக கிடைத்து வந்தனவையிருந்தன. அதைப்போல கிடைத்துக் கொண்டிருந்தார். அப்படியே வண்ணவிகித யோசனை.

இவர் வந்து அவர் முன் நேர்மொழி வந்த நேரத்தினால். வந்ததும் அதனைப் புறக்கணித்து எல்லாம் கத்தல் செய்தார். ஒரு குழியில் பெண் ஐந்து பேருடைய திரைமுகத்தை அவர் ஒவ்வொரு கோளிலும் கைகளைத் தெரிந்தது.

அவர் ஓடி ஓடி வந்து சேர்ந்ததன் முடிவில் விபரம் அருகில் கைகளைத் வரிசையாக ஒத்த முத்தமாக விழுந்தன. வேலை செய்கிறதில் வந்த கைத்தொழில் அவரால் அவரால் விபரம் கைகள் துடைத்துக் கொண்டார். அவர் வாய் மிகுந்த உடனிலும், அழகிய கைகளிலும் ஏதோ துன்பமாக இருந்தது. அப்படித் துன்பமே வேலை செய்கிறதில் இன்பத்தைக் கைகள் அவரால் அனுபவிக்க முடிந்தது.

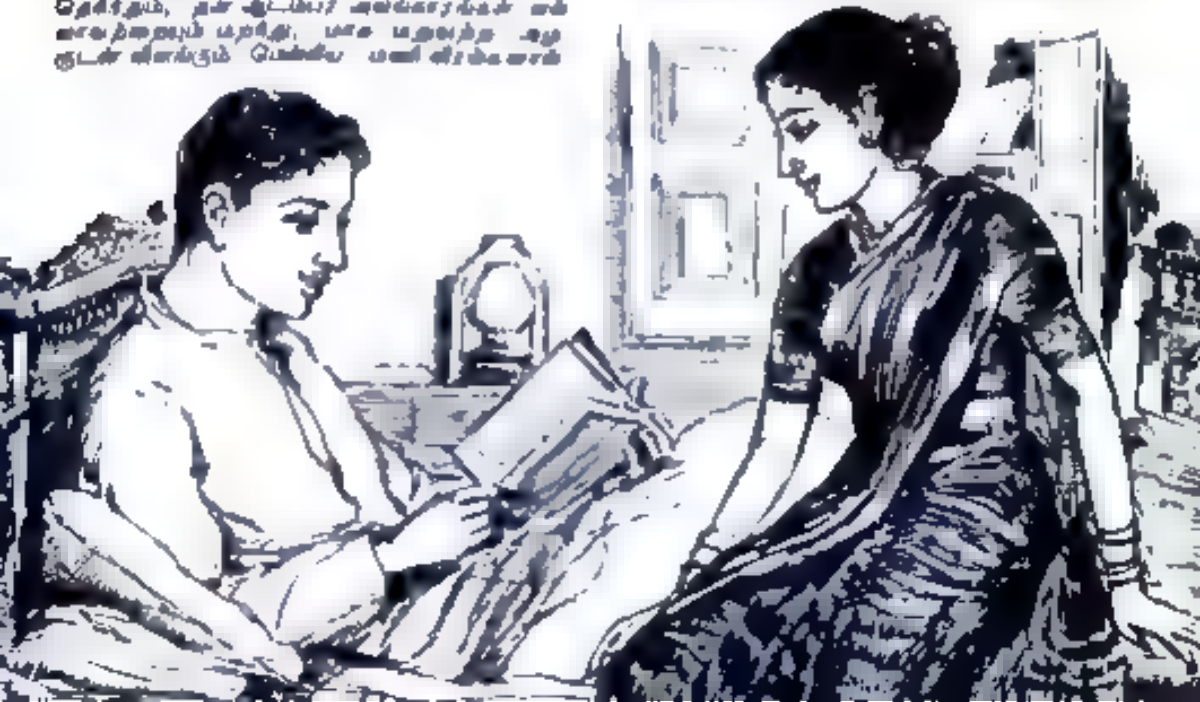
தான் பக்கம்மாறி விட்டு எழுமானி எப்போதும் தெரிந்தும், தன் ஆடம்பர அவலகாரங்கள் எக் கைகளையும் பற்றி, மனம் பதவந்த அழகுடன் விளங்கும் மெல்லிய மனிதர்களை

அவர் கைகளால் வேலைகளைச் செய்கிறார்கள் செய்கிற பணியின் ஓட்டம் மெத்திர்தான்.

பிறகுதான் அவர் இன்பம் வேக்கி வந்தார். அழகு கைகள் நேர்மொழி எந்தெந்திருக்கிறதோ வித்தின் பித்திர குதிரைத்துடன் பெரிதும் சொல்லுகிறார்கள். திடீர் என்று அவருடைய வித்திரை தன் அங்குலம் புனைப் படத்தையப் பார்த்தார் இன்பம். உடனே நேர் மொழியைத் திரும்பிப் பார்த்தார். அவர் அவருடைய பார்த்தார். அப்போது எந்தவொரு அவர் மனத்தில் ஒரு மனத்தில் ஏற்படுவதை உணர்ந்தார். படத்தில் இருந்த அவர் மொகனமாக இந்த உடனிலும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது யோசனைக்கு அவனுக்கு 'எப்படி இந்தப் பெண்மேலே இவ்வளவு கைகளால் பழம் முடிவிறதா! ஏதோமாதாக வித்தப் போ முடிவிறதா' என்று அவர் கிடைப் பது யோசனைக்கு அவனுக்கு. அவர் தன்னை அவர் வந்த வந்த பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக உணர்ந்தார்.

அதற்கு அவர் தன் உணர்ச்சியைக் காட்டாமல் மிகவும் துக்கமோதலாக இருந்தார். நேர்மொழி தான் ஓடி வந்த அவர் படுக்கையில் அமைந்தார். அவர் எட்டென்று படுக்கையை விட்டு எழுந்தார். நேர்மொழி அந்தப் படுக்கையில் படுத்தல் கொண்டார். அவர் படுத்தல் கொண்டிருந்த புத்தகத்தை எடுத்துப் புரட்டினார். இந்தக் கால்கள் இன்பம் கைகள் துரத்தித் திரும்படி பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

நேர்மொழி இன்பமில் படுக்கையில் படுத்திருக்கிறார். உடனிடம் புன்னகை வெளிவிடது. தன் தன்மையில் அழகித் தெரிவித்தது. தன் மனத்தில் தொடக்கம் ஒரு கை மனத்தில் இருக்கிறது. இவ்வேரு கையில் புத்தகத்தை கைகள் கொண்டிருக்கிறார். அவர் கைகள் அழகித் தெரிவித்தது. அவர் புத்தகத்தை முடிவற்ற விட்டு இன்பமில் பார்த்திருக்கிறார். மீண்டும் புத்தகத்தைப் புரட்டுகிறார். குழியில் பட்டையப்போல் பண்பு போன்ற மீண்டும் அந்தக் கைகள் கைத்தொழில் அமைந்தது. அவர் கைகளால் அவர் கைத்தொழில், வாய்ப் மீண்டும் தெரிவித்தும், எடுப்பாக மாற்றியும்

இந்தவர் கட்டாத தேர் தென்மேற்கு வடமேற்கு வரை இருபது மைல் தூரத்திற் உட்கா அகலர் கோயில் ஐயப்ப சாமிக்கு சும்பாமிஷைப் நடத்தா. சும்பாக்கு அடிமார், இவ்வா முனிவே இரு பி. என். சேனாத்தரம் பேசின. இரு பி. ஏ. சாஜன் எம். எம். ஏ., வெங்கடநாயகர் இரு குமாரசாமி முனிவர் ஆகியவர்கள் சும்பாமிஷை வைப்பதற்கு வந்தது கோவடு நடத்தி வைத்தனர்.

அது ஆடித் தவழ்ந்தது. உட்காவு வடந்தர குழித்தலின் தங்கையும், ஊர்க்கி மிகுந்த அழகுப் சிதைந்த அவன் மூலம்; அந்நி யிக்கும் வடசத்திரம் போன்ற வகை; அவ்வகை ஒரு இடத்தில் இவ்வாயுல் கந்தை அழன்று கோவடு இருக்கிற கோவல் எவ்வாறாகவாய் பார்த்த அதுபார்த்தான் இனிவர். அவன் அவ் இடமடை பட்ட வென்று ஆடித் தவழ்கின்றான். மிகுத வாக மூக்க விடுவோது அவன் மாப்பலம் உட்கிட்டு தாழ்கிறது. எவ்வாறாக ஒரு கைஞ்சல்க் காரையலையும், கை சாஸியின் கையிலையும், களிதபாவமும் ஒருங்கே வாய்க்கல் பெற்ற போல் சிதம்பம்போ தென்மொழி தோன்றினான். அவன் அவ்வகைகளின் அப்பத வடிவமும், வாய்ப்பும், எழிலும் இனிவனின் இவத்தின் கடை மூக்க கோட்டுவது போலிருந்தது.

தேன்மொழியின் புற அழகைப் போலவே அவன் அடி அழகுப் ஊர்க்கிரையாக, பகிந்த மாக இருந்தது. அதனுட்கா இனிவர் அவ குக்கு அடிக்கையானான்.

இனிவர் தேன்மொழி படுத்திருந்த அந்தக் கட்டியில் பார்த்தான். சாஸியின் பெயராக தாழ்த்தப் பட்டவனாகக் கிடந்தவனின் தன் மகனாகிவிட்டே, களித குமாரியாக, எழியவியாக, தன் இதுப சாஸியாக வைத்துக் கொண்டதை கிணத்துத் தன்னைத்தரவே பாராட்டிக் கோண்டான். தன் துக்கைய படுக்கை வகை தேன்மொழியின் வகு கையாக, அவன் கைப் பட்டியுடன் அப்பதமாக ஒளிபெற்று விளங்குவதை எவ்வாறு மிழ்த்தான்.

அவன் உன்னத்தினை காதல் குழறுகிறது. அப்படி உணர்ச்சியாக அவன் அவள் புத்தான். சற்று கோத்தின் தன்னை மறந்தான். தேன் மொழியை அடக்க முடியாத ஆகையுடன் பார்த்தான். அவளிடம் செல்ல வேண்டும் என்று ஒரு தனிக்க முடியாத தாயில் கற்பிட்டது. அவன் கோக்கிச் சென்றான். அவன் படுக்கையி

ருக்கு ஒரு தங்குத் தனின் இறங்கி அதையின் ஐக்கல் ஓரமாக சிந்து வானத்தைப் பார்த்துக் கோண்டிருந்தான். பதனமாத ஒரு உன்னக் கோக்கியுடனும், கிவரிக முடியாத இன்ப உணர்ச்சியுடனும் இனிவர் தேன்மொழிக்குப் பிக்குப் போய் அவன் அருகே சிந்து. மெது வாக அவன் தோன்றி நோட்டான். அவன் ஆகாயோடு அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் உட்கா சித்தான். அவன் உதடுகள் புக்கவை புரிந்தன, தன்னை மறந்த ஆனந்த பரவா சிவியின் அவன் சிந்து.

"தேன்மொழி" என்று இனிவர்.
"அப்போ!" என்று தேன்மொழி.
அடுத்த கைத் தேன்மொழியின் மயக்க கருக்க முனிவனின் கைவைப் பற்றியது.
"இனிவர்!" என்று அவன் தன்னை கோப மாகக் கப்பிரும் சத்தம் கேட்டது.

இனிவர் திரும்பிட்டு எழுந்தான். இதுவரை யில் அவன் கைடு வந்த இனிவ கையு கையித் மறைத்து விட்டது. அவன் தன்னை போபாசை மாக அங்கு சிந்து கோண்டிருந்தான். அவர் கோபமும் வெறுப்பும் சிதைந்த முகத்தை இனிவ குக் கிமிர்ந்து பார்த்த முடியாமல்கிவிட்ட.

"என் தேன்மொழி தென்மொழி உன்னம தானு!" என்று இடி முறக்கக் குறியில் கேட்டான். இனிவர் பறிய கோவ்வாய்க் மெனமமாக சிந்து கோண்டிருந்தான்.

தன் இரு கைகளையும் ஒங்குக்க கோத்துப் புகாந்து கோவ்டும், பந்தைக் வடித்துக் கோவ் கும் அவர் மேலும் பேசினான்:

"என் முனிவ பகைவாதைக் குறித்து கா மாக்கி, கிடுவதற்கு வறி சாய்ந்திருப்பதாகக் கோ விப் பட்டேன், அது உன்னமவா?"

இக்கல் மெனமமாகத் தங்கைய ஆட்டினான். அந்நி மகிவாதையும் பங்கும் கவித பாவத்

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்

சிறு நீரில் அதிக சர்க்கரை இருப்பின் **DIABETES** என்று சொல்லப்படும் இப் பஸங்கர வியாதி யுள்ள நோயாளி நான்கு நாள் தன் முடிவு நெருங்குவதைக் காண்கிறான். இதை நீவர்த்திக்க டாக்டர்கள் இன் னுயின் இன்ஜக்ஷன் ஒன்றைத்தான் கண்டு பிடித்தார்கள். இதைக் குத்திக் கொள்வதால் பூரண குணம் ஏற்படுவ தில்லை; இன்ஜக்ஷன் மருந்து உண் வரை சர்க்கரை தற்காலிகமாக மறைந்து விடுகிறது.

அபரிமிதமான நாகம், பசி, அடிக்கடி சிறு நீர் சர்க்கரைபுடன் போதல், எரிச்சல் ஆகியவைகள் இந்த வியாதி யின் முக்கிய அறிகுறிகள். வியாதி மூற்ற ராஜ்யப் பிணவை கட்டிகள், சாலைஸ்வரம் இதர கொடிய வியாதி கள் ஏற்படும். வீணல் சார்ம் நவீன விஞ்ஞான அறிசயமாகும். இதை உபயோகித்ததால் பலர் மரணத்தி னின்ற தப்பியுள்ளனர்.

வீணல் சார்ம் உபயோகித்த 2-வது அல்லது 3-வது நாளில் சிறுநீரில் சர்க்கரை குறைந்து அடிக்கடி போகும் சிறு நீரும் குறைகிறது. 3-வது அல்லது 4-வது நாளில் வியாதி பாதிக்குமேல் குணமடைபும். இந்த மருத்துக்குப் பத் தியம் கிடைப்பாது; இன்ஜக்ஷன் கிடை யாது. கங்கு வீணல்களும் இவைய ஆகியே பித்தத்திற்கு எதூக்க வேண்டும்.

50 வில்கைகள் கொண்ட
மட்டி 1-க்கு ரூ. 8-12-0
(பாக்கில், நுகர் செய் இரும்)

வீணல் லைட்ஸ் ஸாபாட்டி (K.M.)
தபால் பெட்டி தே. 587, கல்கத்தா

**த
யுனெட்
கமர்ஷியல்
பாங்க் லீட்.**

பதிமை ஆரம்ப: 1885-1886.

செலுத்தப்பட்ட
முதலாளம் ரூ. 20 லட்சம்
சார்ம் நிதி
ரூ. 50 லட்சம்

அம்பாஸிட்மென் வாய்க்கு
நகர், வெக்ஸ்பீட்டியின்
மேல் முன்பாளம் வெடு
த்தாடிநகர், பிந்துவா
வாய்க்குநகர், கராப்டுலி
வித்பாசு சேய்தகர், தத்தி
ஜெம் பண்டாத்தம்சேய்
தகர், வெனிதாட்டு நகர்
யங்களுக்கு உதவி சேய்
தகர், பாங்கின் உதவியை
குறுகிய பிராந்தியம் மு
கமும் வத்தாத்தியும் எம்
லாதித பாங்க் வாதிலி
யும் சேய்து நடுகிறது.

ஜி. க. பிரீசர்,
சேய்தகர்.

பி. க. நாகர்,
தெய்வகம்.

**INVEST IN OUR
5-YEAR
Savings Certificate**

ADP

900/54

கேள்வி — எழும்பட்டில் பல அன்பர்களின் ஆதரவைக் கொண்டு சேர்த்துவிட்டு நடத்தப்பட்டு வரும் ஸ்ரீ வேத சபையின் மூன்றாவது ஆண்டு விழா கேள்வி கேட்கும் நாள் வர, வரத்தக்கதாய் அங்கு எவ்வளவு நன்மையாக, மிகவும் சிறப்பாக நடத்தெனவது. ஸ்ரீ திருப்புகழ்மணி டி. எம். திருவண்ணாமலை அவர்கள் பேர்ப்படி ஆண்டு விழாநாளைத் துவக்கி வைத்தார்கள். விழா குத்து நாட்டின் அமோகமாக நடத்தது. ஏதாவதான ஆண்டு அன்பர்கள் வந்து கொண்டு விழாவுக்கு சேரப்போகிறார்கள்.

துடன் 'ஆமாம்' என்று அவர் அருந்தமரம் கொடுத்துப் போய்த் தெரிந்தது.

"இவ்வேறு விஷயம்" என்று நகை குழந்தை கொண்டு போக ஆரம்பித்தார்.

"ஓ நேர் மொழியிடம் 'ஓ இவ்வாறு விட்டால் என்னால் வாழ முடியாது' என்று சொன்னார்கள். அவர் அப்படியும் அதற்குச் சம்பந்தித்து விட்டாரும். இதெல்லாம் என்ன ஊடகம்!"

இவ்வாறு குழந்தை சற்றுத் தாழ்த்திக் கொண்டு நான் நகைபவன் முகத்தை நோக்கு நேர் பார்த்து விளையாடப் படுகிறேன்:

"ஆமாம், உங்களுடைய அப்பா!"

இந்த வார்த்தையை நகைபவன் கேட்கிறான். இவ்வாறு அமைக்க முடியாத மன உறுதியை எடுத்துக் கொடுத்துப் போக 'டீனா' என்ற விழா தான். அவருக்குக் கொடுக்க வந்த விட்டது. உறுதியை தாழ்த்தினான். என்னவோ சொல்லக் கொண்டு தவறியது. முகத்திலிருந்து எழுந்த எல்லாம் புறத்திலும் கொண்டு வந்தான். "ஓ" என்ற அங்கிருந்து விலகி விட்டார்.

இவ்வாறு படுக்கையில் உட்கார்ந்து விட்டார் நோட்டீஸ்தான். வெட வெட வென்று ஆரம் கொண்டு வந்த முழங்காசியின் இடுக்கில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டான். விம்பி அருந்தமரம் அவர் உட்கார்ந்த நோட்டீஸை குழங்கினான்.

சாதி பெரிதா! பணம் பெரிதா! அன்பு பெரிதா! என்ற கேள்விகளுக்கு இரண்டு உள் வாய்கள் வழி தேடித் கொண்டிருக்கிறான்.

.. ..

அன்று முதல் பகல் சற்று உஷ்ணமாகியிருந்தது. பகல்பூயம் செழித்து வளர்ந்த நிழல் வேளையில், ஆண்டாண்டு போய் தெரியாத மணிக்கு

தேடின பணம் பல வர்ணங்களில் கொடுத்துக் கொடுத்தா மணிக்கு வந்துவந்து குளிர்ச்சியாகக் காட்டு அளித்தது. தூரத்தில் எல்லாம் இரண்டு மூன்று குழந்தைகள் கொடுத்ததை எதிரொலிப்பதற்காகக் கூட குழந்தைகள் குழந்தைகள் மீட்டனர்.

அப்பொழுது கந்தரி நான் வந்துவிட்ட நேரமுள்ள மணிக்குத்தான் தேடிப் புறப்பட்டார்கள். அன்று அவர் மணிக்குத்தான் விழா முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுவோம்கூட என்று என்னவாக் கொண்டு கொண்டு.

பாசத்தின் ஒரு திருப்பம். அங்கு பணத்திலிருந்து கொண்டு மணிக்கு அடக்கித்தான். கந்தரி அங்கு வந்து விழா போகிறதான். கந்தரி வழியாகக் கொண்டு கொண்டு பணம் வந்துவந்து பட்டுவந்து விடுகிறது. என்னவோ 'என் உட்கார்ந்த கொண்டு' என்ற கொண்டு கொண்டு. குழந்தை வழியே கொண்டு வந்த வந்துவந்து பட்டுவந்து கொண்டு விட்டார்கள்.

அங்கிருந்து ஒற்றையாய் பாதை வழியாக வேலாகக் கூடக் காண்போகிறார்கள். சற்றுத் தூரம் கொண்டு வந்து குழந்தை முகமே போட்டிருப்பது பார்த்தார்கள். விழா திரும்பப்பட்டார்கள் அப்போது குழந்தை விட்டார்கள். ஆனால் அந்த முகம் விம்பியில் புடவை கிடக்கக் கொண்டது. எல்லாம் புடவை விழியாமல் அங்கு பக்கம் குழந்தைகள். கந்தரி இருந்த கொண்டு வந்து விழா விட்டது. அதைக் குழந்தை எடுத்துக் காண்பிப்போடு கொண்டு மேலே நடக்கத் திரும்பினார்கள்.

திரும்பிவந்தார்கள் தாமதம்! அவர் பக்கத்தில் விழா தூரத்தில் மணிக்குக் கூடக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர் ஒருவாறாகக் கந்தரியைப் பார்த்துக் 'கந்தரி'வென்று சொன்னார்கள்.

"என்ன! எந்தவாறு தேடித் கொண்டு வந்த புறப்பட்டாயோ!" என்றார்கள்.

கந்தரியின் அழகிய முகம் சிவந்தது.

தமிழ் எழுத்து எண்ணெய்

[illegible]

புதிதாக எழுந்த தொழிற் சாலைகள் எங்கு
நிறுவ வேண்டுமென்று பல மாகாணங்கள்
கிண்கடும் பிடித்துக்கொள்வார்களின்றன. இது
வேதமாயும் கும் செல்வி மாகாணம் அவசியமே
செய்துத்தர வேறுத்த தக்கவையாம். 1943-ம்
சில அபிமானம், சேவத்தில் எழுந்த தொழிற்சாலை
எற்படுத்தலாமென்றும், அதற்கு வேண்டிய
மற்று சாதனங்களைப் பற்றியும் ஒரு அறிக்கை
வேண்டப்பட்டாகும். உயர்ந்த நிலைக்கு இவ்வா
லிட்டாலும், மட்டை சக நிலைகளிலாலும் கிண்க
தத்தாலும் இயங்கக் கூடிய இரும்பு எங்கு
ஆகியும் ஜெர்மனியிலும் கண்டிக்கும் இரும்பு
வருகின்றன. குறைந்த அளவில் அடுக்கிக்கொள்
வட்டமென்று கிண்கத்தாக இயங்கும் இரும்பு
ஆகியும் பதாரகத்தில் உள்ளது. இவ்வகையில்
பொது செலவை மாகாணத்திலும் பல நிறுவனம்.
செய்வதில்லை கிண்கக்கும் நிலைகளிலும் கொண்டு
உயோகத் தொழிற்சாலைகளும் மற்றும் தார்,
மெழுகு, ஓதலிய பல பொருள்களும் உண்டாக்
கலாம். மேலும், பித்தரக, வெங்கலம், அதுமீன்
யும் முதலிய உயோகத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்
படுத்தலுதில் அட்டமொன்று கிண்க, இவ்வ
களுக்கு நிலக்கரி உபயோகப்படுத்தி, கிண்க
தில் உதவியாக உபயோகப்படுத்தி உருக்கிப் பயன்த
ருதருகலாம் பழகித சமயங்கள் செல்லலாம்.

உத்தரேசுத்திரம் மூன்றாம் தரத்திலிருந்தும் பட்டியலில் இருக்கின்றனர். ஆண்கள் சேவதல், அதுமீன் வந்தில் காய்ந்த ஏற்றி கொடுக்க சேவதல், பித்தல், அதுமீன் பரத்திரயங்கள் சேவதல். இன்னும் பெருகியிருக்கின்றன, அதுவர பித்திரம் மூன்றாம் தரத்திலிருந்தும் பட்டியலில் இருக்கின்றன.

சென்னை மாநகராட்சித் துறையினரின், நகரத் தொழில்களிலும் அகநகரத் தொழில்களிலுள்ள பணியை, இவ்வகை அலப்பீதம் செய்தால் மக்கள் வறுமை அடைவதற்கு இவ்வகை

1-3-84 12:45 PM

"என்றால் உங்களைப் பரிகரிப்பதில் ஒருவரையே
இருக்க வேண்டியது. அதை நீ செய்வதற்கு
வேண்டிய" என்றார் ஸார்வதேவன்.

அவ்வகை பெரிதே நன்றிக்கு உரியதாம்.
எனவே என்னுடைய உத்தரவு எவ்வித உத்தரவு
எனவது உத்தரவுக்குரியதாம்.

கடல் "தோல" "தோல" எந்த பொது அகல்
கொள் தோலில் கொண்டு இருக்கிறது.

சே. சத்தி சொல்லிப் சொல்லி வரும் உடல் அநீதி
கிரிப் பார்த்துக் கொண்டு உடலாத்தாள்.

மாணிக்கம் அவர் எதிரில் அமர்த்தார். கத்தி பக்கத்தில் கைத் தாளை வைத்தது, அந்த தாளைவை அதுபார்த்த வண்ணம் மாணிக்கம் கத்தியை நோக்கினார். கோரூ மலர் போன்ற அவர் மூலம் கத்திவந்துகூட இருப்பிடம் போன அவனுக்குத் தோன்றியது. கோவில் கிற்பவனாக இருந்த போதும் பெண்களின் அழகிய திரு உருவங்கள் அவன் கிணங்குவந்தன. அவன் கண் கிழர் பார்த்தார். அவன் கருவிரிகள் அவன் பக்கமும் போதெனவாம் இன்னும் கருமயமாகி அவனுக்குப் புகைத் தோன்ற முடியாதபடி எங்கோ ஊர்திக்கு நேர்நின்ற. அவன் அவனைப் பற்றி என்ன கிணங்கிக் கொண்டிருந்தாரோ என் னவோ! ஆனால் மாணிக்கம் மாத்திரம் தோன்றி யுள்ள ஒரு புது உணர்ச்சியை அவனுக்கு வந்தது. உணர்ந்த கோன்ற முடிந்தது.

அன்று, உணர்ச்சி எப்போதிலும் அத்தந்தை, அதன் கண்ணில், அதன் மேகத்தை அவன் மீது காட்டாது அறிந்துகொண்டு வந்தான். கண்ணில் அவ்வளவு இருந்து பார்த்து விடப் புனர் நேரத்தில் அவன் உயிர் இழக்கப் போகாத உணர்ந்தான். அந்நேரம், அதன் கண்ணில், ஒரு பலம் தூங்கி இப்போதைய உணர்ந்தான்.

சுதந்திர ஆர்வம் அடைந்தவன் போலப் புரு
வத்தைச் சந்தி உபத்தியோகம், மானிக்கத்தக்க
'ஸ்டீடென்ட் இன்ஸ்பெக்டர் பரீட்சகன்'.

மரணிக்கத்திடம் அவர் என்ன பேச்சும்கூட
என்று என்னிடம் கொண்டு வந்ததோ அந்த
மேன்மையின் எப்படி ஆரம்பிப்பது என்று தெரி
வாயும் தவித்தார்.

மாண்புமிகு இயக்குநரேயும் இயக்குநர் அலுவலர்
உடனடித்தரம். "பிடி" என்று உத்தரவிட
பிடிக்கி வருவதுக் கேள்வி.

"எனக்கு" எனக்குக் கவிதை.

“இந்தக் கட்டுரைகள் இல்லாத இடத்தில் இதைப் போன்ற கட்டுரைகள் இருக்க வேண்டும்” என்று.

“உதகத்தின் உயிர்ப்பலிக்காரை எடுத்துத் துறந்தான் இன்று. வேகவேகத் துறியாமல் எத்தனை வாய்க்கால் பெற்றிருக்கான் என்பதைத் தவிர்த்த பணத்தால் செய்து செய்துகொண்டிருந்த உதகத்தின் கருவிகளுக்கள், அட கடையே! இப்போது எத்தனை வாய்க்கால், அப்பா வால் பாருக்குவது புள்ளை! முண்டா!” என்று சொல்லும் வேளையே சொல்லும் உதகத்தின் அப்பொருது அடுத்த எடுத்துப் தாமதம்! அவன் முகத்தை மறைத்து, அதை உதகத்தின் கொட்டகம்.

அவன் + தாய்மலர் + மாரக இரத்தம், கருவய
பாச + மடர்ந்தென அந் அந்மலர் இரத்தம்.

“எல்லா வகைகளிலும் அடங்கிச் செல்லு
கூடியது” என்ற, அம் இ-யோகியை எடுத்துக்
கொள்வோமே” என்றும் முடிந்தது.

"இதன்படி, அந்த மனிதர்களுக்கு தெரியும்
மேலானவர், அவ்வாறு பேசுவதற்கு உடனடி ஏற்பாடு

“*உருக்கொண்டிருக்கிறேன்*” என்ருவர்.

[illegible]

"அதற்குள் இப்படித் தடுத்துக்கொள்?"

இப்பொழுதும் கத்தரி தணித்து செயல் செய்து
ஒன். உண்மையில் மாவட்டம் கத்தரி இங்கு,
மேதாவது குறிப்பாகச் சொன்னார்.

அன்ருடம் இரண்டே நீமிஷங்கள் தேவை நீங்கள் பூரண எழிலுடன் தீகழலாம்

முதல் சிவ்வாசியுக்குத்தான், பாண்டிஸ் வாஸிஷிங் க்ரீம் தடவிக்ரோண்டாம் அதன் மேல பைண்டர் பூசுவது மீது எனது — அழகையுக்குக் கும், ஓரபவர்க்குக்கும்.

மீரதி இரவிலும் பாண்டிஸ் கோல்ட் க்ரீம் உங்கள் எருமத்தில் தடவி தங்கு தேவுக் கன் — ஒரே நேர மீயிலும் தான் அரும், அதிலும் என்னைகள் எருமத்தில் ஊடுருவிச் சென்று, மலிக் காக்கனிப் படித்திருக்கும் சிறு சிறு துளைவையும் அழகையையும் வெளிப்படுத்தி விடு கிறது. எருமத்தை மெதுவாகத் துடைத்து, அது எங்கெங்கு பசிக்கத்தமாக விளங்கி நிறநெய்ப்பதைப் பாருங்கள்.

இவ்வற்புத க்ரீம் இன்னும் கொஞ்சம் எடுத்து மூத்ததிலும் அழுத்திலும் பூசிக் கொள்ளுங்கள். இரவு நேரம்தான் அது அப்படியே இருக்கும். காலைக் கழுத்துடன் உங்கள் மேனி மீது தவிர மரபுப் பூரண பௌஷ்டியும் விளக்குவதைக் கண்டு அநிலிப்பீர்கள்.

மீரதிதான் காலைிலும் ஒரு திரீனும் உங்கள் மூகத்தில் பாண்டிஸ் வாஸிஷிங் க்ரீம் மெது வாகத் தடவுங்கள். அது பூரணமாக மறைத்து விடும். எருமப் பட்டுப்போன்று மழமழப்பாகவும் அற்புத சோம்பையுடனும் விளக்கும்.

உங்கள் கழுத்துப் பூசப்படாத வகையில் மூகத்தில் மறைத்துள்ள இந்த பாண்டிஸ் வாஸிஷிங் க்ரீம் திரைப்படமும் பகல் நேரத்திலும் உங்கள் எழிலைப் பாதுகாக்கும். உங்கள் மீதுதவிர அமரத் திருகு இந்த பாதுகாப்பு அவசியம்—நுகர்வியமாக வாட்டிசைக் கைதிறல் குரீப் கிரைக்கனில் வெப் பத்தாடும் எருமம் துவண்டு போகாமல் காப்பாற்றி க்ரீ அத்தாவசியம்.

உங்கள் எருமத்திற்கு இவ்விரட்டை பராமரிப்பு ஒவ்வொரு வாரும் தேவை. பாண்டிஸ் க்ரீம்கள் இரண்டையும் அகரூடம் தவறாமல் உபயோகித்து உங்கள் அழகிற்கு அழகு ஊட்டுங்கள்!

உவமிக் எருமம்பென் மனிக் தக்கனாழிங் புதுமை குஞ்சுமன் பாதுகாக்க பாண்டிஸ் க்ரீம்கள் இரண்டை வும் உபயோகிக் கிரைக்கன். அவர்கள் இவற்றை அமரின் இரவிலும் அதுதான்

பாண்டிஸ்

குடையும் செத்துப் போகட்டாது. அவருடைய உயிரைத்தான் கரேன் எவ்வளவோ விதத்தில் மாரிப் போய் விட்டோம்."

"கரேன் என்று இழுத்தான் என்ன அந்தன்."

"என் அப்படி வெளும் ஓடாமல் இருக்கிறேன். அதை இப்பொழுது சொல்கிறீர் கோவனின் கோழியைப் பட்ட வெட்டியபடியே இங்கு."

"ஈ மட்டும்தான்! என் கூடத்தான். இப் பொழுதெல்லாம் என்னுடைய மாத்ரிக் மட்டமான எண்ணங்கள் நோர் துவரே இங்கு."

"ஒரு எய்ததிலே எனக்கு ஓர் எண்ணம் இருந்தது. அதில் விதமான உடைமீர் அணிந்த கோவ்ரு உவ்வாமலாக் சிளிமா, கட்டை, 'செப்' என்று சேறுவதுதான் பெருமையென்று என்னி விருக்கிறேன். அந்த எண்ணம் இப்பொழுது அடி போடு மாரி விட்டது. எவ்வாறு இனிமையின் அருமையான உயிரோத்தந்தான்."

அட்டா! ஒழுக்கம் சிறந்த ஒரு வாய்ப்பைக் கூட்டுறவாக இப்படி உயர்ந்த மூலையில் வாய்ப்பு வரின் மனம் மாரி விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பைப் பாரி தங்கிய மடிக்கும் பங்கிக்குடும்பம், கண்ணாடிக் குதலிப்பவையினால் அவர் ணுக்குப் பட்டி கோவ்ரிக் கோடுக்கும் உயர்ந்த வாய்ப்பை இனிமையிற் போக் கூட்டு கோவ்ட்டாக் வாய்ப்பு உவ்விய மாரிவிடுகிறது. இதை அவர்கள் என்று உணர்ந்த கோவ்வைப் போகிறோமீரோ! உயர்ந்தவாய்ப்பு நோழிக் மீயப் போதுபு வாய்ப்பு நோழிக். அவர்களின் கம்பி கம்போத்தின் எதிர் எதிர் கோவ்வைகீர், அதாவது சிளிமா குத குதத்தாகீர், வாய்ப்பைக் குதபட்டத்திக்கு விடுகிறது. அந்த வாய்ப்பைத்தான் எதிர்எய்ததில் இத்த கட்டை உருவாக் கோவ்வைகீர், அவர்களின் கம்பியிற் படுத்த வேண்டியது கம்புடைய என்று போகிறோமீரோ! உயர்ந்தவாய்ப்பைக் உணர்ந்து கோவ்வைகீர்?

இனிமையின் கிதலிவ் குதத்தையப் பார்த்தான். இனிமையிற் பந்திக் கோவ்வைப்போது அவன் குதத்திற் நோவ்வை மலிவாகத் உணர்ச்சி கிதல் உணர்ந்தான். நோவ்வைப் போகிறோம்:

"இனிமையின் குதத்தையப் பந்திக் நோவ்வை கோவ்வை சில இவை போவ்வை அவன் அழகைப் பந்தித்தான் பிரமாதமாகப் 'புஷ்பி' போக் கோவ்வைகீர்."

"இவை போவ்வைக்கு இனிமையிற் பந்தி என்று நோவ்வை! எங்கிதல் நோவ்வை?"

"ஈ என்ன இவைபோவ்வை?"
கிதலி அவர்கள் பார்த்துக் குதப்படுத்தவாய்ப்பு கிதலி. பிறகு கிதலியை மாத்ரிக் கோவ்வை அவன்மீய் மனமிட்டுப் போகிறோம்:

"ஒரு எய்ததில் என் கம்பியைப் போது கோவ்வைக் கூடாது. அவர்களின் மோவ்வைகீர் என்று என்னி கோவ்வைகீர். இன்னும் அவர்கள் போவ்வைத் தங்கக் அடியைக்கொத்த தாக் கூட்டுவார்கள். அவர்கள் மாத்ரிக் இரகமியே இருக்காது என்னெல்லாம் கூட சிறந்த கோவ்வைகீர்."

"புத்திக் குதவாக் சில போவ் கிதலிவ் அப்படிச் சிதலிப்பதில் உண்டு."

"அப்படி போவ்வைக் கூட்டுத்தவையெல்லாம் கோவ்வைகீர்" என்று குதத்திற் கிதலித் திருப் பிக்கோவ்வை அவர்கீர் கிதலி.

மனமிக்கல் அடங்கிப் போகிறோம்; எவ்வளவு ஒழுக்கம் கோவ்வைப் போகிறோம்.

இருவரும் சேறு நோவ் மோவ்வையே கூட்டுவர்கீர். அவர்கள் மோவ்வைக்கு உயிர்

கோவ்வைப் போவ் கூட்டு 'ஓம்' 'ஓம்' என்று ஒலித்து அது கோவ்வைக் கோவ்வைகீர்.

"இனிமையிற் குத எங்கு ஒரு கிதலியை வர கிதலி. உங்கு சோவ்வை கிதலி வர்கீர் குத நோவ்வை!" என்று கிதலியைப் பார்த்துக் கோவ்வை மனமிக்கல்.

"இங்கு" என்று தலிவைய அணர்ந்தான்.

"இனிமையின் மாத்ரிக் கிதலித் மலிவாக் குதத்தி அவன் கோவ்வை இப்பொழுது என்னிடம் ஒரு தாக் கோவ்வை விடுகிறான்" என்று மனமிக்கல்.

இதைக் கோவ்வைக் கிதலித் திருக்கிட்டான். அந்த வர்கீர் அவன் எதிர் புருத்து கூடக் குதத்தில் மலிவாக் கோவ்வைப் பாரிவது. அவன் கூடிக் குதவோடு அவ்வளவும் குதப்படுத்த அந்திதான். அவ்வளவு ஏன் அப்படித் துடிக்கிறான், அதை அவ்வளவு கூட்டுப்படுத்திக் கோவ்வை குதப்படுத்தி. தன் உணர்ச்சி கிதலி மனமிக்கல் நோவ்வைக் கோவ்வை இங்குக் கோவ்வை என்று மலிவாக் கோவ்வைக் குதத்தித் திருக்கியே கோவ்வைக் கோவ்வை மலிவாக். மனமிக்கத்திக்கு சோவ்வை பந்தி 'கோவ்வை' மலிவாக் எவ்வளவாக் கோவ்வை:

"ஆமாம். இனிமையின் உவ்வையிற் பெரும்க் கோவ்வைகீர் குதத்தாக் அவன் பர்கியிற் பெரும்க் தாக்" என்று கிதலி. கூடிக் பார்த்து ஒரு கிதலி பெரும்க் விட்டான்.

அவர்கீர் குதத்தில் கூட பார்த்து கிதலித்; மலிவாக் கோவ்வை மலிவாக் ஒலிப்பில் வர்கீர் குத. பார்த்து பெரும்க் மலிவாக். கிதலியைப் போகிவதுமே அவர்கள் கோவ்வைக் குதத்திற் பந்தி குதத்தித் குதத்தித் போகிறான்.

கிதலியின் உணர்ந்ததில் பந்திப் பந்தி என்ன அவர்கள் நோவ்வை அவன் மிகுதவான இப்பத்திற் போகிறான். அவன் கோவ்வை வர்கீர் ஆரம்பித்து விட்டது. அவ்வளவு அந்தவோவ்வையிற் தர்க்கிக் கோவ்வை அந்த உணர்ந்ததில் குதப்படுத்தி. மனமிக்கத்திற் அந்தமேல் நோவ்வைப் போகிக் கோவ்வைக் கூட்டுவர்கீர் குதத்திற் கிதலியின். கூட்டுவது ஒரு குதத்திற் கிதலி.

"என் அவ்வளவுக் கூட்டுக்குப் போவ் மலிவாக். கிதலித் தாக் கிதலியிற். ஈ அவர்களின் வர்கீர்மேல்" என்று மனமிக்கத்திற் பார்த்துக் கோவ்வைக் கூட்டுக் கிதலி போவ் விட்டான்.

மனமிக்கல் கிதலியைத் தர்க்கிக் கோவ்வைக் கோவ்வை. அவன் கோவ்வை நோவ்வைக் அவர்களின் கிதலிவர்கீர்மேல் தர்க்கிக் கோவ்வைக் குதத்திற் கோவ்வைக் கோவ்வை இழுத்துக் கோவ்வைக் கோவ்வைகீர். மனமிக்கல் கிதலியின் மலிவாக் கூட்டுக் கோவ்வைக் கூட்டுவர்கீர் திருக்கிறான். கிதலிவர்கீர் மாத்ரிக் என்ன கிதலியைக் குதவோ? ஆனால் மனமிக்கத்திற் மாத்ரிக்! அந்த நோவ்வை இப்பத்திற் கிதலிவ் உணர்ந்ததில் எவ்வளவு மலிவாக் தங்கக் இப்ப என்னெல்லாதுமே அவர்கள் கோவ்வை. தாக் கோவ்வைக் கோவ்வைகீர் அவ்வளவு! மனமிக்கல் கிதலியை கிதலித்தான். கிதலி கிதலியிற் தர்க்கிக் கோவ்வைப் பார்த்தான். அந்த கிதலியின் கோவ்வை அவ்வளவு அந்த குதவோ! அவன் என்னெல்லாப்பந்தி வர்கீர் கிதலியிற் எடுத்துக் கோவ்வைகீர்!

கிதலியை அந்த குதவந்த கிதலி கிதலியிற் இழுத்துக் கோவ்வைக் கிதலிவர்கீர் குதத்திற். மனமிக்கத்திற் மாத்ரிக் எதோ ஒரு கோவ்வை புருத்து கோவ்வைக் கோவ்வை இதைத்தி. அதை அவ்வளவு தர்க்கிக் குதப்படுத்தி. (கோவ்வை)

ஒவ்வொரு தினமும்
நீங்கள் அலுக்கிறீர்கள்
கிருமிகளின் அபாயத்
துக்குள்ளாகியும்.

இந்தக் கிருமிகளை
ஸெப்பாய் சோப்பிலுக்
காலுவிக்கிறது தினமும்
உங்களைக் காப்பாற்றிக்
கொள்குங்கள்.

ஸெப்பாய் சோப்

நிலாநித்தொல்லியான
அலுக்கெனக்கும் கிருமிக்
களிலிருந்து உங்களைப்
பாதுகாக்கிறது.

ஸெப்பாயில் "பாதுகாக்கும்
துறை" உங்கள் குடோக்கி
பத்தைக் காப்பாற்ற
கிறது.

இந்தியாவில் தயாரித்தது.

L. 349-50 TM

**நாள்
முழுவதும்**

காலை
கொள்கை

புத்துணர்ச்சி

தற்பகை

அளிக்க...

இரவு

**குழந்தையான நுழைந்து கொள்ளு
ஹிமாலயா புக்கிக
மெளடர்களை
உய்யோகியுங்கள்**

இரண்டு மூத்தியான இரவில் தயாரிப்புகள்

ஹிமாலயா புக்கிக் கிடுகு கொள் தோடிக்கைகளும்
சுமத்தைப் பாதுகாக்கிறது.

